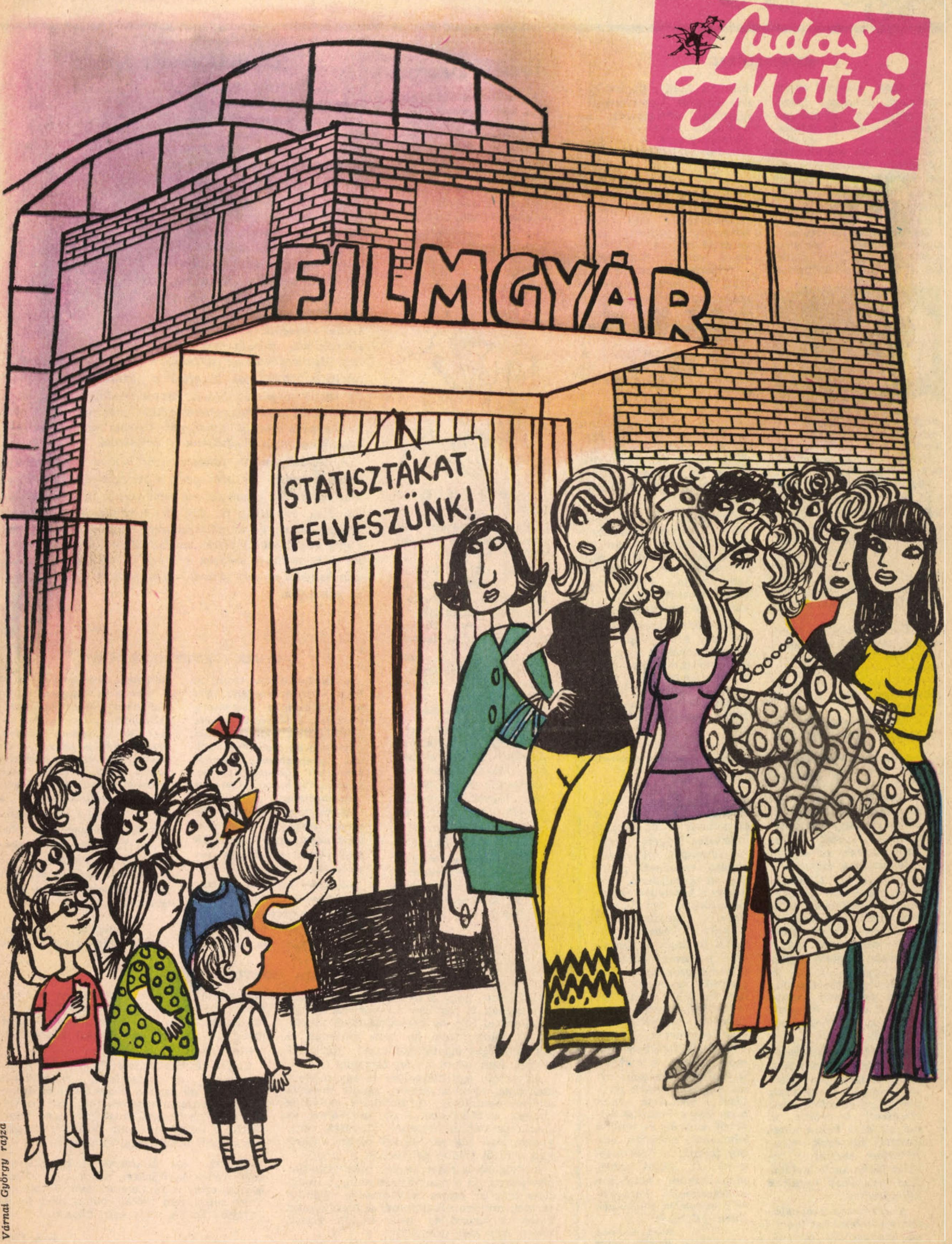
XXXI. ÉVFOLYAM, 39. SZÁM **Ára: 1,80 Ft** 1975. SZEPTEMBER 25

Ludas Matyi

– Nem volna kedvük inkább óvónőként karriert csinálni?

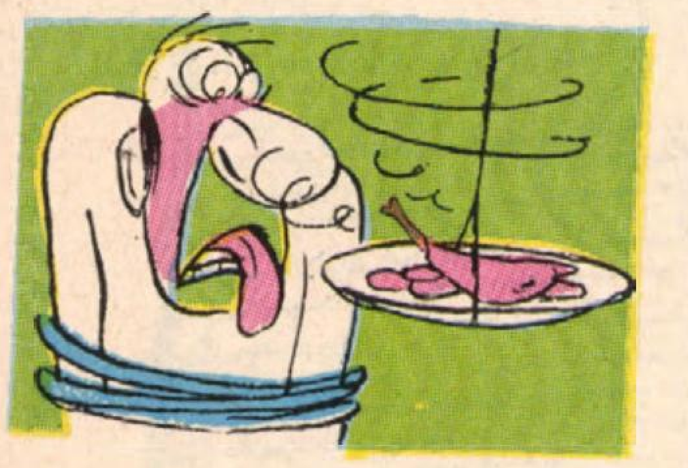

KEDVES LUDAS!

MÉZESMADZAG

A nagy sikerrel megrendezett Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállítás élelmiszer-pavilonjaiban egyetlen étel ízét sem sorolhattam be életem kellemes emlékei közé, azon egyszerű ok miatt, minthogy az ételek egyike sem volt megízlelhető.

Minden élelmiszeripari, gasztronómiai, konzervipari és cukoripari kiállítás vitrinjei, hűtőpultjai

mögött tálak, tányérkák, tálcák pompáztak a „belépni csak meghívóval" feliratú táblák sorompóinak védelmében.

Miután meghívóm nem volt, ám a feltételezett finom ízek fölöttébb fölcsigázták érdeklődésemet — állítólag az egész ételkiállításnak ez is volt a célja —, udvariasan megkockáztattam, hogy talán pénzért vásárolnék néhány finom falatot, ha lehetne.

— Büfé-sorunk, éttermeink, üzleteink a kedves vendégek rendelkezésére állnak! — mondották.

— De azokban nem azt lehet kapni, amit kiállítva látunk!

— Ez természetesen — nyugtatott meg egy karszalagos hölgy, papírtálcáról pácolt szarvasvesefalatokat kóstolgatva, ez bemutató pavilon, itt a vendéglátóipar, a hűtőipar stb. legújabb termékei láthatók.

— Hol vehetem meg őket? — faggattam makacsul az egyik jól öltözött férfitársamat, aki habkönnyűre pirított, étvágyat veszejtő illatú, pogácsaszerű valamit fogyasztott.

— Ezek a termékek részint külföldre mennek — magyarázta szakszerűen —, részint idővel szaküzleteinkben is árusításra kerülnek.

— A borjúmáj is?... A töltött alma is?... Az áfonyás csigapástétom is?...

— Nem tudom — magyarázta a megszólított udvariasan. — Ön egyszerre három iparág termékei felől is érdeklődik, holott én csupán a cukoripar terén vagyok illetékes.

Gyönyörű volt az OMÉK és az élelmiszeripar kiállítása!... Nem találok rá szavakat!... Sajnos ízeket sem! Sem ott, sem azóta. Pedig már annyi mintaterem van főváros és országszerte.

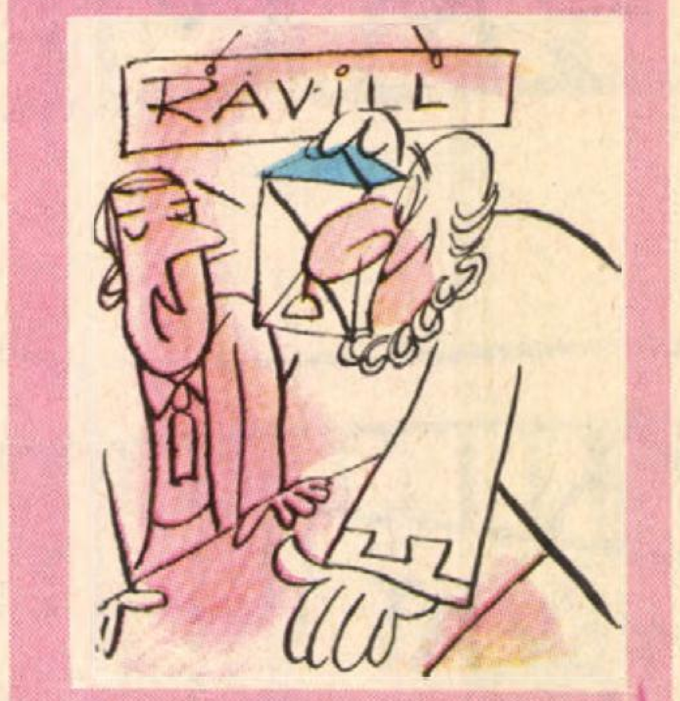
Az ízletes, korszerű táplálkozás hívei vajon nem érdemelnének-e meg enynyi mézesmadzag-húzogatás után egy olyan mintatermet, ahol meg is kóstolhatnák élelmiszeripa-runk legújabb remekeit?

(szép)

LÁMPÁSSAL KERESVE...

Feleségemet névnapjára egy csíptetős olvasólámpával szerettem volna meglepni. A meglepetés valójában engem ért, amikor kiderült, hogy nem lehet kapni. Nyakamba vettem a várost, szaküzletről szaküzletre jártam, de hiába.

— Ha nem tudná a kedves vevő, hiánycikket keres! — világosítottak fel a RAVILL Elektron Áruházában.

— Mikor érdeklődhetek?

— Nem tudjuk, kérem — mondta az eladó röviden, tömören.

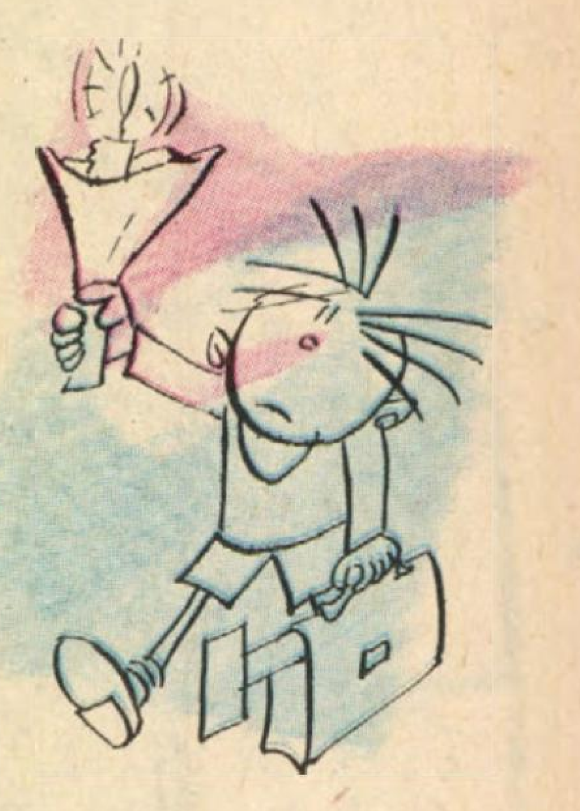
Ezek után a KERAVILL vevőszolgálatát tárcsáztam. Ott telefonszámmal szolgáltak, de lámpával nem. Hívtam hát a megadott számot.

— Jelenleg nincsen, de a negyedik negyedévben várunk csíptetős olvasólámpákat... — hangzott a biztatás.

Az említett névnapot, sajnos, a harmadik negyedévére sorolta a naptár. Most Gergelynek, naptárunk megalkotójának tegyek szemrehányást? Vagy a szarvasi gyártó cégnek, amiért a csíptetős olvasólámpából nem gyártanak eleget? Vagy a kereskedelemnek, amiért nem rendel az igényeknek megfelelően?

(f. i.)

EGY TANÁCSTAG PANASZAI

Községünkben, Pátyon, a Kossuth Lajos utcában (ez a falu főutcája) tavasz óta nem égnek a közvilágítási lámpák. A falu közepe esténként teljes sötétségbe burkolódzik. Pedig itt van többek között a körzeti orvosi rendelő és a gyógyszertár is. Mivel a körzet tanácstagja vagyok, választóim nevében, két tanácsülésen is reklamáltam emiatt, ígéretet is kaptam az intézkedésre, de a mai napig nem történt semmiféle javulás. Itt az ősz, korán sötétedik és az utcai lámpák még mindig nem égnek. Megkezdődött az iskolában a tanítás, a kis iskolások sötétben botorkálnak hazafelé a „második műszakból". Ha valaki sürgős esetben az orvosi rendelőt keresi, az is bolyonghat, kellő helyismeret nélkül, mert az egészségház és környéke szuroksötétben van. Csupán néhány égő kellene, hogy megszabaduljunk a sötétségtől.

A lakosság másik panasza: esős időben megközelíthetetlen a temető. Az odavezető út teljesen elhanyagolt, az utat szegélyező árkok 30 éve nem voltak tisztítva, eliszaposodtak, benőtte a fű. Sok ígéret hangzott el ebben az ügyben is, de az út változatlanul rossz állapotban van. Pedig alig 2—300 méteres szakaszról van szó. A fővárostól 18 kilométerre szégyen az ilyen út, amikor kőbánya is van helyben és már társadalmi munkát is szerveztünk az út javítására.

Bakonyi László
tanácstag,
Páty

FEHÉR CSEMPE KERESTETIK

A cserépkályhám rossz, az Ingatlankezelő engedélyt adott új cserépkályha berakására. Elmentem a Szegeden működő szövetkezetbe, mivel maszek cserépkályhás nincs. Azt mondták, szeptemberben menjek, akkor két nap alatt elkészítik a cserépkályhámat. Elmentem szeptemberben, s azt a választ kaptam, hogy cserépkályhacsempe egyáltalán nincs, valami dunántúli gyár csak jövőre fog gyártani csempét és csak jövőre lehet róla szó.

Legyenek szívesek, segítsenek! Nem tudom elhinni, hogy egész Magyarországon ne lenne valahol egy cserépkályhára való csempe. De elsőrendűt szeretnék, mert ezzel a régivel is becsaptak, négyéves a cserépkályhám és teljesen használhatatlan, szétesett. Hatvanéves, beteg asszony vagyok. Tavaly télen is nagyon sokat fáztam, mert annyira füstölt a kályha, hogy inkább nem gyújtottam be. Most nyugdíjamból összespórolgattam a kályhára valót. A pénzem megvan reá, csempét nem lehet kapni. Szeretnék fehér, elsőrendű csempét. Nagyon szépen kérem, segítsenek abban, hogy tudjak csempét kapni a kályhámhoz!

özv. Bugyinszki Károlyné,
6724 Szeged, Jakab L. u. 16.

A CÍMZETT VÁLASZOL

Lapjuk július 24-i számában megjelent „Presszó vagy Patyolat" címmel közölt cikkel kapcsolatban az alábbi tájékoztatást adjuk:

A kérdéses lakótelep városfejlesztési programunk keretében 1972-ben épült, részeként az ún. összekötő városrész több mint 4000 lakást magában foglaló építészeti egységének. Az itt megépült lakótelep 414 lakást tartalmaz, melyben az átadás időpontjától egy 200 férőhelyes óvoda is üzemel.

A kérdéses pavilonsor a lakossági közszükségletek célszerű kielégítése érdekében készült úgy, hogy az adott tömb építészeti lezárását is megoldja. A benne elhelyezett egységek megítélésünk szerint a terület igényeinek kielégítése érdekében kerültek elhelyezésre.

A lakótelep megvalósítása tömbönként tagolva, szakaszosan történt. A kapcsolódó létesítmények elhelyezésénél arra törekszünk, hogy az alapellátás mindenütt biztosítva legyen, a nem mindennapos igényt kielégítő egységek pedig jól megközelíthető, nagyobb lakótelepek intézményoráiba kerüljenek. Ilyen megfontolások alapján a kérdéses Patyolat-felvevőt az összekötő városrész központi intézményoráiba helyezzük, amelynek környékén több mint 2000 lakás helyezkedik el. A Patyolat szolgáltatásainak igénybevételére jelenleg itt helyben van mód, hiszen a cikkben is említett Hunyadi utcai fiók a környék ellátását biztosítja. Igaz, hogy ezt a Patyolat-felvevőt néhány év múlva lebontjuk, azonban addig felépül a Széchenyi u. 3. sz. alatti intézményközpont, amelyben a létesítendő Patyolat-fiók biztosítja a környék ilyen ellátását.

Rózsa Kálmán
Miskolc megyei város tanácselnöke

FELESLEGES BONYODALMAK

Köztudott, hogy a nyugdíjas szakszervezeti tagnak is jogában áll egy évben egy alkalommal 50%-os kedvezménnyel utazni. Ez jó dolog volna, ha nem rontanák el sok felesleges izgalmakat keltő intézkedésekkel. Elmondom az én esetemet.

Adva van egy nyugdíjas és egy dolgozó családtag, akik egyszerre, együtt mennek üdülni, beutalóval. A fiatalabb családtag elmegy a MÁV-hoz, hogy megváltsa az utazáshoz nélkülözhetetlen jegyeket, oda-vissza. Ám jegyek helyett olyan választ kap, amitől földbe gyökerezik a lába:

A dolgozó a saját jegyét megválthatja, oda-vissza, de a nyugdíjasét nem. A nyugdíjas csak az ottani célállomáson válthatja meg minden alkalommal a jegyét, mert hátha a nyugdíjas nem utazik vissza. (Ezen mit kell érteni!?)

Egyébként azt is közölték, hogy a jegypénztár kiadhatja a jegyet, de emiatt esetleg nézeteltérésekre kerülhet sor a vonatokon, mert a kiadása szabályellenes, ami általában ugye büntetéssel, illetve izgalmakkal, a nyugdíjas egészségi állapotának rontásával jár együtt.

Kedves Ludas Matyi! Kinek jó ez a bürokratikus és ésszerűtlen rendelkezés, avagy így akarják a visszautnál az ottani célállomás pénztárosának forgalmát növelni? Miért kell egy nyugdíjast arra kényszeríteni, hogy nyugodt üdülését megzavarja egy többlet-jegyváltással?

Annyit tesz államunk a nyugdíjasok helyzetének javításáért, miért nem változtatnak ezen a rendeleten már évek óta? Vagy senki sem szólalt volna még fel ez ügyben? Ez az, amit nem hiszek...

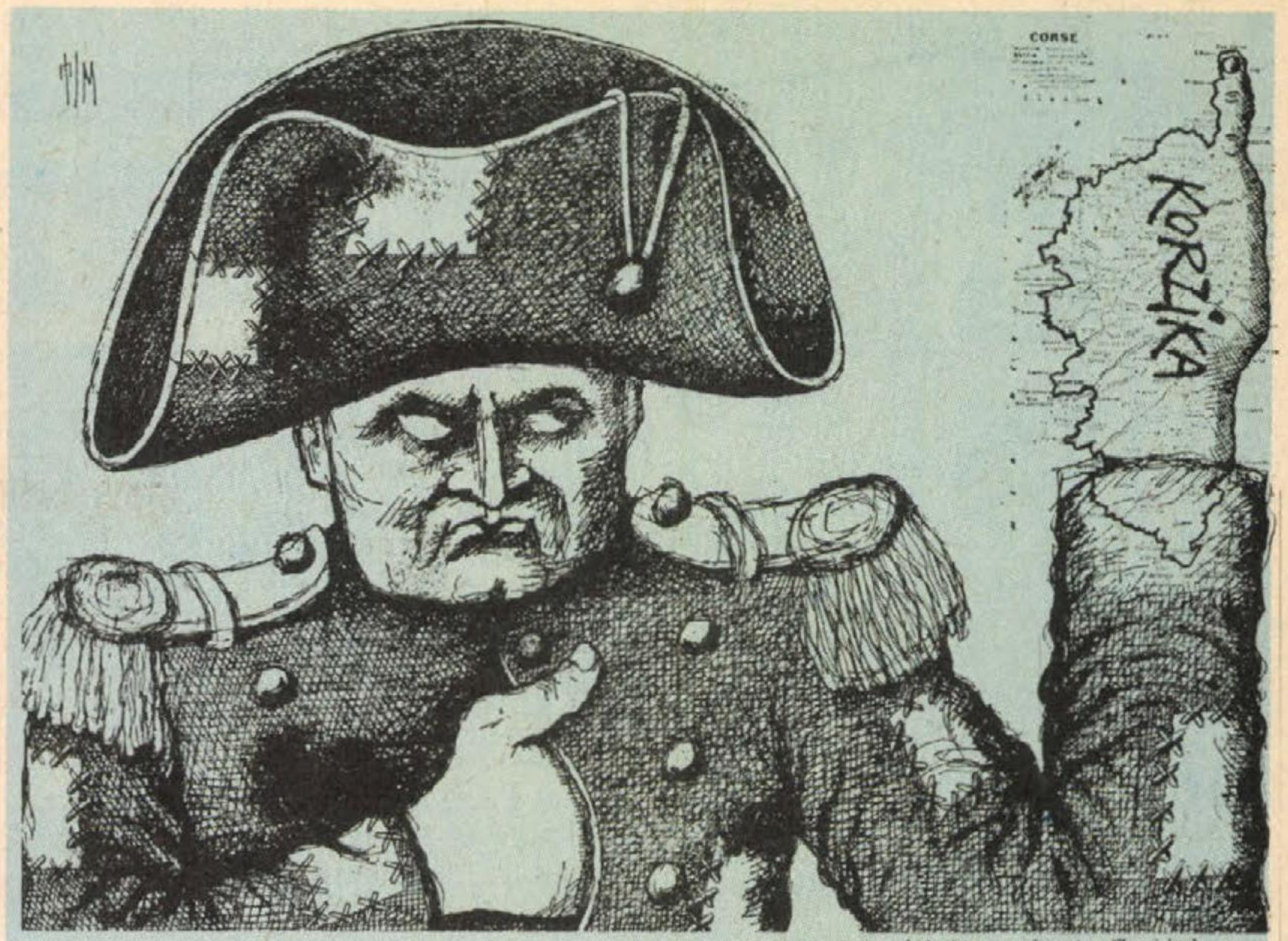
Tóth Ilona
1111 Budapest
XI., Saru utca 3.

VIGASZ

– Én bizony örülnék, ha a nyugdíjazásom napján kiderülne, hogy vannak érdemeim...

FRANCIAORSZÁG ÉS A FÁJÓS KÉZ

(„Die Weltwoche", Svajc)

Névnap

A tanács embere idegesen huzigálta a fülcimpáját.

— Na kérem, nézzük még egyszer az egészet. Ön tehát Nyafcsák Vendelné, született Sehoda Mária, ötvenhárom éves szövőnő. Eddig stimmel?

— Stimmel — mondta a fél.

— Nos, akkor most nagyon vigyázzunk. Ön azt állítja, hogy szeptember tizenkettedikén, a kora esti órákban felrepült az üzem udvarán álló nyárfa ágai közé, a szárnya mellé dugta csőrét és édesdeden turbékolni kezdett...

— Bocsánat — szólt közbe a fél. — Én ezt csak hallomásból tudom. De annyian mondják, hogy kénytelen vagyok elhinni. Nyolcszáz textilipari dolgozó nem tévedhet egyszerre.

A tanács embere kényelmetlenül feszengett a széken.

— Sajátságos. Előfordult ez önnel máskor is?

— Természetesen. Minden szeptember tizenkettedikén előfordul. De már nagyon unom. Képzelje, az ágak között turbékolni. Az én koromban.

— Semmit sem értek — mondta reménytelenül a tanács embere. — Hát milyen nap az a szeptember tizenkettedike?

— Mária nap — mondta a fél. — A nevem napja.

— Á! — kiáltott a tanács embere. — Kezd világosodni. Talán pontosan fogalmazok, ha azt állítom, hogy ön az alkoholos befolyásoltság állapotában turbékolt.

— Nem fogalmaz pontosan — mondta Nyafcsák Vendelné, született Sehoda Mária. — Részeg voltam, mint a csacsi és pássz.

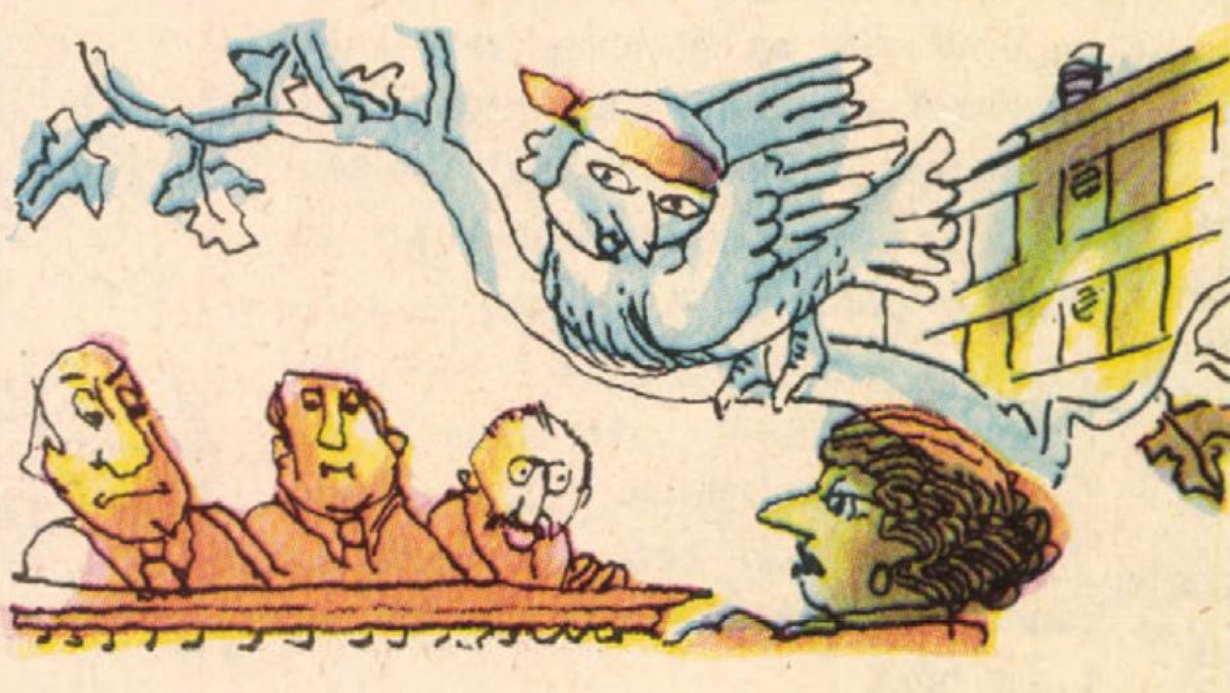
— Kérem, lekötelezne, ha elárulná, milyen szeszféleséget fogyasztott, hogy ilyen állapotba került?

— Na nézzük csak. Hát először is kisüsti barackot, aztán kakaóflippet, majd sorrendben zöldszilvánit, pilsenit, bonbonmeggyet, ötcsillagos Napóleont, tojáslikőrt, fehér rumot, abszintet, badacsonyi kéknyelűt, Hubertust, Beefeater gint, kőbányai világosat és hegyaljai muskotályt...

— Elég! — ordított a tanács embere és vadul hullámzó gyomrára szorította a kezét.

— Nekem már a kakaóflippnél elég volt — mondta Nyafcsák Vendelné, született Sehoda Mária. — De aztán jött még a többi. Szőlőskertek királynője. Nektár tápsör, francia pezsgő, köménylikőr, sligovica, Kinizsi, kövidinka, diópálinka, mentapárlat...

— Értem — mondta a

tanács embere. — Ön tehát alkoholista.

— A nénikéje. Akkor lássam, amikor a hátam közepét. Savam is van.

— Akkor mégsem értem.

— Na idehallgasson. Nálunk a műhelyben van ötven Mária és ötven nem Mária. Szeptember tizenkettedikén mindenki hoz egy üveg szeszt. Hogy legyen mivel köszönteni az ünnepelteket és ünnepelni a köszöntőket. Az száz üveg. Méghozzá a legdrágábbakból. Egy vagyon. Ugyanis versenyben vagyunk.

— Milyen versenyben?

— Felvágási versenyben.

— Ezt értem. Azonban senki sem kötelezheti önt, hogy mind a száz üveget végigkóstolgassa.

— Mondja maga. Az íróasztal mellől. De amikor jönnek sorban, hogy na mi az Marcsa, az én egészségemre nem koccintasz, szóval miattad fel is fordulhatok? És amikor a művezető folyton azt kiabálja, hogy nagyon szép, Marcsa, szóval maga szerint ez a kollektív szellem, na majd megjegyzem...

— Értem. Tehát a művezető folyton ezt kiabálta?

— Csak eleinte kiabálta. Később énekelte. A végén meg csak motyogta.

— Még egyet — mondta a tanács embere. — Ahogy a szavaiból kivettem, a többiek is végigitták ezt a menüt. Ha szabad kérdeznem, ők is felrepültek a nyárfára turbékolni?

— Nem — csóválta a feját Nyafcsák Vendelné, született Sehoda Mária. — Ők csak fejreálltak, mint a jancsiszeg.

— Még mindig nem értem, mit óhajt. Az esete kínos, de törvénybe nem ütközik, nem meríti ki a garázdaság és közbotrányokozás ismérveit. A mi rendünkben ön annyit turbékol az üzemi nyárfán, amennyit csak óhajt.

— Maga eltévedt — mondta a fél. — Én nem mentegetőzni jöttem, hanem magyarosítani.

— Vagy úgy, névváltoztatás — mondta a tanács embere. — Nyafcsák Vendelné, született Sehoda Mária... tényleg nem hangzik valami szépen. És mi lenne az új neve?

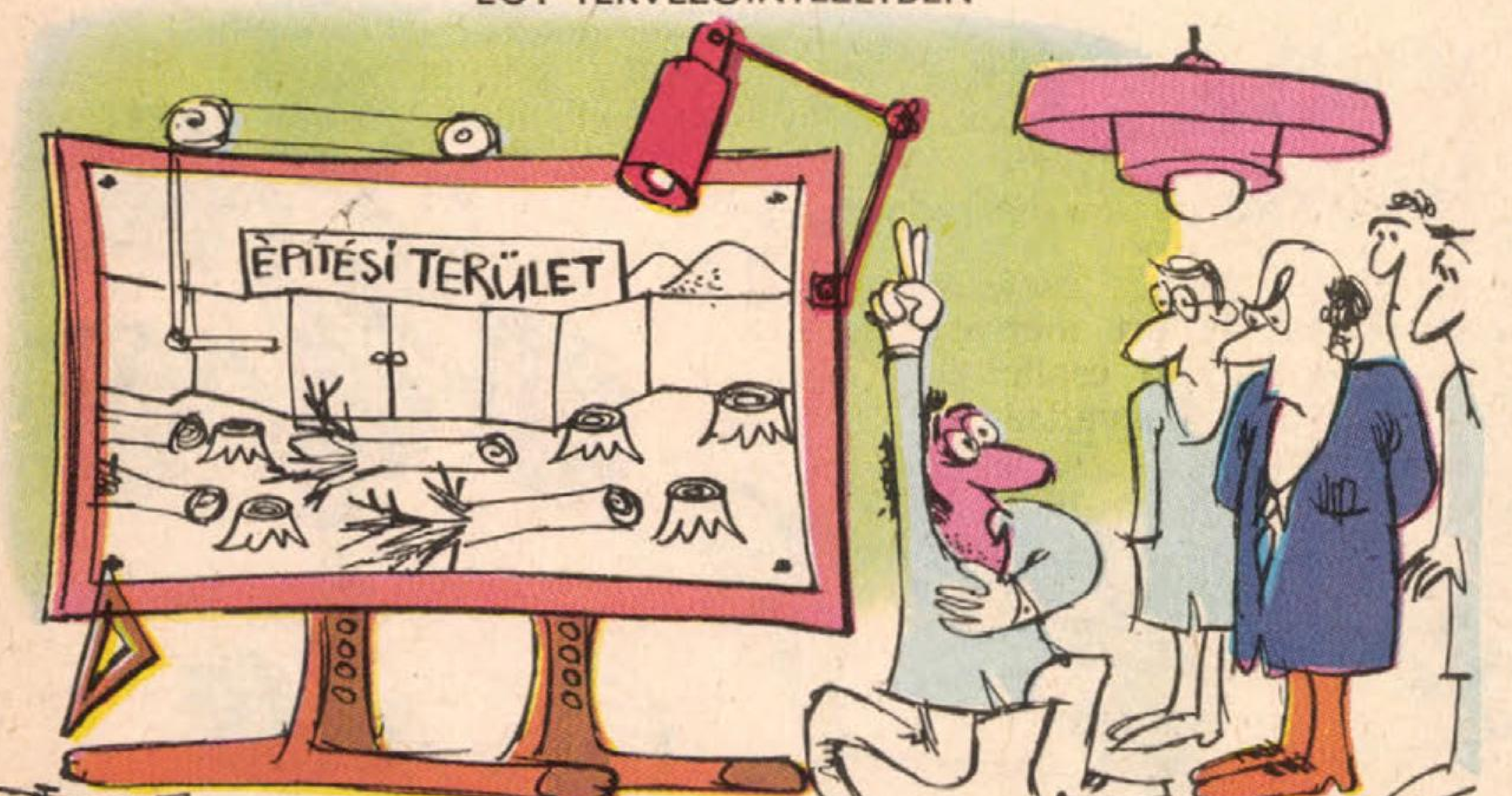
— Nyafcsák Vendelné született Sehoda Jagellónia.

— Ja... Ja... Jagellónia? Miért éppen Jagellónia?

— Miért? Miért? Mert az nem fordul elő a naptárban. Nem lehet felköszönteni. Itt többé az életben nem lesz turbékolás!

Peterdi Pál

EGY TERVEZŐINTÉZETBEN

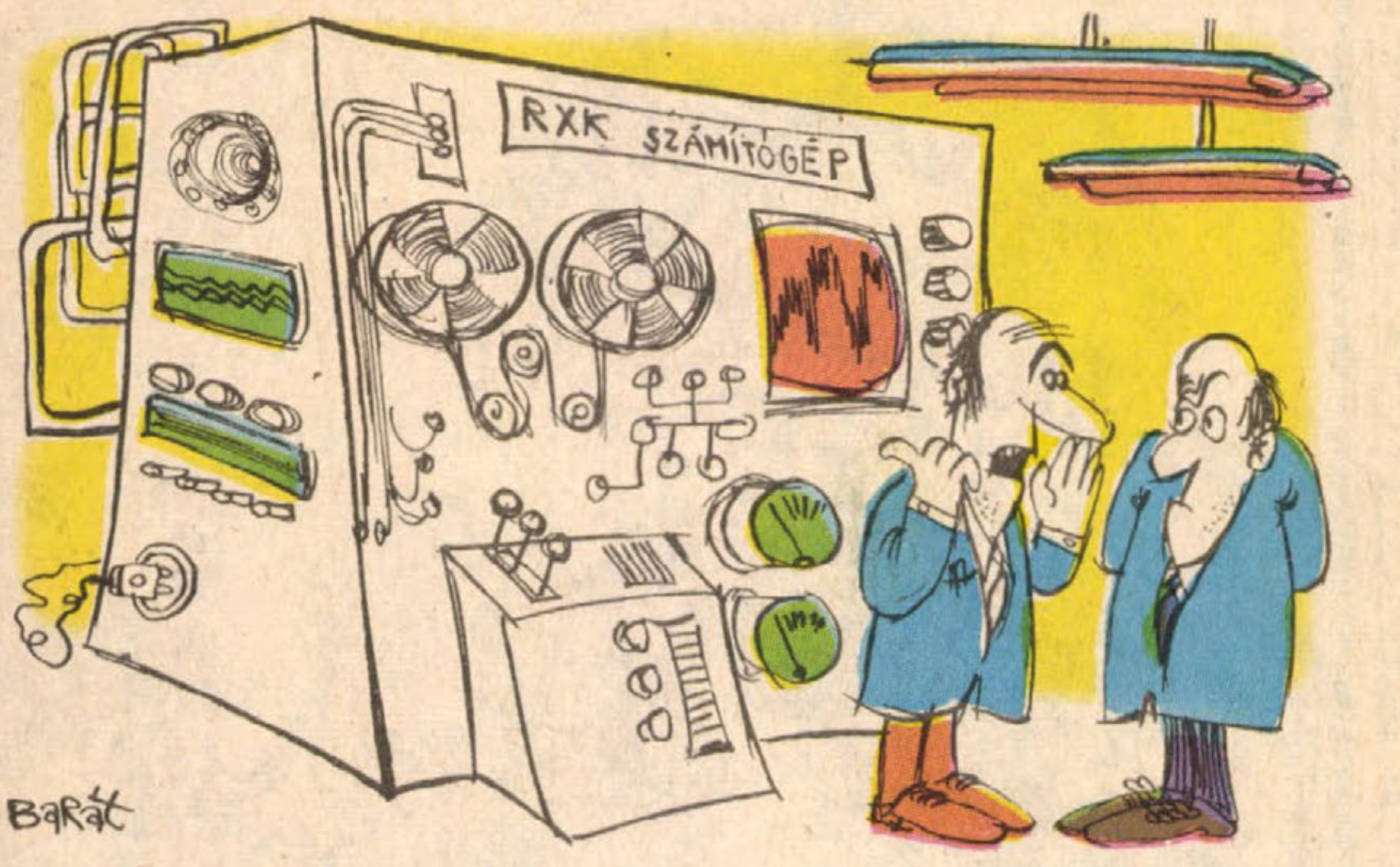
– Esküszöm, igazgató kartárs, hogy csak néhány pillanatra hagytam abba a park tervezését...

ELÉGEDETT SZÍNIGAZGATÓ

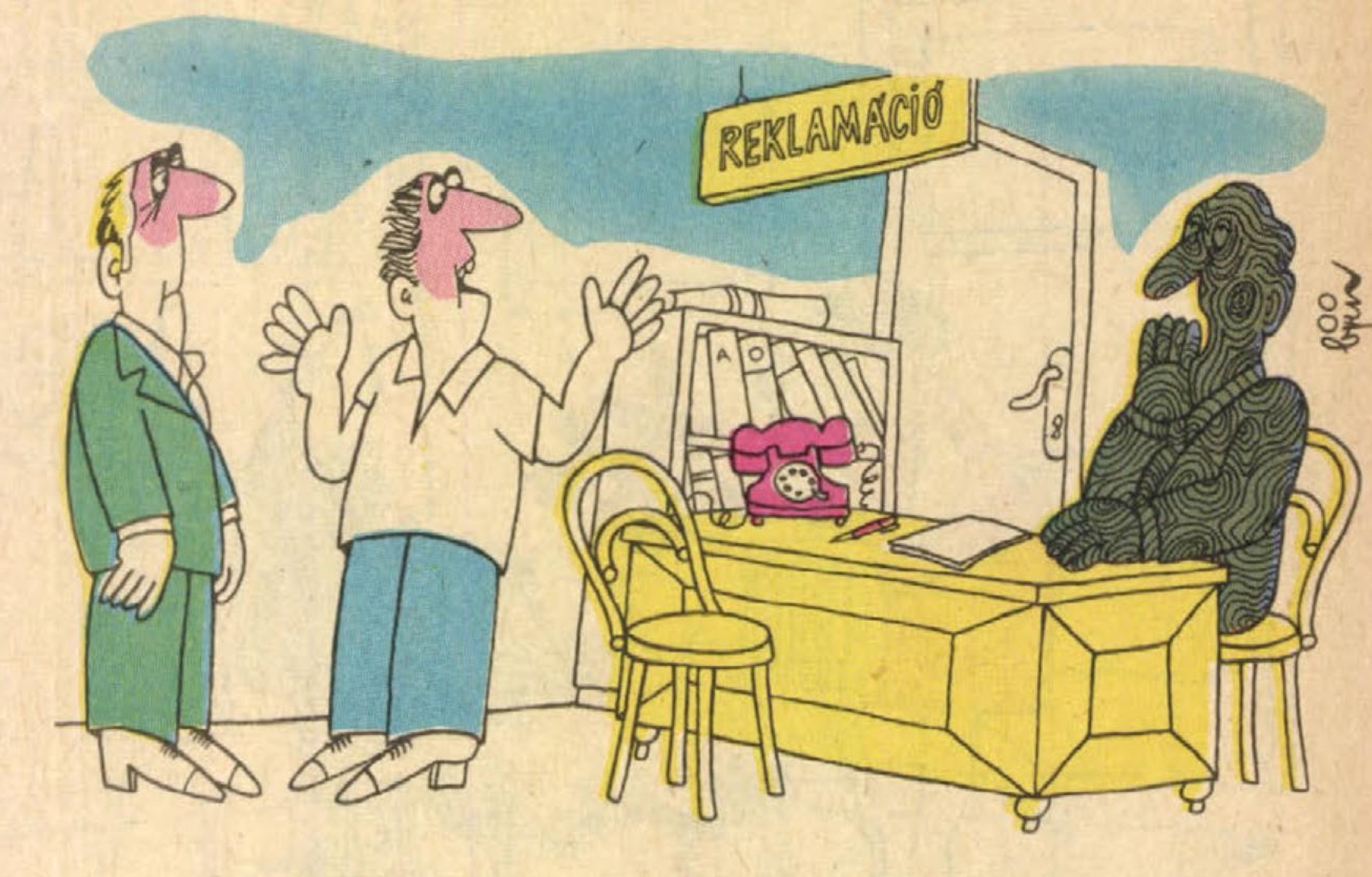
– A mi közönségünk nagyon fegyelmezett. Még bohózat közben sem nevet...

AGGODALOM

— Mondd, nem tud ez túl sokat a vállalatunkról?

FÁSULT MUNKATÁRS

— Huszonhárom éve dolgozik itt, a reklamációban...

ÚSZÓDARU

— Ön a hivatalvezető?

— Igen.

— Mi a központból jöttünk, ellenőrzésre.

— Tartom szerencsémnek. Milyen téma érdekli az ellenőr kartársakat?

Valami kimutatást húzott elő az alacsonyabbik aktatáskás.

— Ebben az illetéklerovó hivatalban néhány sajátságos munkakör van. Például harmadik éve dolgozik itt egy Kelepi Egon nevű személy — mint úszódarukezelő. Mi ennek a magyarázata?

— Egyszerű. Először is ez a Kelepi Egon igen jólnevelt és tehetséges fiatalember, hogy mást ne mondjak, 12,7 alatt futja a százmétert. Másodszor: ennek a Kelepi Egonnak a szülei nagyon derék emberek, egy munkásélet áll a hátuk mögött, megérdemlik, hogy fiukat fölkarolja a társadalom. És végül: teljesen törvényesen jártunk el Kelepi Egon alkalmaztatásakor, volt szabad státusunk. Egy gépíró státus. Ezt alakítottuk át úszódarukezelői státussá. Minthogy az élet ezt követelte.

— Miért követelte ezt az élet?

— Mert hivatalunk a Duna partján fekszik. Különösen a mostani esős időkben úgy kell nekünk egy úszódarukezelő, mint egy falat kenyér. Ha jön az árvíz, ki menti ki az épületből az illetékeseket, a lerovókról nem is beszélve? Az úszódaru. Ideúszik, a karjával benyúl az ablakokon, hipp-hopp és már minden és mindenki a biztonságos fedélzetre került.

A magasabbik aktatáskás beleturkált a papírjaiba.

— De hiszen önöknek egyáltalán nincs úszódarujuk! — állapította meg.

Hüledezve nézett rá a főnök.

— Hát miért lenne úszódarunk?! Nekünk, egy illetéklerovó hivatalnak? Arra az egyetlen, feltételezett és sajnálatos esetre, amikor elönt bennünket a víz?! Nem lopjuk mi az állam pénzét! Majd ha kell daru, bérelünk.

A két aktatáskás összenézett.

— Ez dicséretes szemlélet — szögezték le egyszerre. Azán az alacsonyabbik még megkérdezte:

— Mi indokolja, hogy ez a Kelepi Egon, jóllehet és hálistennek még egyszer sem került abba a helyzetbe, hogy bérelt úszódaruról megmentse a hivatalt, több tanulmányi szabadságot kapott három év alatt, mint tíz más munkatárs együtt.

A főnök széttárta a karját.

— Nekünk a jövőt kell nézni. Nem múlhat azon a hivatal sorsa, hogy úszódaru-kezelőnk nem elég sokoldalú, nem elég képzett. Mint felelős vezető sem tehetem ki magam annak, hogy amikor jön az árvíz, akkor derüljön ki, hogy mellúszódarut küldtek, Kelepi Egon meg csak hátúszó vagy gyorsúszó darut tud kezelni.

— És a sok külföldi tanulmányút? — érdeklődött a hosszabbik aktatáskás. — A három esztendő alatt Kelepi Egon északról délre és délről északra az egész világot beutazta.

— Pontosan — felelte a hivatalvezető. — Északról délre és délről északra. Csak így kísérheti figyelemmel, amint húznak az úszódarvak. Ez szakmailag nagyon fontos neki.

A két aktatáskás eltette papírjait, behúzta a villámzárat az aktatáskákon, elköszöntek, indultak kifelé.

A küszöb előtt a kisebbik visszafordult.

— Érdekes — mondta —, hogy a hivatalvezető kartársat is Kelepinek hívják, úgy mint ezt az úszódarus ifjút. Talán a kedves fia?

Egy pillanat alatt vörös lett a fölháborodástól a főnök eddig oly nyugodt feje.

— Mi?! Az én fiam?! Csak nem hozom be a saját fiamat abba az intézménybe, amelyet én vezetek?! Nem, Kelepi Egon nem az én fiam. Kelepi Egon a bátyám fia.

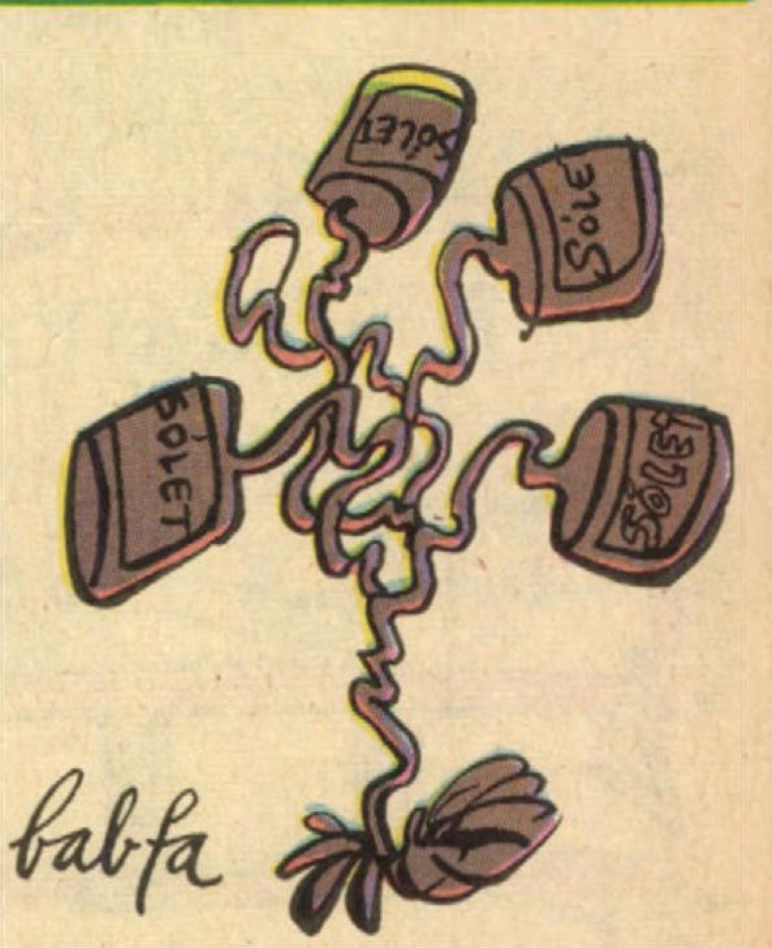
Kürti András

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD NÖVÉNYEIBŐL

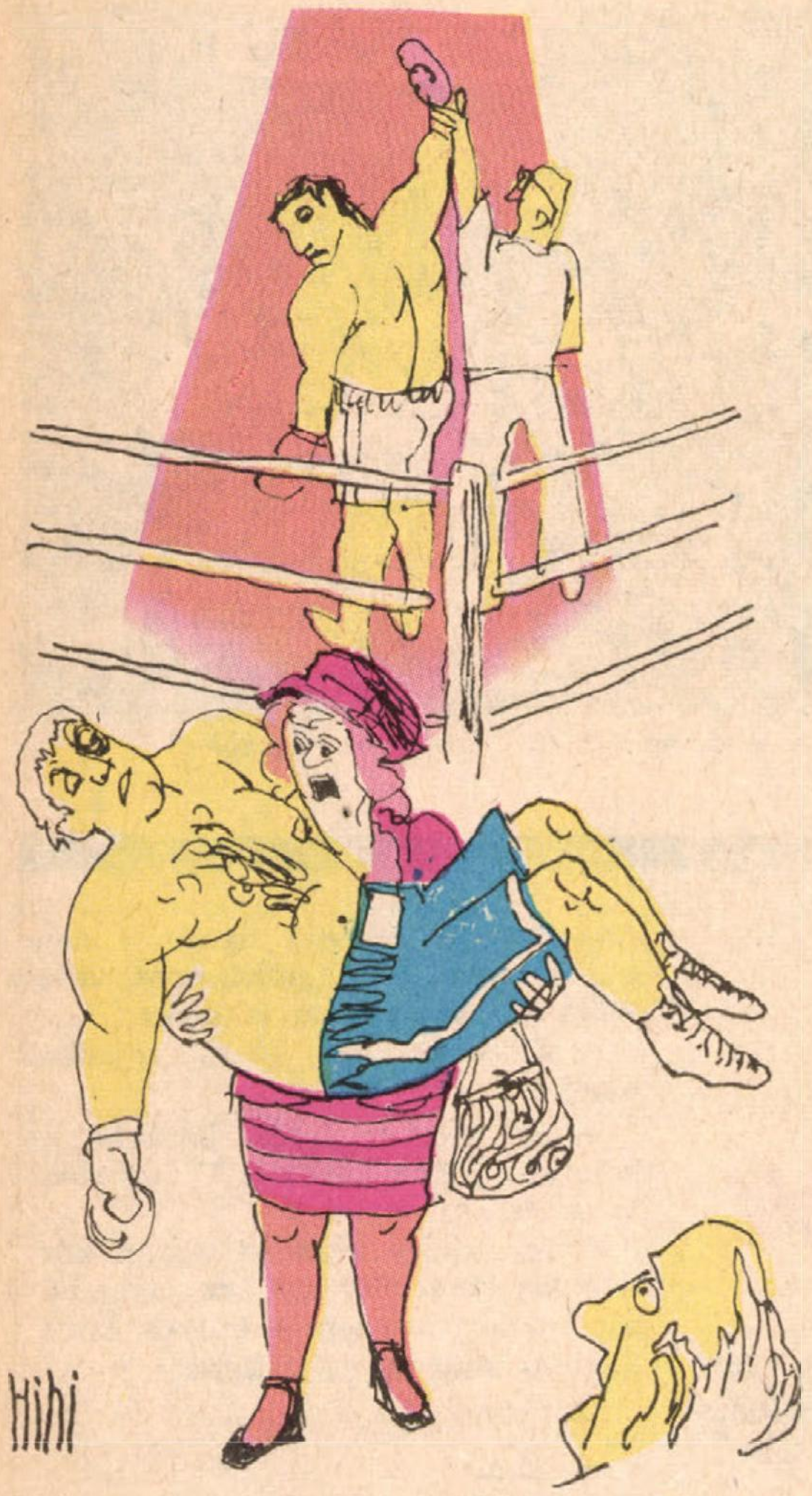

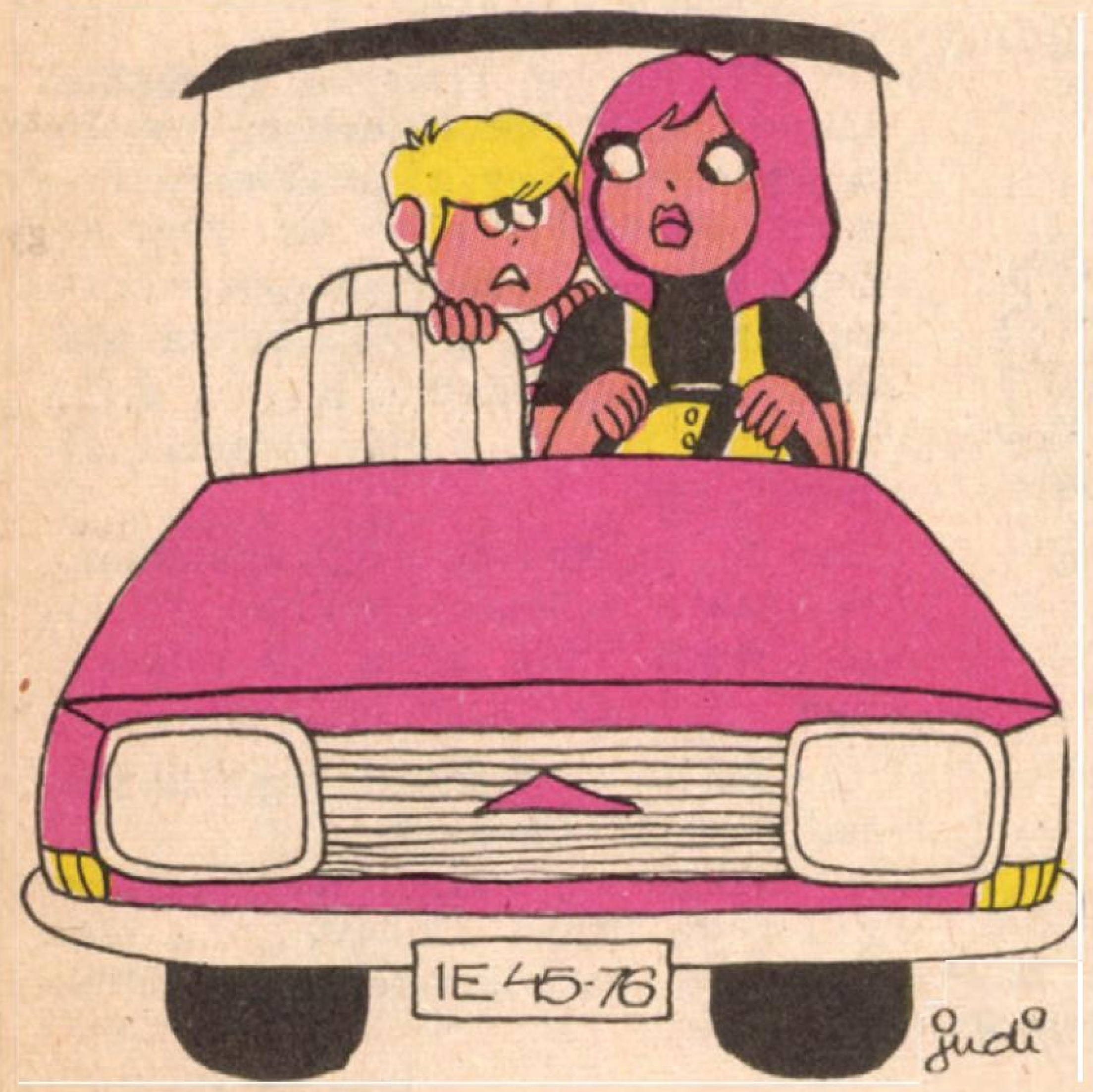

ANYASZÍV

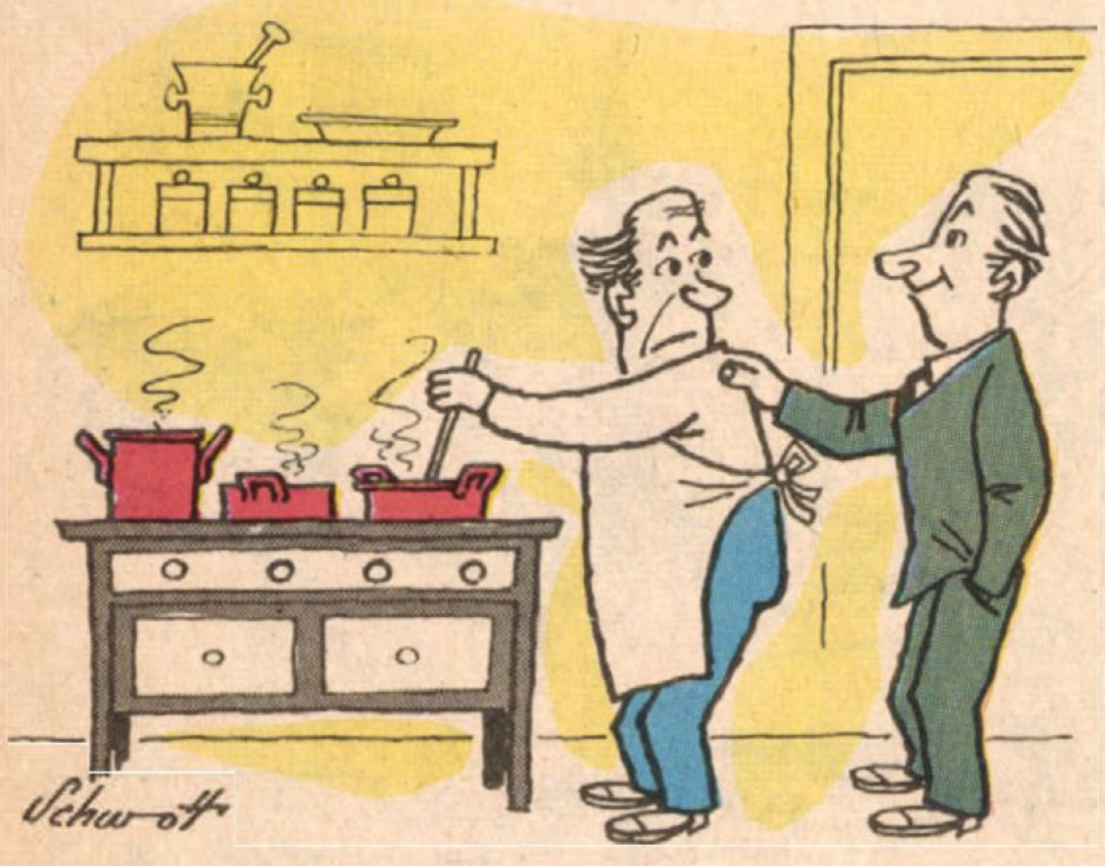
– Bántottak, kicsikém?

MAI GYEREK

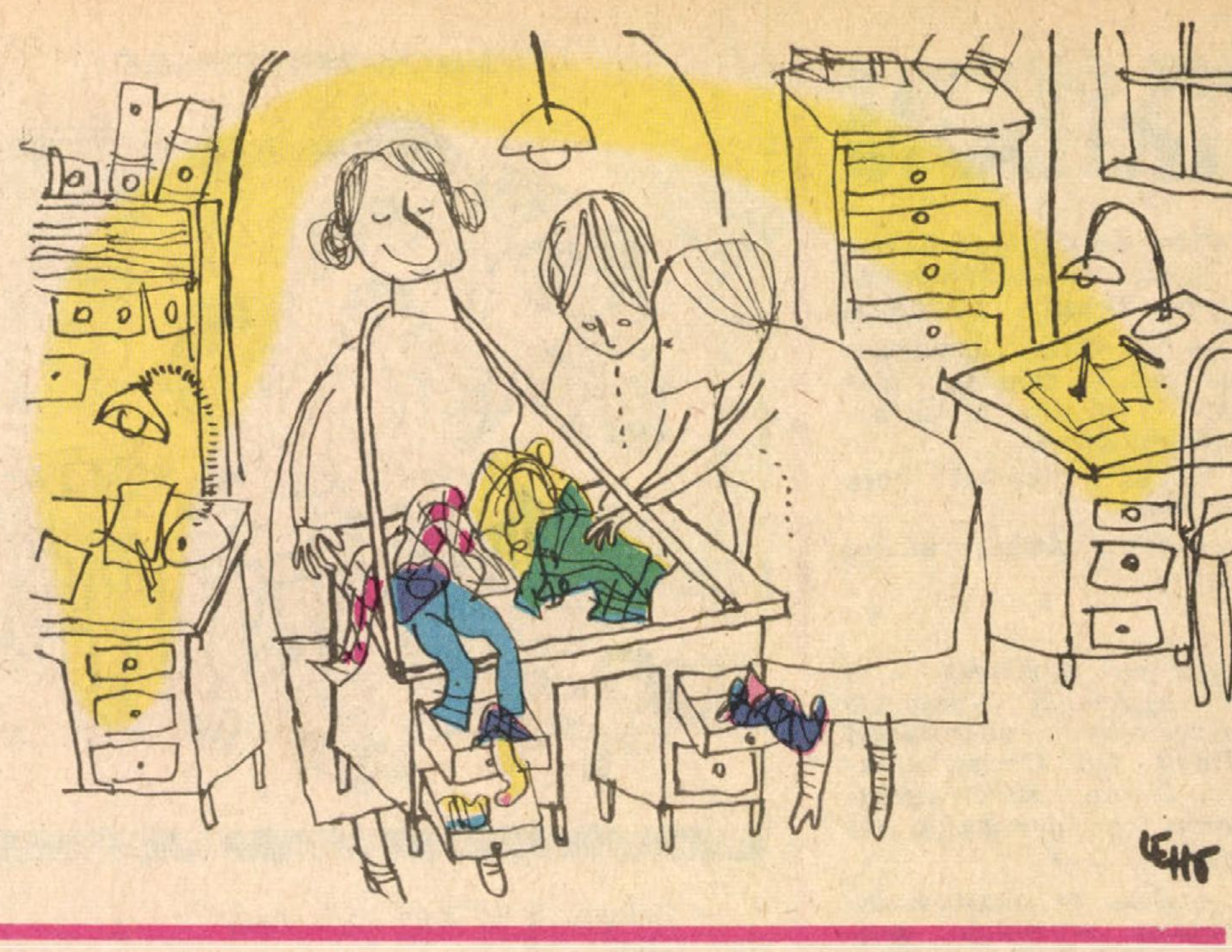
– Anyu, megígérted, hogy egyszer elviszel villamosozni!

FÉRFISORS

– Mikor tanultál meg főzni?
– Amikor megnősültem...

HIVATALI ÜZLETELŐ

HA HARC, LEGYEN HARC!

Évek óta tartó küzdelmem doktor József Benedek, alsó és felső adminisztrátorral nem új keletű. Nem is volna érdemes szót vesztegetni rá, ha nem lenne okom elbeszélni, hogyan vettem fel a harcot ellene, legutóbb, új harci módszerrel.

Csatánk a szokványos körülmények között indult: egy igazolást kellett szereznem egy igazoláshoz, melyhez ő egy harmadik igazolást kívánt, hogy szerezzem be az első igazoláshoz, különben nem igazolja.

— Miért van erre szükség? — kérdeztem tőle. — Talán nem világos az ügyem az újabb irat nélkül is?

Doktor József alig tudta palástolni örömét, hogy ezt kérdeztem tőle. Mert így felelhetett rá:

— Teljesen világos az ügye, egy percig sem állítanám, hogy nem világos, sőt többet mondok, jogos is, amit kíván az első igazolásban, és az sem kétséges, hogy megilleti önt. De nem lesz nehézsége abban sem, hogy megszerezze hozzá a harmadik igazolást, csak éppen el kell mennie érte, kikérni és idehozni. Nem nekem van szükségem rá, hanem önnek. Ne sajnálja hát az időt, nem fogja senki megakadályozni, hogy beszerezze a harmadik igazolást, az elsőhöz. Csak ezt tudom önnek felelni rá.

Harag nélkül elköszöntem tőle és elhagytam a szobáját.

Másnap reggel, József Benedek felkelt az ágyából és a cipője után nyúlt, de a cipőjét nem találta az ágya mellett. Ott, ahol a cipőt kellett volna találnia, egy levél feküdt, ez állt a levélben:

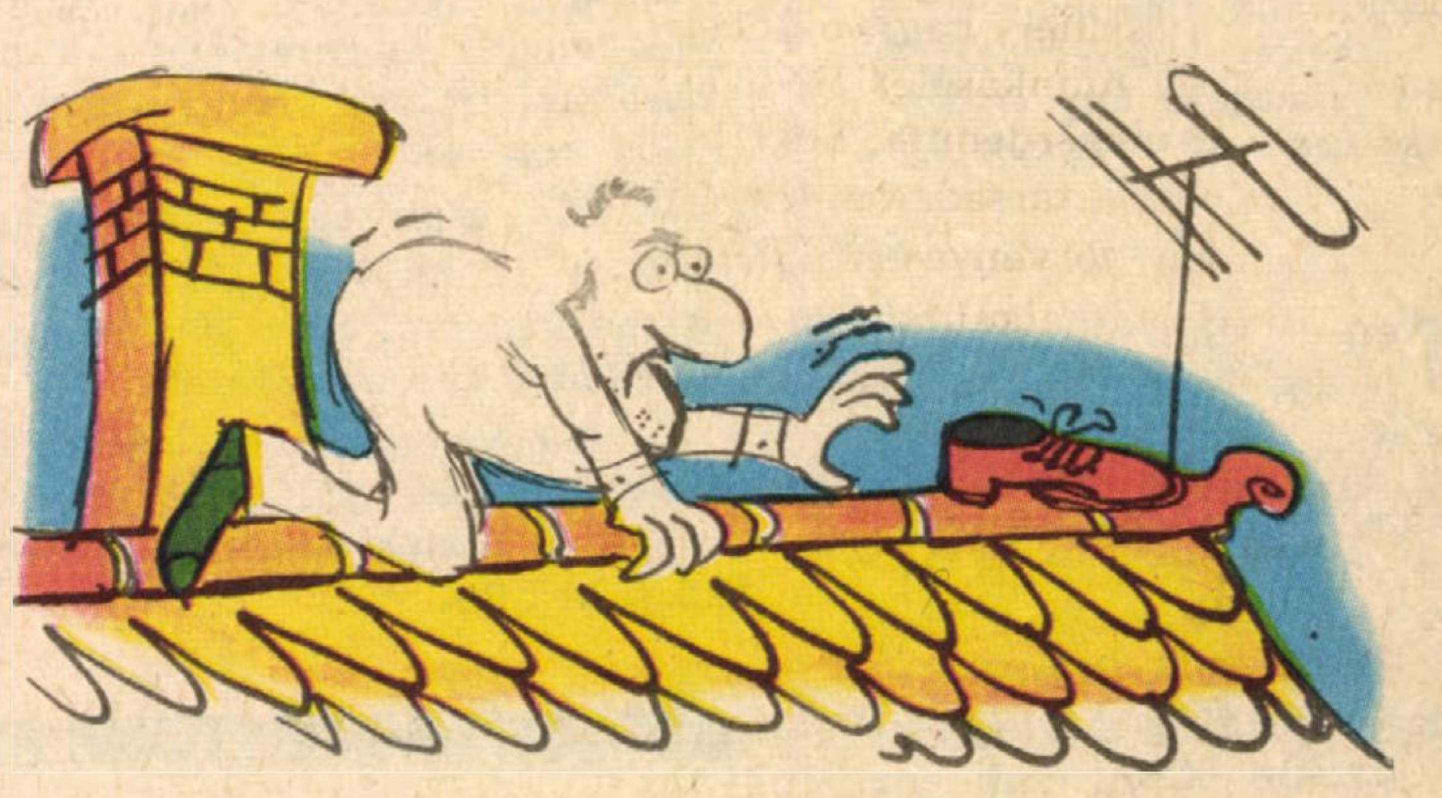
„Tisztelt adminisztrátor úr! Cipőjét a háztetőn jobbra, a kémény és a tévé-antenna között találja, fáradjon fel érte. Szívélyes üdvözlettel. dátum és aláírás."

József Benedek lihegve és felháborodott lélekkel érkezett a tetőre, ahol már vártam, mert a levelet természetesen én írtam.

— Jó reggelt! — szóltam hozzá kedvesen, mielőtt szóhoz jutott volna. — Bizonyára a cipőjét keresi, ott van! Csak másszon előre óvatosan. Az ön lábbelije az, senki sem kételkedik benne, minden nehézség nélkül felveheti és viselheti, ha érte megy. Tisztelettel!

Azzal már vissza is húzódtam a padlásfeljáróba és eltűntem.

Délben újból találkoztam Józseffel egy kis kifőzdében, ahová ebédelni szokott járni a hivatalból. Akkor bújtam

elő, amikor a sótartót kereste az asztalon, hogy a levesét megsózza.

— Segítek önnek —' léptem elő a konyhából és egy póznára mutattam, melyet az asztala mellett szereltem fel, még délelőtt. — A só a pózna tetején van, csak fel kell másznia érte a rúdon! És kérem, ne is idegeskedjék! Nem nekem kell az a só, hanem önnek! Miért kívánja, hogy az orra elé nyomják?

— De ez felháborító! — kiáltotta József Benedek és a feje egészen kivörösödött. — Engem ez a só megillet!

— Ki vonja kétségbe? — kérdeztem széttárt karokkal. — Szerezze be magának! Államunkban bárkinek joga van a levesét megsózni, kedve és ízlése szerint — mondtam ünnepélyesen —, ha nem lusta, hogy a sótartó után járjon! Én nem fogom visszahúzni önt a rúdról, miközben a só után mászik, ezt becsületszavamra kijelentem! Nem fogom megakadályozni önt abban, hogy hozzájusson ahhoz, ami önt törvényesen megilleti. De arra sem kényszerítem, hogy megsózza a levesét. Ha nem akarja, nem mászik fel a sótartóhoz! Azt teszi, amit jónak lát!

— Megölöm magát! — hörögte a tekintélyes adminisztrátor és felém rohant. Elkaptam a nyakát és egy kicsit megszorítottam.

— Tudom, mit akar mondani — szóltam hozzá, mikor már egy kissé elkékült. — Azt mondaná, hogy önt megilleti a levegő, hogy lélegzetet vegyen, percenként tizenöt-tizenhat alkalommal. Biztosíthatom, hogy a kérése jogos, és megilleti önt! De ha ennyire akarja, miért nem harcolja ki magának azt a kis levegőt? Én vegyek maga helyett is lélegzetet? Mindannyiunknak más-más kívánsága van; én például egy aláírást várok öntől, maga meg levegő után kapkod. Egyeztessük a dolgot?

A nyelvével intett igent, erre elengedtem a torkát, hiszen kiderült, hogy könnyű egymással szót érteni, ha mindkét félben megvan a jószándék.

Somogyi Pál

TRIBÜN

Egy svájci utazási iroda vadászkirándulást hirdet Brazília őserdeibe.

— Ön olyan biztonságban lesz — mondja a plakát —, mintha a lakásában üldögélne.

Valaki filctollal még odaírta:

— Ezt a rizikót vállalni kell!

*

Martin Eastment, ifjú új-zélandi testnevelő észveszejtő világcsúcsot állított fel. Christchurchben 44 óra hosszat ugrándozott egy gumiasztal tetején.

— Csak be akartam bizonyítani — mondta, amikor magához tért —, hogy van, amivel a cinikus fiatalságot is fel lehet rázni.

*

Orenzo Quaranto olasz rendőrt négyhavi börtönre ítélte a bíróság. Egy remek Riva-gól láttán ugyanis annyira fellelkesedett, hogy előrántotta szolgálati fegyverét és boldogságában a levegőbe lőtt.

A lehulló lövedék könnyebben megsebesített egy fiatal asszonyt. Aki történetesen az ellenfélnek szurkolt.

*

James Counsilman, az amerikai úszópápa a következő tanácsot adta ifjabb edzőkollégáinak:

— Oly keményen dolgoztassátok meg a tanítványaitokat, hogy nektek is fájjon.

A szózatot meghallotta Counsilman néhány úszója is. Rögtön megkérdezték: nem lehetne-e úgy intézni, hogy csak az edzőnek fájjon?

*

Ted Simmons 12 éves, Nottinghamshire egyik kölyökcsapatában véd és azzal vergődött országos hírnévre Angliában, hogy nyolc mérkőzésen — most tessék figyelni! — 204 gólt kapott.

Egy újságíró megkérdezte Jackie Charltont, az angol világbajnokcsapat kitűnő védőjátékosát: egyáltalán miként lehetséges nyolc meccsen 204 gólt kapni?

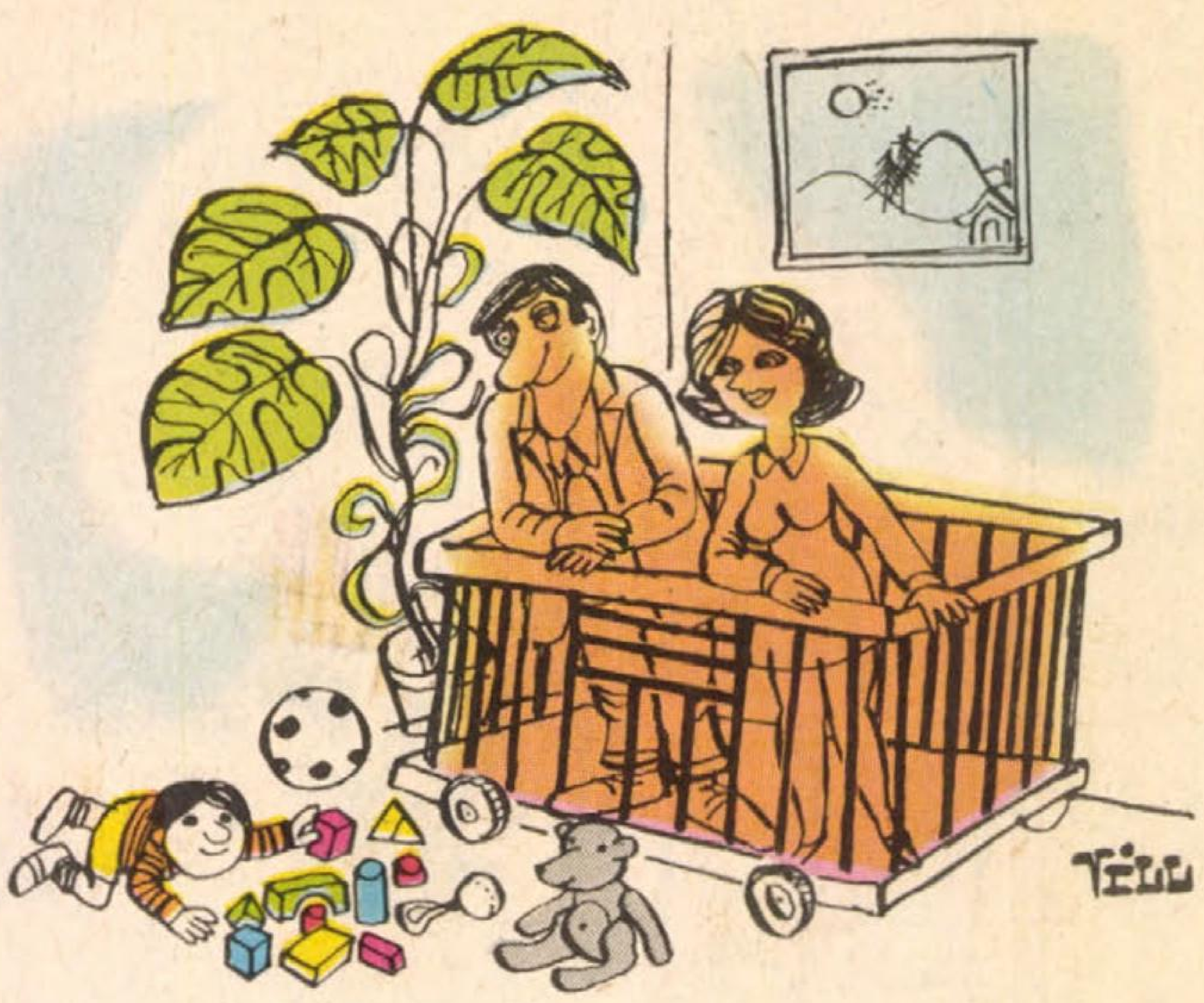
— Well — mondta némi tűnődés után az idősebbik Charlton — alighanem valami baj lehet az együttes védelmével.

Hacsak úgy nem...

(p. p.)

GYERMEKCENTRIKUS SZEMLÉLET

VÁLÁS UTÁN

– Ahá, nem is főz rád az új feleséged?

NAGYAPÁK HA TALÁLKOZNAK

— Hallom, hogy már te is nagyapa lettél.

— Már? Lassan három éve.

— Fiú?

— Méghozzá a javából.

— Szoktál vele foglalkozni?

— Inkább ő velem.

— Te vagy a kutyája, és ő idomít. Igaz?

— Nem, nem. Kutyaügyben az én unokám roppant demokratikus. Egyenrangú kutyák vagyunk. Négykézláb járunk, és ugatunk.

— Ez nagyon kényelmes. Mit szólnál, ha meglovagolna, mint az enyém?

— Te mit szólnál, ha motorozna rajtad, mint az enyém?

— Az semmi, akkor csak berregni kell, de a lovaknál állandóan belém vágja a „sarkantyúját". Tudod te, milyen kemény sarka van ezeknek a gyerekcipőknek?

— Nekem mondod? Tapasztalom, valahányszor „berúg". Ugyanis minden tíz másodpercben leáll a motor.

— Persze, mert abbahagyod a berregést.

— Mit csináljak, ha leveszi a gázt, vagyis megcsavarja a fülemet! Barátom, milyet tud csavarni azzal a kis kezével!

— Az csak egy csavarintás, de amikor az én kis utódom „szőrén" ül meg engem, és a sörényembe kapaszkodik két marékkal.

— Kiegyeznék vele. Egész biztos, hogy kevésbé fáj, mint amikor az enyém a motort szerelve a bordáim közé bökdös.

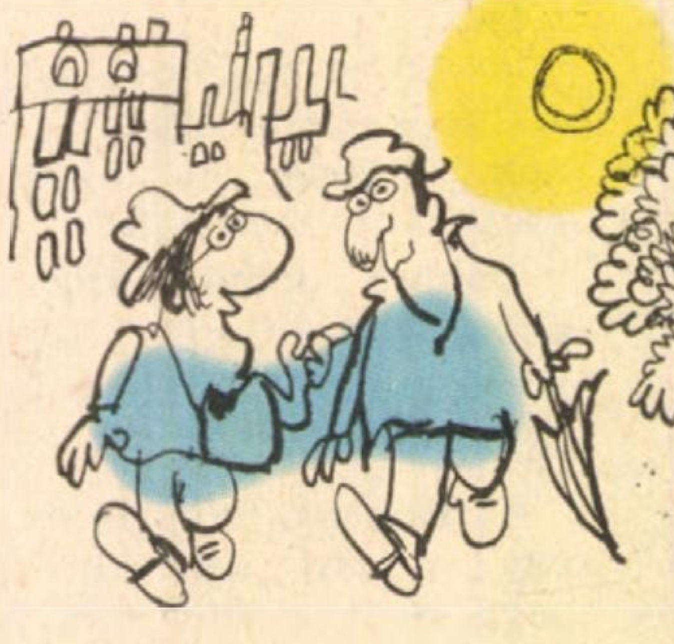
— Miért hagyod, ha fáj?

— Fáj? Ki mondta, hogy fáj? Egyáltalán nem fáj, csak csiklandoz. Nevetek és ő is nevet. Duettban nevetünk.

— Akárcsak mi, amikor a hajamat tépi.

— Az a fontos, hogy bírjuk szusszal ezt a „sportot".

— Hát szusszal bírom, de ésszel nem mindig. Hogyan magyarázod

meg te — például —, hogy a lovaskocsinak miért nincs sebváltója?

— Hogyan? Há-át... izé... Egyszerű... mindenesetre egyszerűbb, mint — teszem azt — rajzolni.

— Ugyan! Én egy egyenest nem tudok húzni, de a „pont, pont, vesszőcske" még nekem is megy.

— Elhiszem, de házat rajzoltál már?

— Az még a „török basánál" is könnyebb. Egy fordított V, egy rombusz, és egy téglalap.

— Így, ahogy mondod. Aztán közli a kis komám, hogy „ne olyan házat rajzolj, amiben a kutyus lakik, hanem, amiben mi lakunk!"

— Lakótelep?

— Igen.

— Bonyolult.

— Csak amíg nem jön rá az ember. Akkor rajzoltam egy téglalapot, és rengeteg sok kis karikát bele.

— Ezt elfogadta?

— Természetesen.

— Te nagyon értesz a gyerekhez, látom. Áruld hát el nekem, hogyan magyaráztad meg az állatkertben — mert biztosan voltál ott vele —, hogy miért hívják zebrának a zebrát, amikor neki a bölcsiben a Marika néni azt mondta, hogy a zebra az utcán van, és ő már többször átment rajta.

— Ej, ej, kedves nagypapatársam, ez igazán a legegyszerűbb! Az állatkertben nincs zebra, ott *csíkos ló* van.

— És ha megkérdezi, hogy ki festette rá a csíkokat?

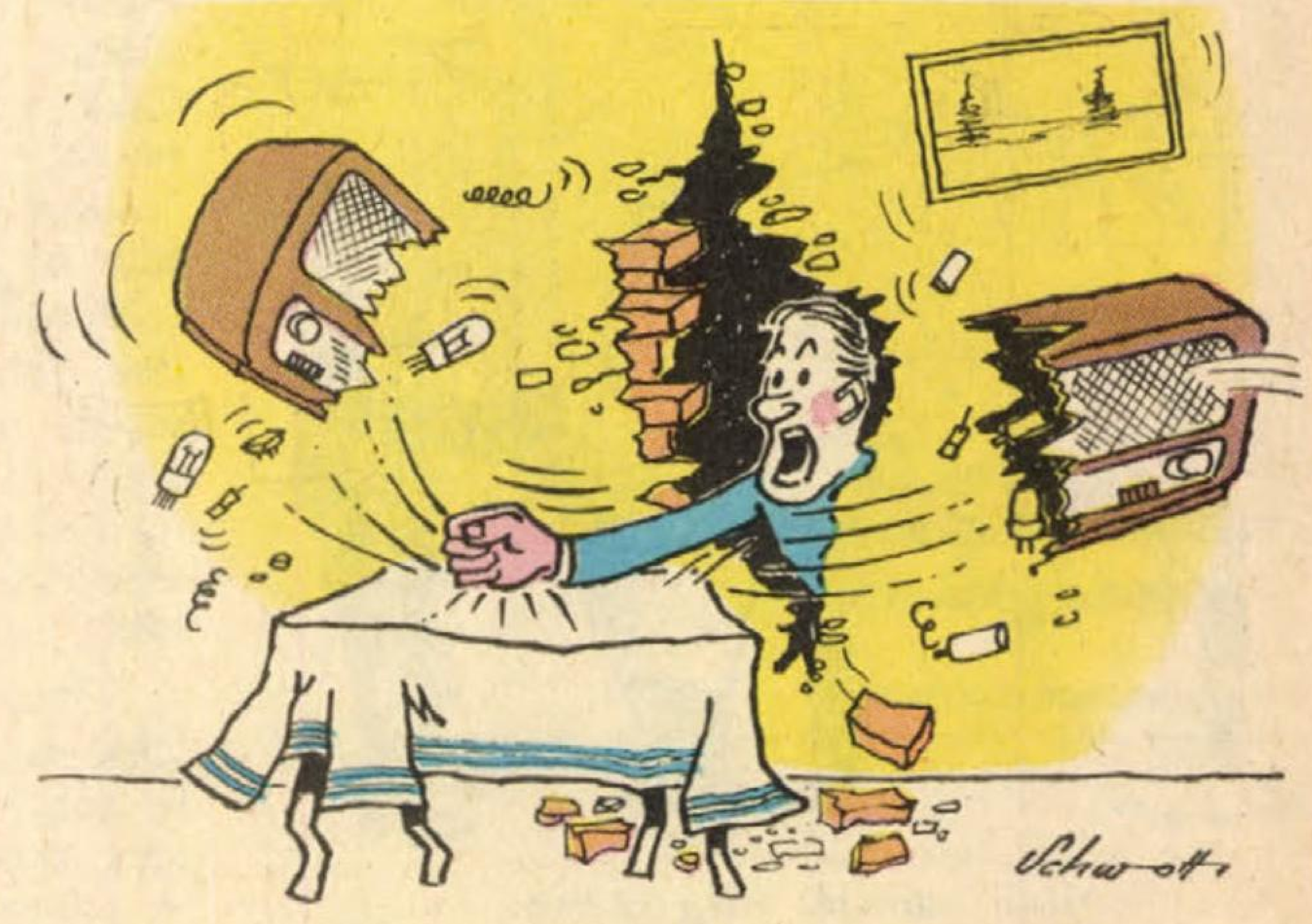
— Akkor... akkor megmagyarázod neki, hogy... hogy... ha nem siettek, a mackók lefekszenek aludni.

Sólyom László

MAXI

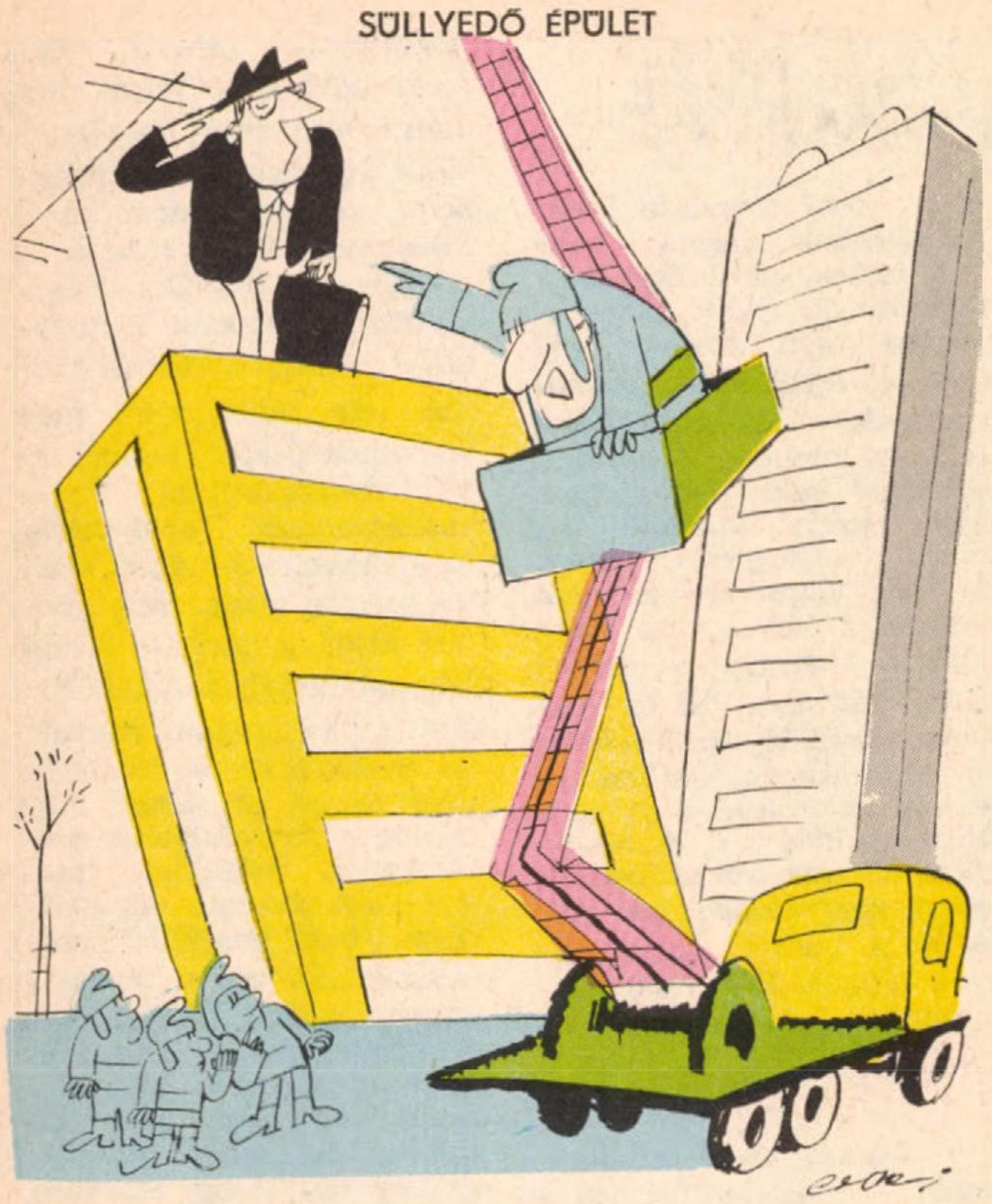

A CSENDRENDELET BETARTÁSA

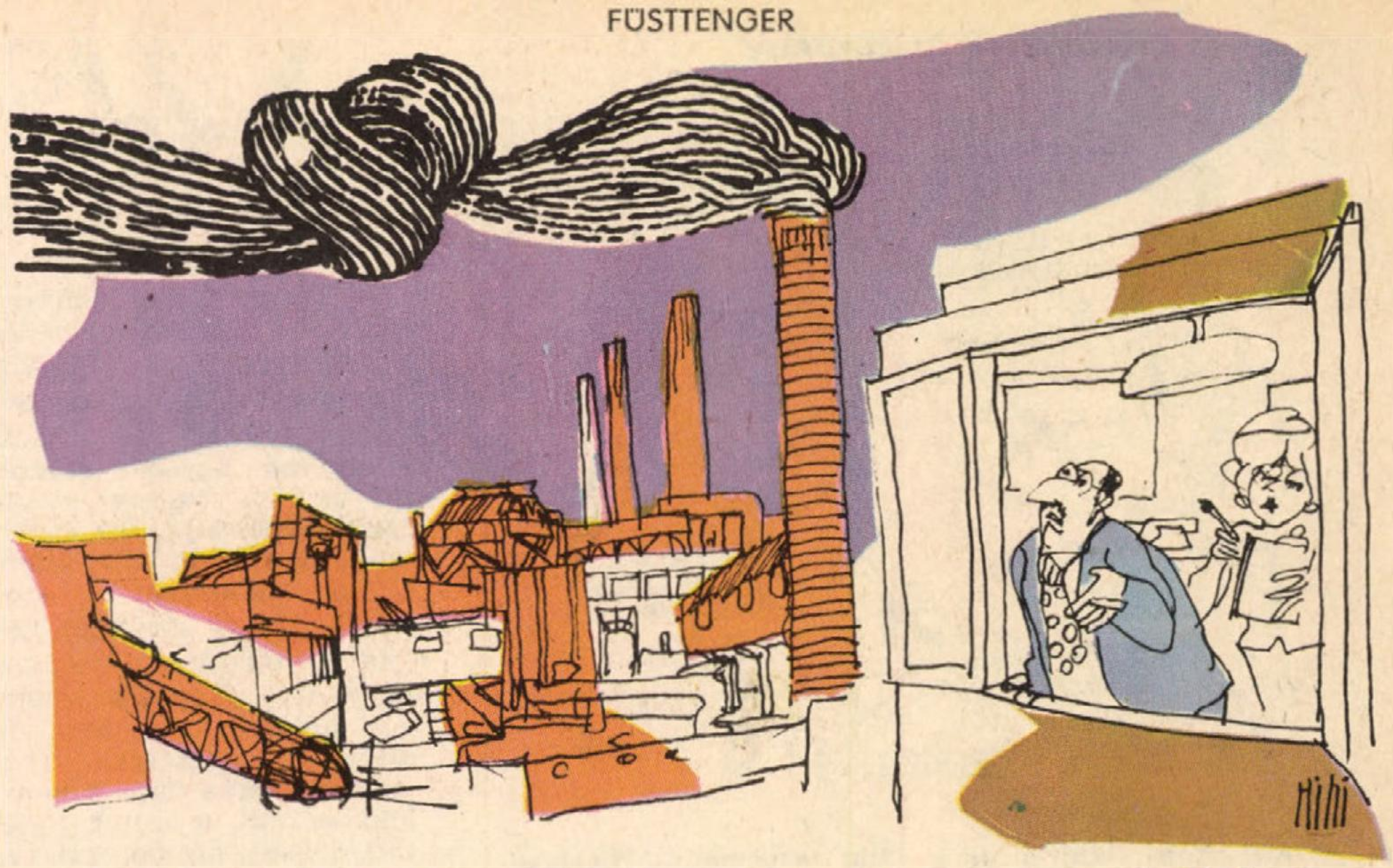
– Tíz óra elmúlt... Halkítsa le a rádióját!...

SÜLLYEDŐ ÉPÜLET

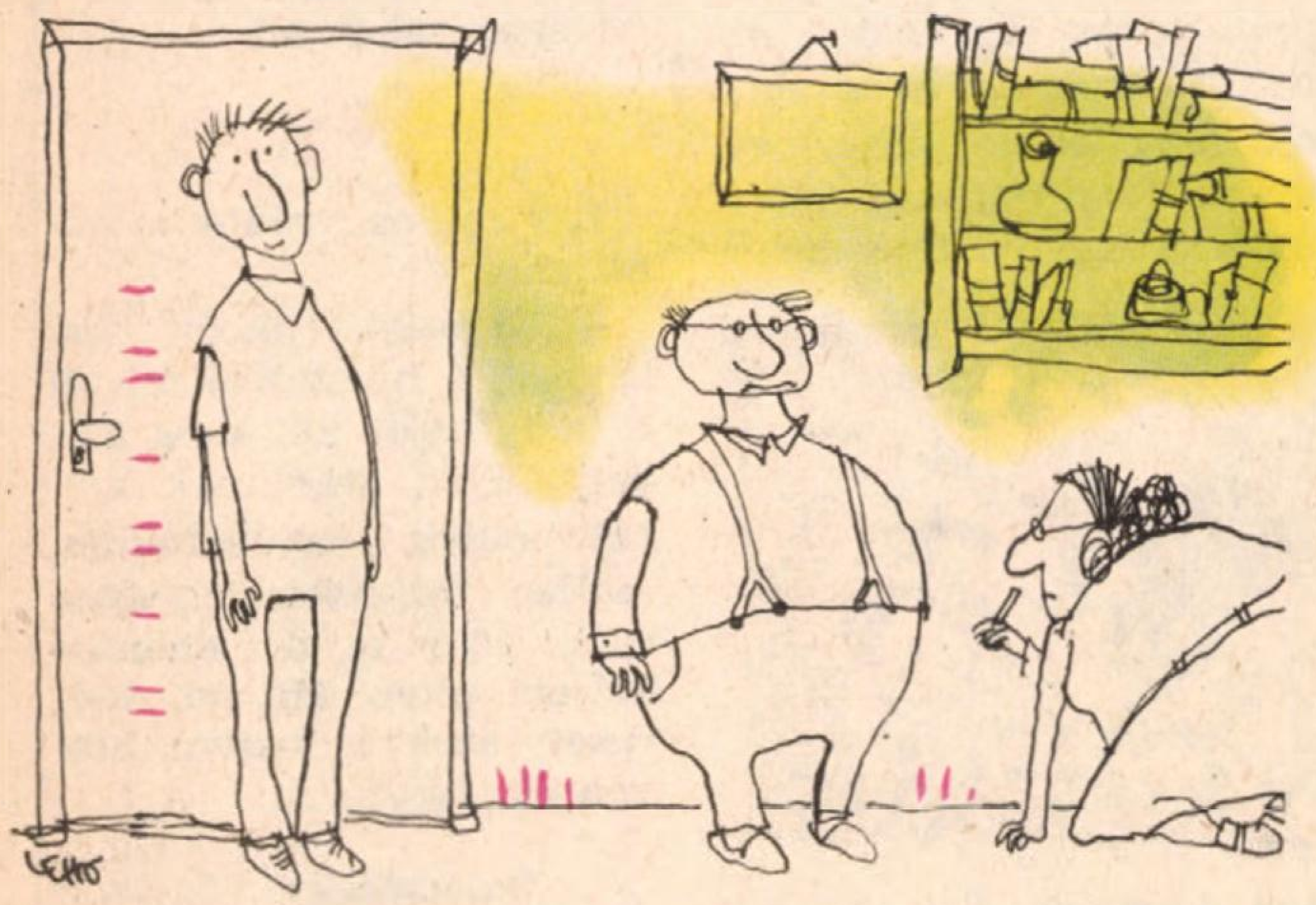
– Utolsónak hagyja el a házat. Ő az építésvezető!

FÜSTTENGER

– Erről jut eszembe, Marika, ne felejtsük el befizetni a környezetszennyezési bírságot.

KOROSZTÁLYOK

ÚJ MUNKAERŐ

– Rendben van, főorvos úr, elfogadom az ápolónői állást, de előbb küldjék haza a betegeket, mert nem szeretem a strapát!

KÜLHONI ÚTIKÉPEK

TÁRSASUTAZÁS

Kábulunk az ámulattól:
– Ó természet! te szép! te szép!
S alig tudjuk elviselni
közben egymás természetét.

APROPÓ A PÓ-VÖLGYÉBEN

Eltűnődöm, míg a mélyben
vad, hömpölygő ár rohan,
– ma pénzt váltok, vajon ott is
magas lesz az árfolyam?

TÖRTÉNELMI TÁJ

Zsarnokok, zsiványok,
hóhérok, királyok...
ó, mennyi rút méregkeverő!'
Bűnötök temérdek,
ám, ha ti nem éltek,
akkor ma nem él meg
az a sok idegenvezető.

IDILL

Túl az erdőn
egy marcona hegy lába,
majd elbotlik
a kis falu tornyába.
S szól a csúcs,
a mindent látó:
„Rá ne hágj, nem vagy te hágó!"

PÁRIZS

Dús kirakat előtt
sóhajtozik két nő:
– Itt jönne igazán
jól egy Centrum hétfő!

HEINE NYOMÁN

...Kitépem Norvégia parkjából
a legkisebb törpefenyőágat.
Belemártom a mindennapi
aludttejünkbe.
S azzal írom a sátormennyezetre:
unlak már, Ágnes.

Bodor Zoltán

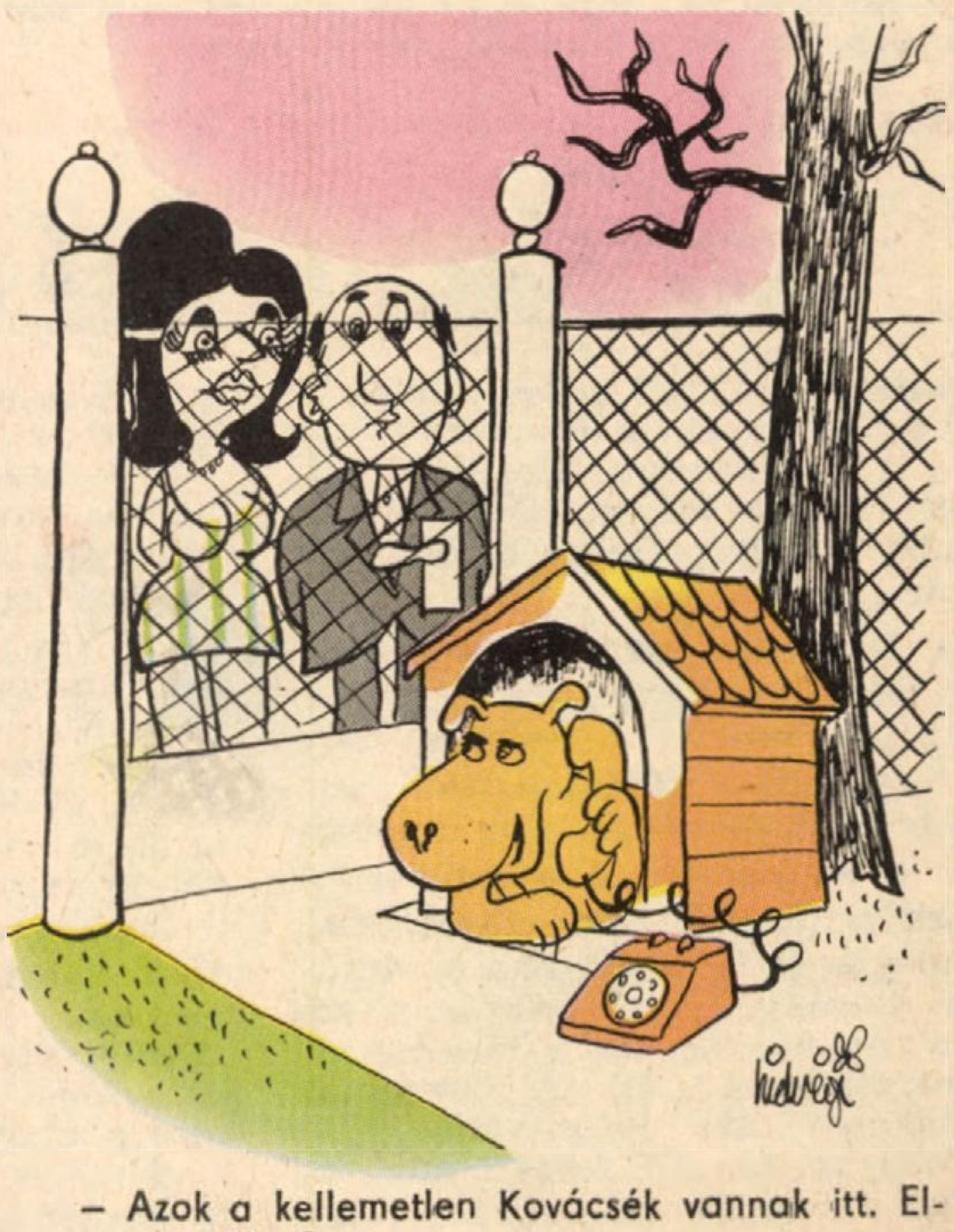

KÖRÜLTEKINTŐ ÉPÍTŐK

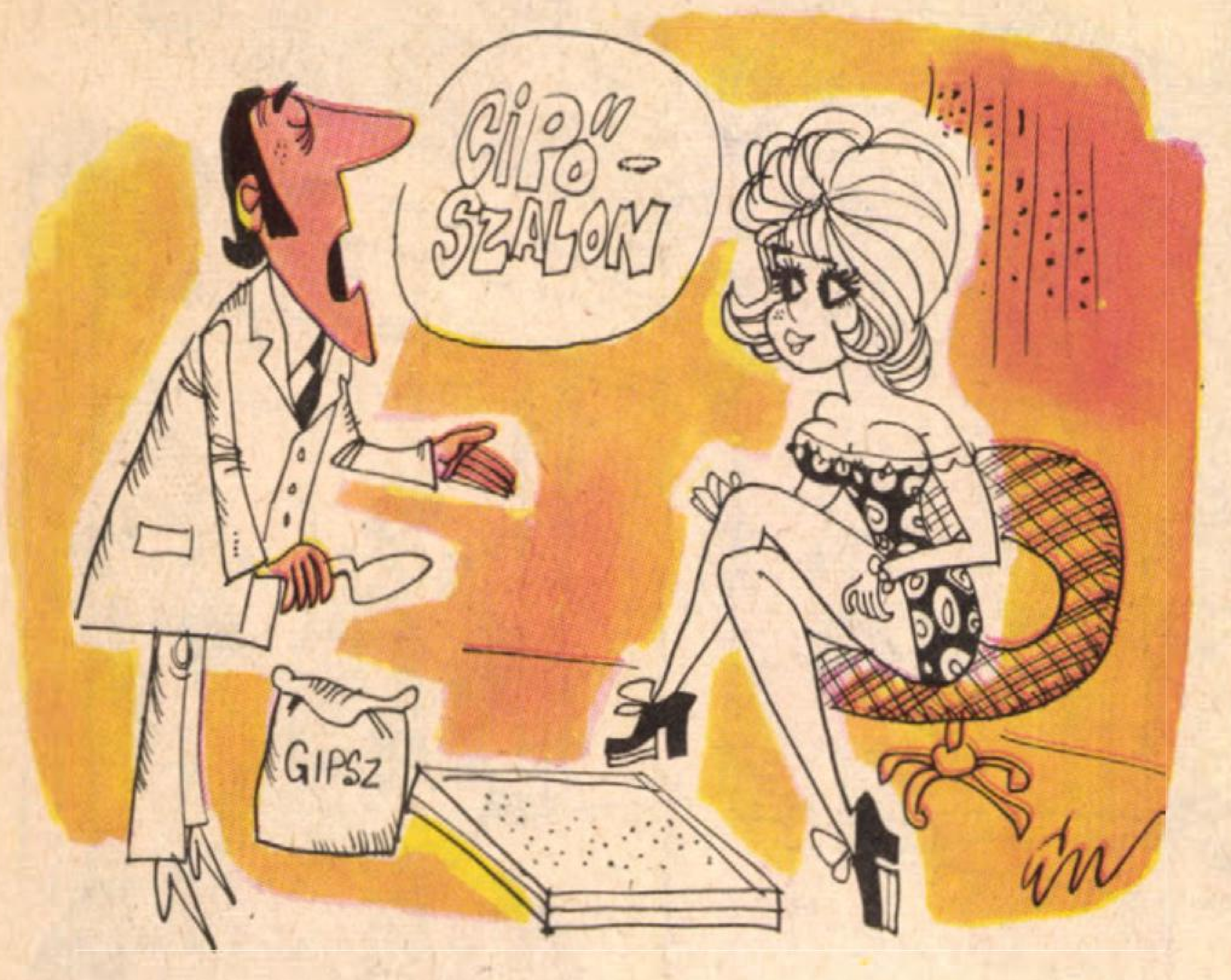
– Így nem panaszkodhatnak a lakók...

ÉRTELMES KUTYUS

– Azok a kellemetlen Kovácsék vannak itt. Elzavarjam őket?

ELŐZÉKENY KISZOLGÁLÁS

– Kisasszony, hagyja itt a lába lenyomatát. Ha lesz ilyen méretű cipőnk, értesítjük!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

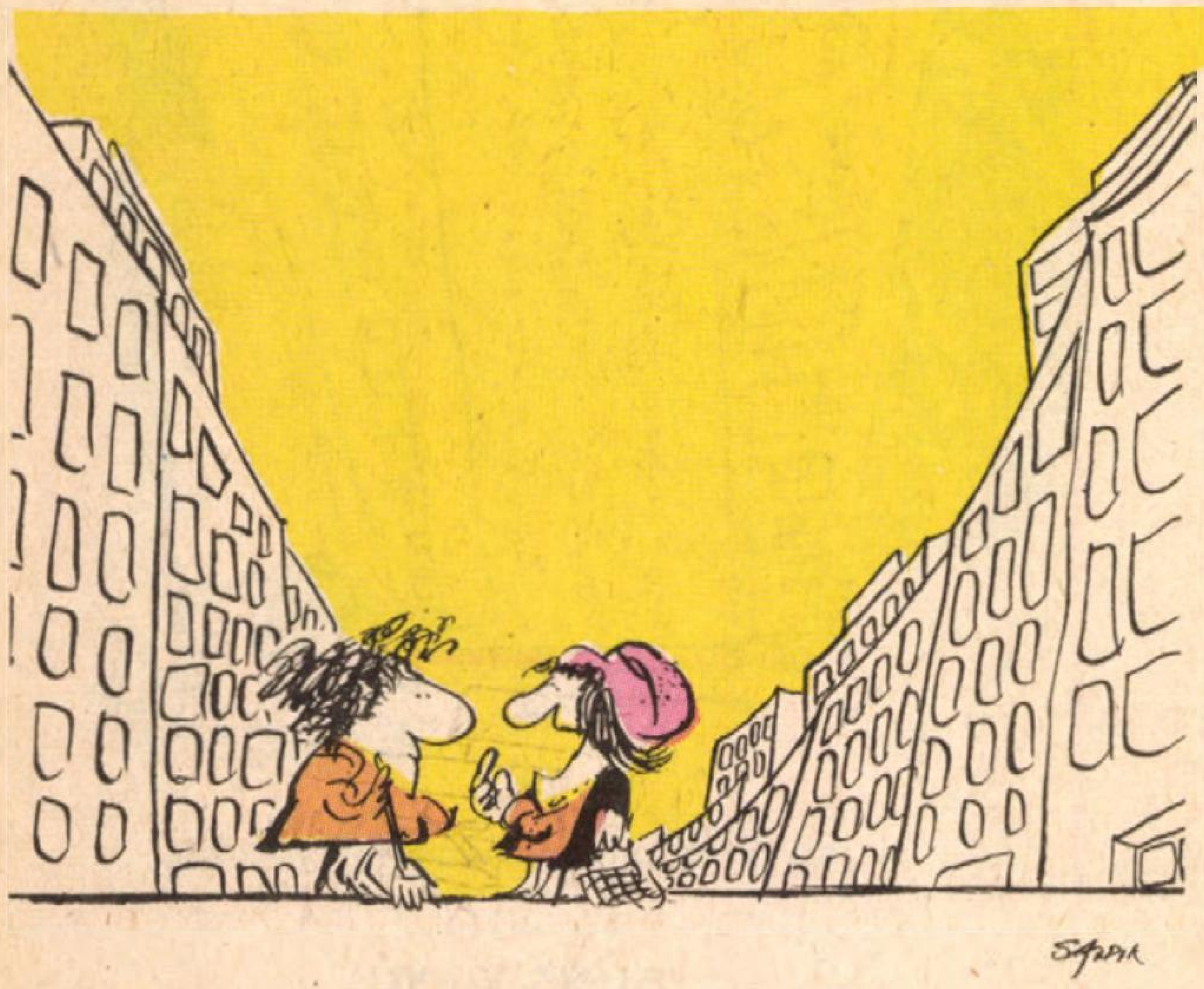
Az orvos a pácienséhez:

— Többet kellene mozognia!

— De, doktor úr, futásban én vagyok az Európa-bajnok!

— Na és? Igyekezzék egy kicsit és nyerje meg a világbajnokságot!

ÚJ LAKÓTELEP

– Rajta leszek, hogy itt ne idegenedjenek el egymástól az emberek. Majd hozom-viszem a híreket.

A MÁS SZEMÉVEL

1

— Tudod kivel találkoztam? — újságolta Kovács a feleségének. — Horváth Karcsival. Nem emlékszel, osztálytársam volt, most állatorvos. Egyszer nálunk is járt a nejével vagy húsz esztendeje. Te... én csak álltam és bámultam. Utána lesütöttem a szemem, nehogy kiolvassa belőle a szánalmat. Iszonyatos volt... Egyidős velem, egy hónappal se több, de mint egy aggastyán. Torzonborz deres haja a homlokába hull, a szeme megtört, fáradt, ősz borosta veri fel az arcát. Nagy hasa kidülled, inge rendetlenül lóg a nadrágjából. Egy ember aki 50 esztendős korára

idő előtt megöregedett és már bele is törődött. Megadta magát. Ijesztően ódivatú, elszabott ruhában jár, a fazonja csupa pecsét, cipő helyett egy kitaposott nyári szandál. A fogai, jaj istenem a fogai! No mit mondjak, nincsenek is fogai. Azaz csak nagyon kevés van, teljesen elhanyagolt állapotban. Te én úgy megsajnáltam szegényt. Hogy lehet az, hogy egy ember, aki pontosan annyi idős mint én, így letegye a fegyvert, ilyen hamar bedobja a törülközőt. Legszívesebben megráztam volna: Karcsi, hiszen még nem vagy öreg, nézz rám, együtt gyerekeskedtünk, ugyanannyi nyarat éltél meg, mint jómagam, de én... nem mondom, hogy fiatalember vagyok, hogy úgy festek, mint egy filmszínész, de azért mégis... Persze nem szóltam egy szót se, igyekeztem szomorúbbnak, levénültebbnek látszani, nehogy fájdalmat okozzak neki. De láttam, hogy azért valahol fáj, mert felsóhajtott: persze te más vagy. Rajtad nem látszik a kor... De hogy milyen némelyik ember! Arra jött egy csinos kislány, feszülő szoknyában és ez a Karcsi, akiben, az ember azt hinné, hogy már elhamvadtak az ösztönök, képzeld csak utána fordult, és megjegyzéseket tett rá. A kicsi persze csak megmosolyogta. Hát nem szomorú?

2

— Tudod kivel találkoztam? — mesélte Horváth a feleségének. — Kovács Pistivel, te is ismered, együtt érettségiztünk. Ha hiszed, ha nem, először alig ismertem meg. Pontosan egyidősek vagyunk, nem mondom, rajtam is meglátni az idő múlását, de ez a Kovács... Szánalmas. És pedig azért szánalmas, mert látni, szegény feje nem

akar belenyugodni. A három szál haját hátulról előre fésüli, hogy frizurának tessék, divatos dioptriás napszemüveget hord, mert szégyelli a rövidlátását, és le van öntve egy fél liter dezodorral. Elnehezedett, elpuhult, de fickóskodik. Legszívesebben már rászóltam volna a boldogtalanra: pihenj!, engedd csak ki a hasad komám! Mert amíg beszélgettünk, egyszer se vett lélegzetet, nehogy előtűnjön a fölösleges. És a ruhája... Ahogy ez öltözik, ahogy igyekszik játszani a playboy-t. Valami farmernadrág féle volt rajta, meg szilvakék blézer. Bizony isten megsajnáltam. Ez a kétségbeesett erőfeszítés, ez a fárasztó mimikri, amitől persze csak még jobban kijön a kor! De a leglehangolóbbak a fogai. Nekem se sok fogam maradt, de ennek a csacsi Pistának még annyi se lehet, úgy csillog a patyolatfehér műfogsor a szájában, mint egy fogtechnikai laboratórium foszforeszkáló cégtáblája. És ez a szegény ember, aki nyilván tele van komplexusokkal, hogy ez hogy meregeti a szemét a fiatal nők után! Majd elsüllyed az ember. Jött arra egy csinibaba, Pistának szinte csurgott a nyála utána. Megesett a szívem szegény öregfiún és inkább azt mondtam neki, remekül néz ki, nem látszik rajta a kor. Tudod, a hiú öregedő uraknak az ilyesmi szárnyakat ad...

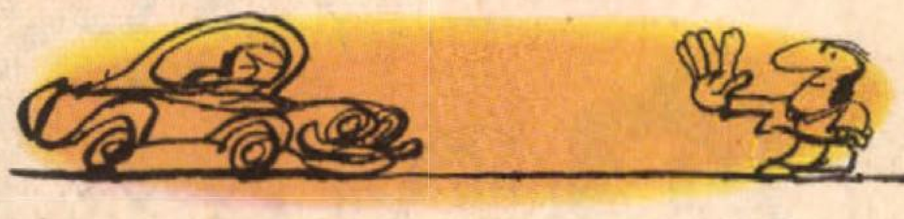
3

Egy csinos kislány a barátjához:

— Képzeld, ahogy ma kijövök a hivatalból ott áll a kapu előtt két öreg szivar. Olyan aranyosak voltak, ahogy megbámultak, esetlen bókokat mondtak rám, hogy szinte megsajnáltam őket. Milyen kedvesek ezek a hatvan-hetven évesek...

Novobáczky Sándor

JAVASLATOK AZ ÚJ KRESZHEZ

Tisztelt Közlekedési Hatóság! Mivel Önök véleményezésre és javaslattételre elküldötték hozzám az új KRESZ-t, az alábbi megjegyzéseket bátorkodom tenni:

1. Hiányzik az „Autóvezetés" szabatos meghatározása. Éspedig: „Az autóvezetés terjedőben levő betegség. Nem mindig halálos. Különböző tüneteket okoz az idegbajtól a kartörésen át a lumbágóig. Ezek a tünetek mind ragályosak: gyalogjárók is megkapják az autóval (autóssal) való érintkezés során. Az autóvezetés a törvény ellenőrzése alatt áll. A betegséget megkapni csak jogosítvány útján szabályos. Aki áll, tehát kihág, azt pénzbüntetéssel sújtják, aki nekimegy, azt felfüggesztett ítélettel, és szigorításként az Állami Biztosítóhoz utalják."

2. Helytelen a „Közút" meghatározás. Helyesen: „Közút kétféle van: gödrös, tengelytörés céljaira, továbbá egyenes talajú, amelynek szélső sávjain magánautók parkolnak, középső sávjain teherkocsik és taxik. Átmeneti állapotban van az ún. „felbontott főútvonal".

3. A „Követési távolság" meghatározása helyesen: „Követési távolság az a két haladó jármű közti úttestrész, amelybe egy harmadik hirtelen befurakodik."

4. Az előnyszabály helyesen: „Előnyt élvez a) a dömper a teherautóval szemben, b) a teherautó a taxival szemben, c) a taxi a személygépkocsival szemben, d) a személygépkocsi a motorkerékpárral szemben. Röviden a szabály így is fogalmazható: az erősebb gépjárművet tiszteld, ha hosszú életű akarsz lenni az úttesten."

5. „Jelzőtáblák" (helyesen): „a jelzőtáblák a gyalogosok gyönyörködtetését szolgálják, az utcaképet színesítik. Ha autóvezető figyelmesen végigszemléli őket, közben karambol éri."

6. „Jobbkéz-szabály" — a jobbkéz felől közlekedő járműnek több joga van nekimenni a másiknak, mint a bal kéz felől jövőnek.

7. „Rendőr" — az a személy, akinek mindig igaza van. Fegyverzetéhez alkoholszonda és fizetési nyugta tartozik.

8. „Zebra" — a gyalogosok és autósok kedvenc találkozási helye, ahol egymás családja felől érdeklődnek és üzeneteket küldenek.

9. „Szerviz" — kiegyensúlyozott lelkületű intézmény, amely ha a használt alkatrészeket újra cserélik ki, ugyanannyi új alkatrészt cserél ki használatra.

10. „Parkírozás" — pénzért vagy ingyen történik, attól a helytől, ahol megállni akarunk három kilométeres körzeten belül. Mire visszatérünk, karosszériánkat behorpasztva találjuk. Ha a behorpasztó teherkocsit tetten érjük, annak vezetője büntető rúgásban részesíthet.

Amint a Tisztelt Közlekedési Hatóság látja, megjegyzéseim főleg definíciókat érintenek. A szabályokat magukat jónak találom és meggyőződésem, hogy a Metrón, sőt a kis földalattin is be fogják őket tartani.

Gombó Pál

Megkérdeztük rajzolóinkat:

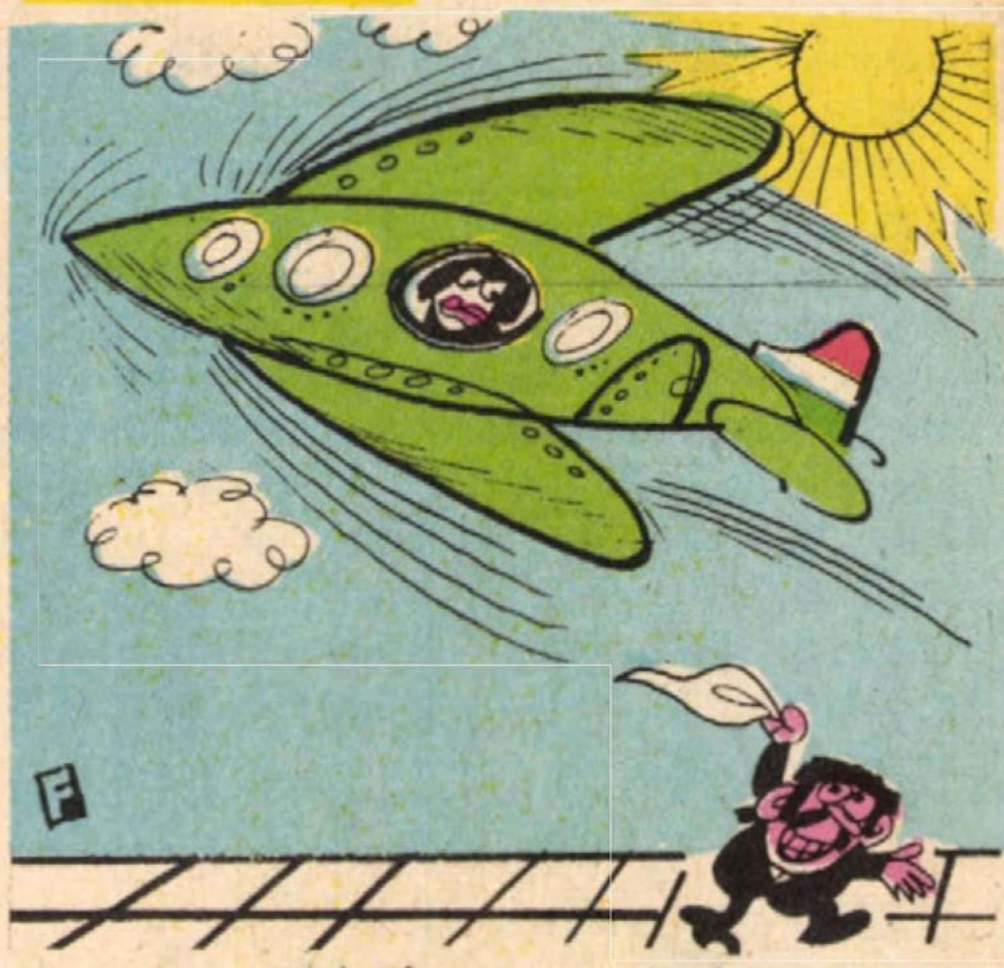
MIRE NEM SAJNÁLJÁK A PÉNZT?

Endrődi István:

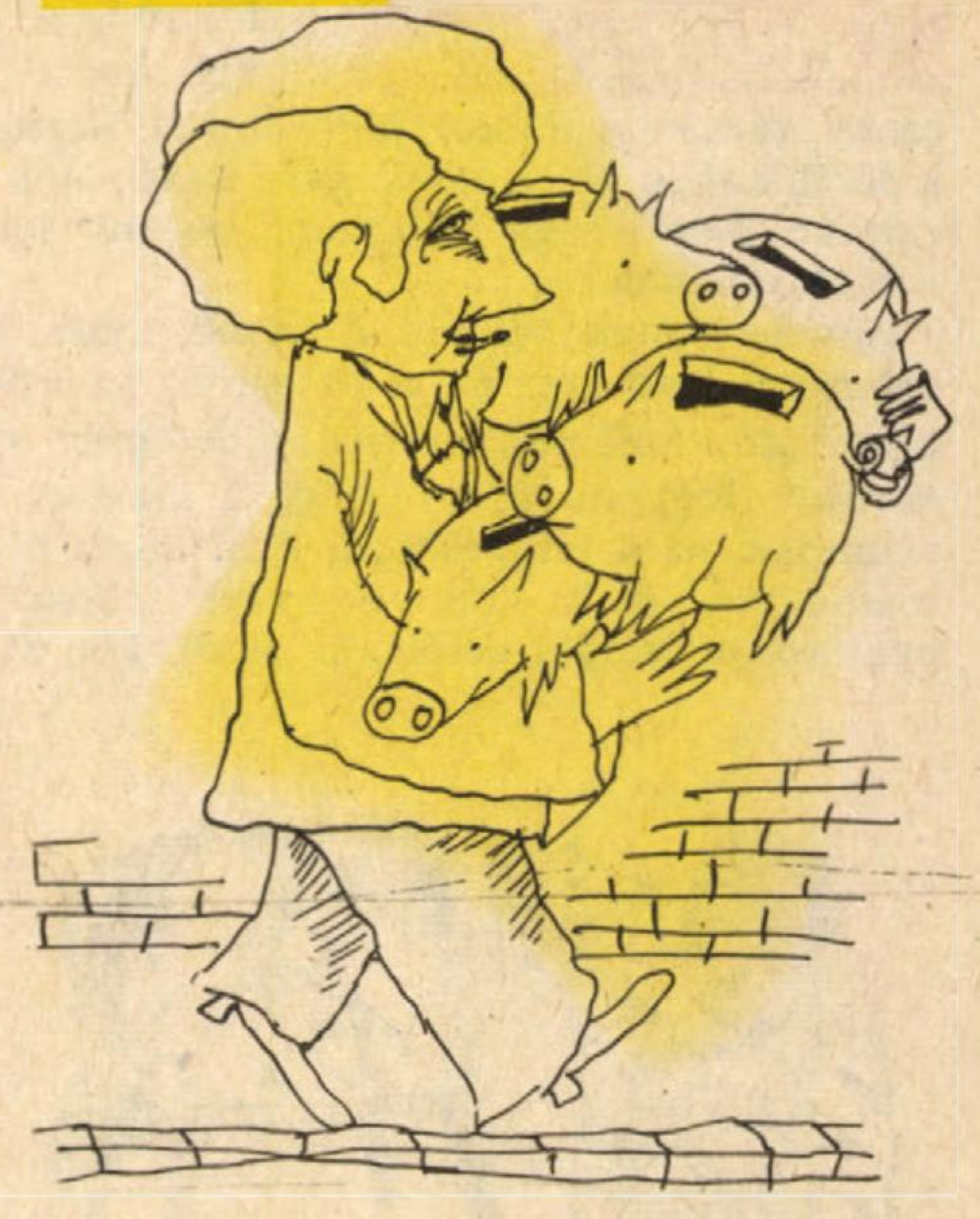
– Arra, hogy betegyem a takarékba...

Fülöp György:

– A feleségem nyaralására.

Dallos Jenő:

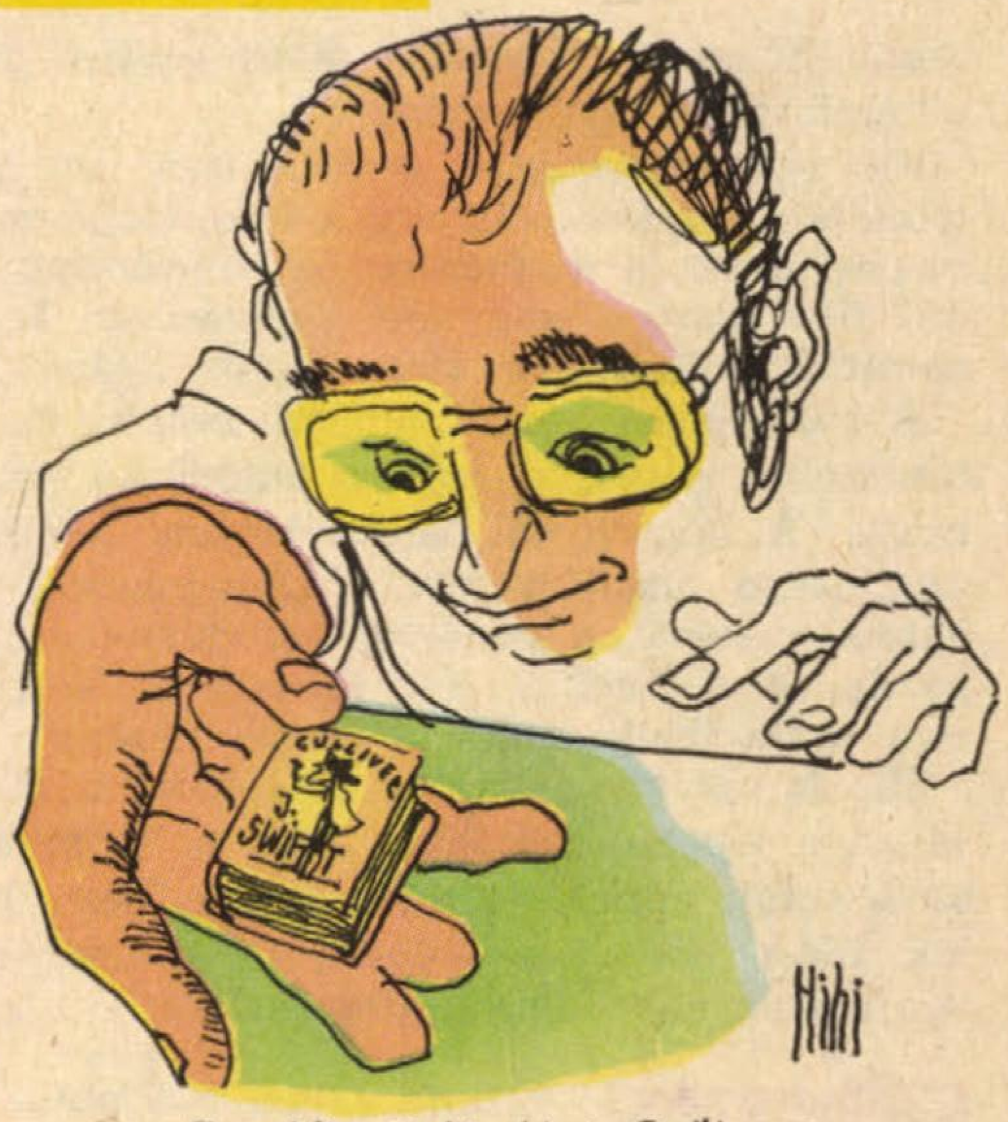
– Perselyre, abba gyűjtöm a pénzt...

Balázs-Piri Balázs:

– Világításra.

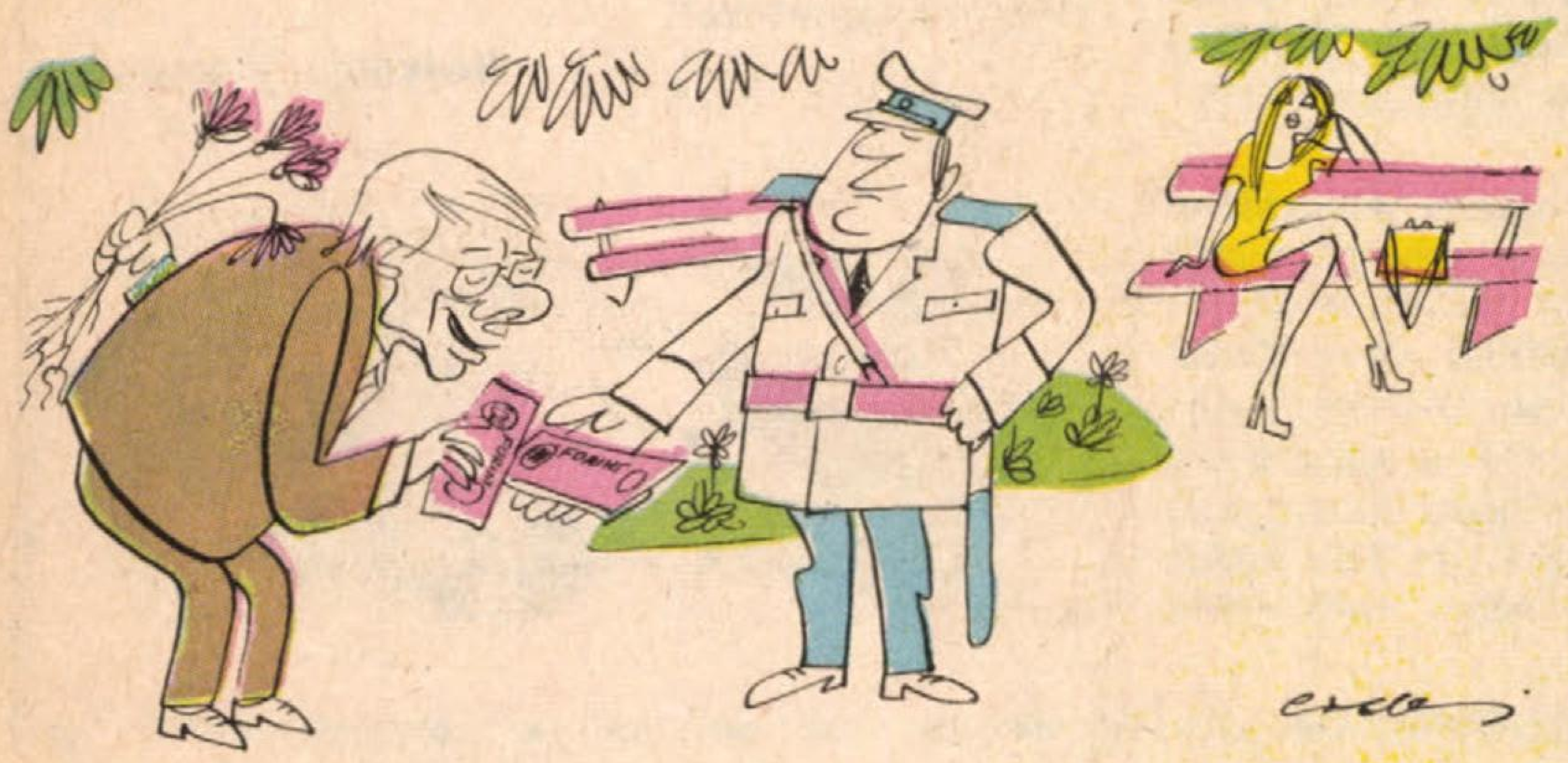

Hegedűs István:

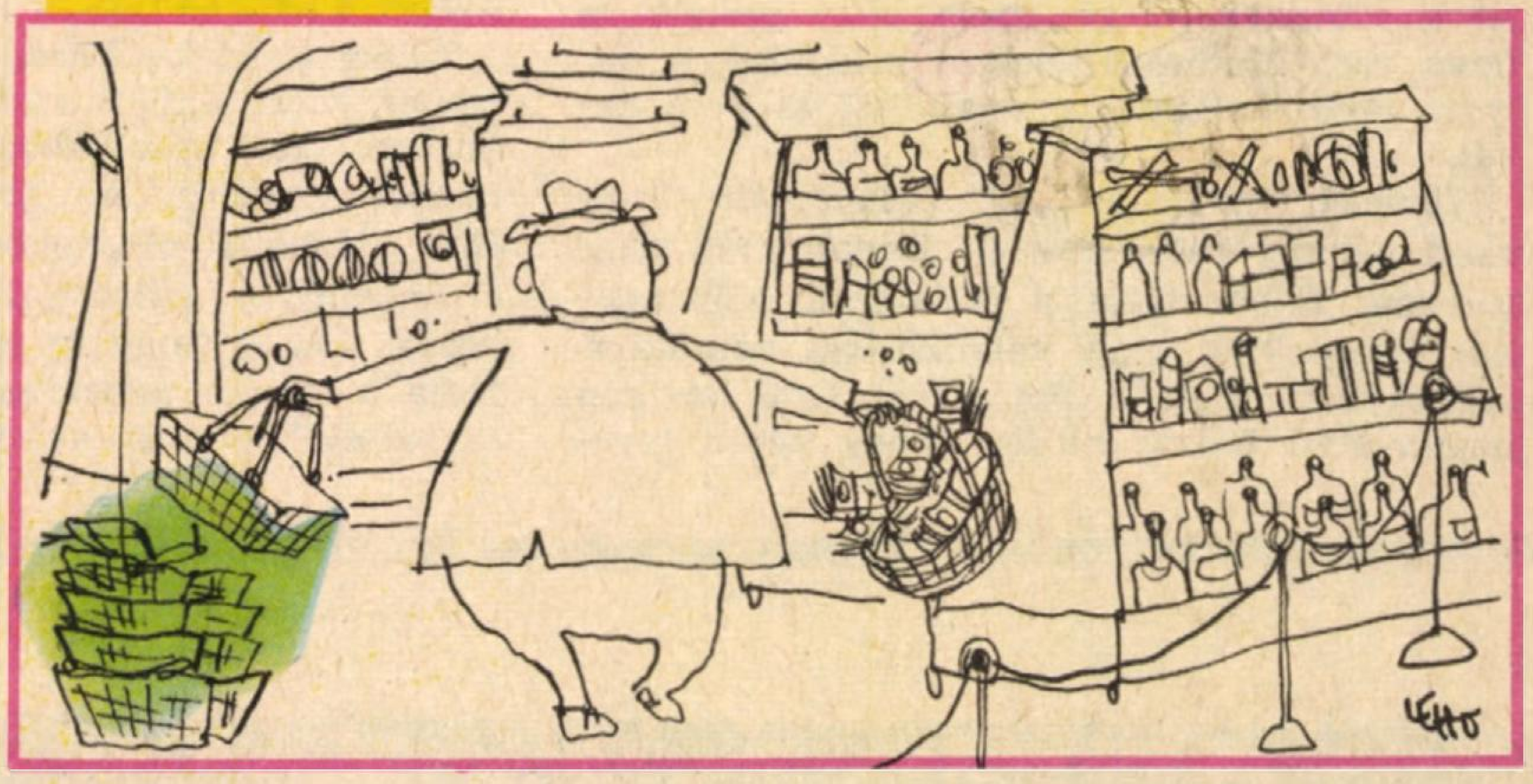
– Egy liliputi kiadású Gulliverre.

Erdei Sándor:

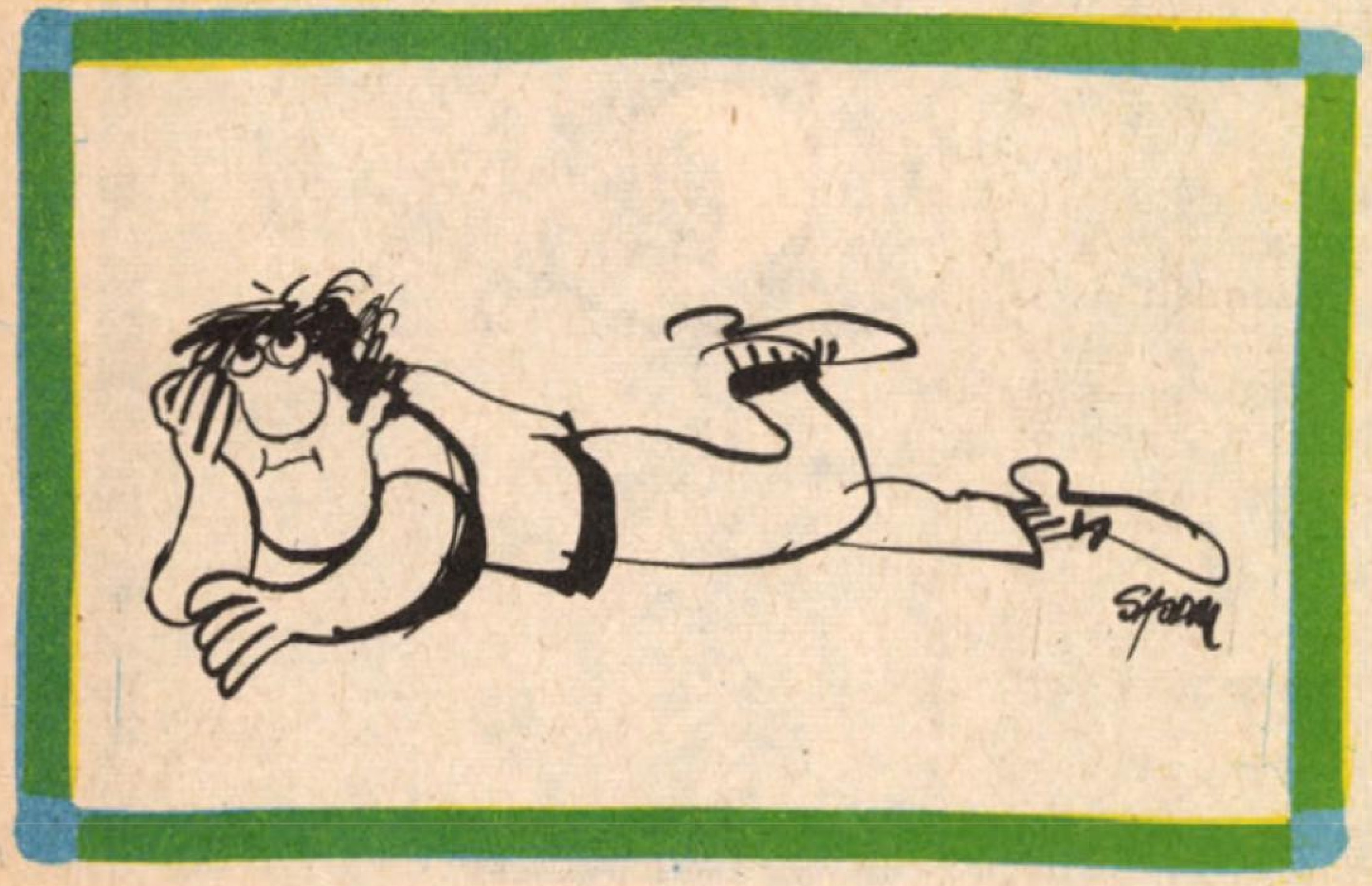
– Virágra.

Lehoczki István:

– Ennivalora.

Sajdik Ferenc:

– A lustálkodásra.

Szűr-Szabó József:

– Napolajra, hátha visszajön a nyár.

ALFÖLDI VASÁRNAP

Kunszentmárton főterén, a parkot övező alacsony rácson, fiatalok üldögélnek. Nézegetik a sétálókat, a 44-es műút gyér vasárnapi forgalmát. Nem nagy program, de mi jobbat csinálhatnának?

Elmehetnének például a közeli múzeumba, szétnézni. Igen ám, de a múzeum, az ajtaján olvasható táblácska szerint: *„Betegség miatt zárva.”* Hogy mi a betegsége a szegény múzeumnak, az a táblácskáról nem derül ki, remélhetőleg csak könnyű nyári szénanátha, hamarosan felépül belőle, és októberre, a múzeumi hónapra, *„Egészség miatt nyitva”* lesz a helytörténeti gyűjtemény.

Pár lépéssel odább a mozi nyitva van. Azt mondják, máskor elég sok a látogatója, most huszan ülnek a nézőtéren. Az Illumináció című film Pesten sem volt kasszasiker, Kunszentmártonban sem vonz táblás házat.

A művelődési házból hangok szűrődnek. A tévészoba nyitva, a székek katonásan sorba rakva. A képernyőn valaki szépen, hosszan, unalmasan előadást tart a pedagógusok továbbképzéséről. A gondnok egyedül ül a szobában. A fiatalokat, úgy látszik, ez a téma sem tudja lebilincselni. Micsoda közöny!

Ülnek inkább a főtéren, a rácson, nézik a 44-esen elporzó autókat, meg a szemközti szökőkutat. Amely, természetesen, nem szökik. Majd pont ő szökdösik, ugrándozik ebben a szép nagy mozdulatlanságban!

Tiszakürt előtt tábla csalogatja az utazókat az arborétumba. A kertben keleti tüskefák, mammut- és törpefenyők, csüngő gallyú nyírek és sárgatarka levelű buxusok fogadják az érkezőt. Ez itt a rébuszok kertje, mert hogy melyik fa hova való illetőségű, mikori születésű, s milyen névre hallgat, az semmiből ki nem derül.

Középen, „ahol a papok táncolnak”, még akad néhány táblácska, de kijebb már semmi sem tájékoztatja a céltalanul bolyongókat. Prospektus, vagy kalauzolásra vállalkozó személyzet nincs. A bejáratnál levő házikón négynyelvű felirat hirdeti, hogy képes levelezőlapot lehet kapni. A házikó azonban négy nyelven zárva. Jó lenne végre megtudni, ki tanyája ez a nyírfás? A kapun fölfedezzük a táblát, amely tudtul adja, hogy az arborétumnak a tiszakürti tanács a gazdája. Érdekes, nekünk mégis gazdátlannak tűnt...

A szeptemberi napban szunnyadó kert gondozó kezekről, a sétautat vastagon belepő makk éhes disznókról álmodik... Minden kihalt, csak a büfé körül van élet. Természetimádók gyűltek össze az asztalok körül, férfiak, akik imádják a zöldet. Meg a makkot. Meg a tököt és a pirosat. Sörözgetés közben ultiznak. Unalmában csendesen kibicelget nekik a tüskefa, a mammutfenyő, meg a csüngő gallyú nyír...

Tiszaföldvár utcái néptelenek. Meglepő módon csak a múzeumban van élet. Kisdiákoknak mutogatja Palatinus József nyugállományú cipőgyári dolgozó, a szép beszédű, színes szavú múzeumgondnok, a hétszáz éves, kézzel faragott fanyerget, a nádirigó-fészket, a bödöncsónakot, meg a kecehálót. És a zsoltároskönyv alakúra formált pálinkás-butéliákat, amely az asszonyok megtévesztésére szolgált, amelyből ájtatoskodás leple alatt jókat húztak a férfiak...

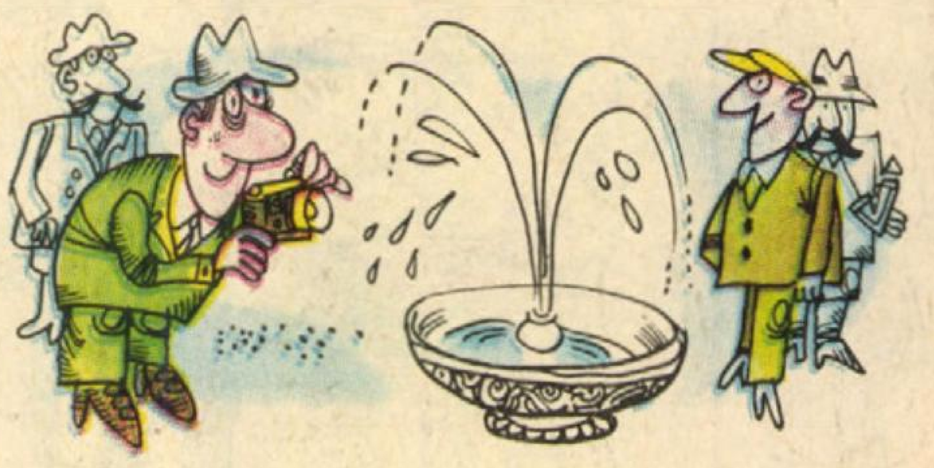
Talán azért is kevés a sétáló, jövő-menő ember, mert a főutcának nem nagyon vonzó az arca: sok az elhanyagolt épület, a gazzal benőtt árokszél. A „Belterületi Művelődési Ház” ablakán elrongyolódott, piszkos papír a függöny, a külső fal fekete a rárakódott portól. Lehet, hogy új művelődési házra nem futja a tanács pénztárcájából, de két vödör sárgafestékre csak akadna pénz, annyi elég lenne a festéshez. A Vegyesipari Szövetkezet épületének a csatornáját csipkésre ette a rozsda. Lehet, hogy nem annyira vegyes a szövetkezet, hogy még bádogosiparosa is legyen, de néhány házzal odább az Építőipari Szövetkezet, azokkal megcsinálhatnák. Igaz, az Építők Székházának a faláról is potyog a vakolat...

A főutcán üveges tábla, abban az MTI legfrissebb fotói. Az egyik képről értesülhetnek a falu lakói a legfontosabb nemzetközi eseményekről, például arról, hogy El Salvadorban megválasztották a fotómodellek szépségkirálynőjét. Tiszaföldvár lépést tart a világgal! Csak éppen önmagával nem tud lépést tartani. Abba az üveges vitrinbe El Salvador szépei helyett én azoknak a képét raknám, akik megmozdítják a kisujjukat a falu csinosodásáért...

Tiszakécske csaknem átellenben fekszik Földvárral, a folyó innenső partján, légvonalban igen csekély a távolság.

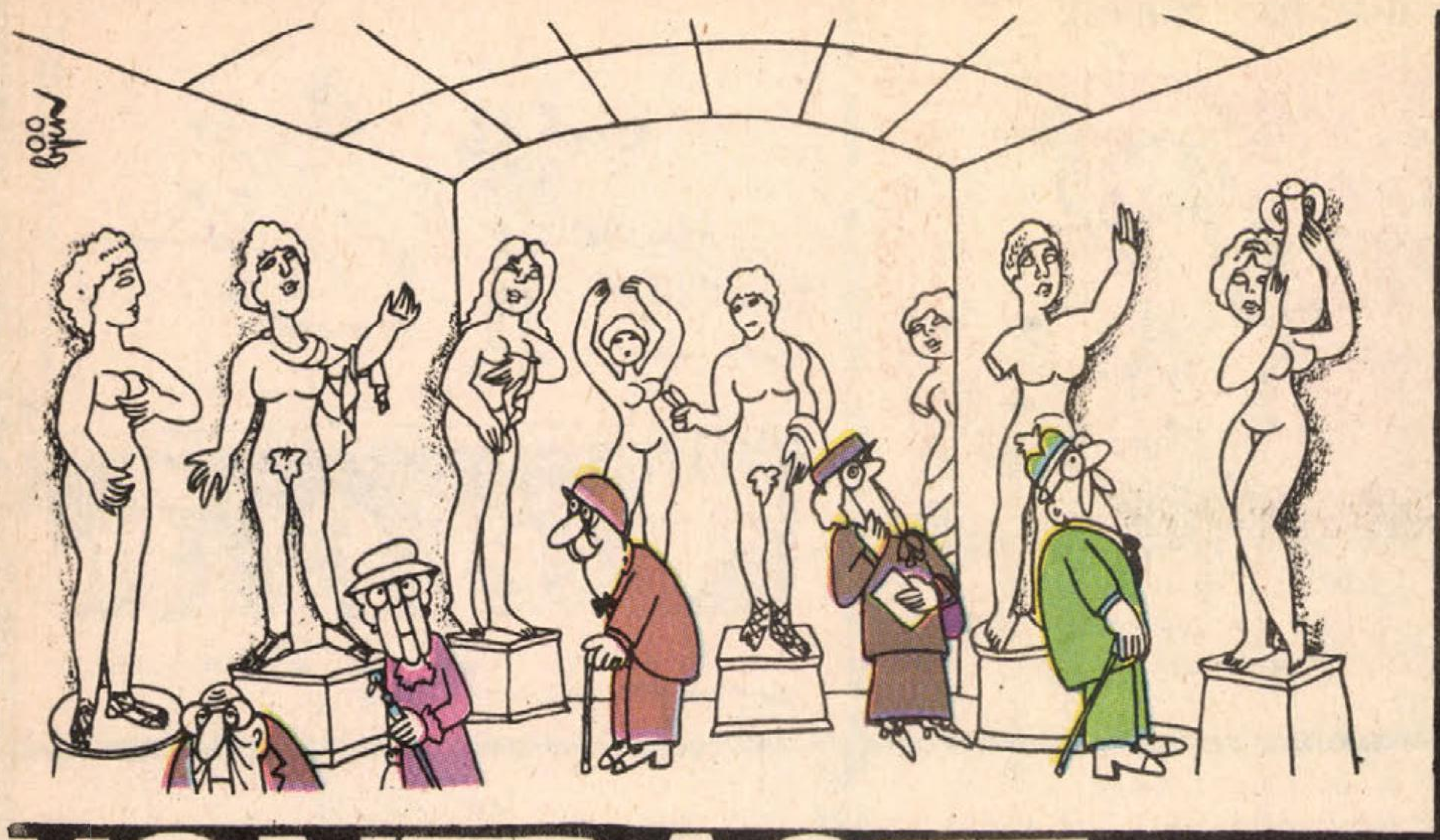
Ott autóvásárral kezdődött a vasárnap. Délelőtt hangos citeraszó és énekszó szűrődött ki a művelődési házból. A kerekdombi fürdőkertben (ahol előző este műsoros előadást is tartottak) igen élénk volt az élet egész nap. Este zsúfolásig megtelt a szép, modern, városok által is megirigyelt művelődési ház, a pesti művészek műsorára. A faluban új középületek, csinos házak mindenütt, ápolt, gondosan nyírt élősövény az utcán. A tiszta, gondozott park közepén modern szökőkút. És szökik belőle a víz! Tiszta boszorkányság! Hogy csinálhatják?!

Radványi Barna

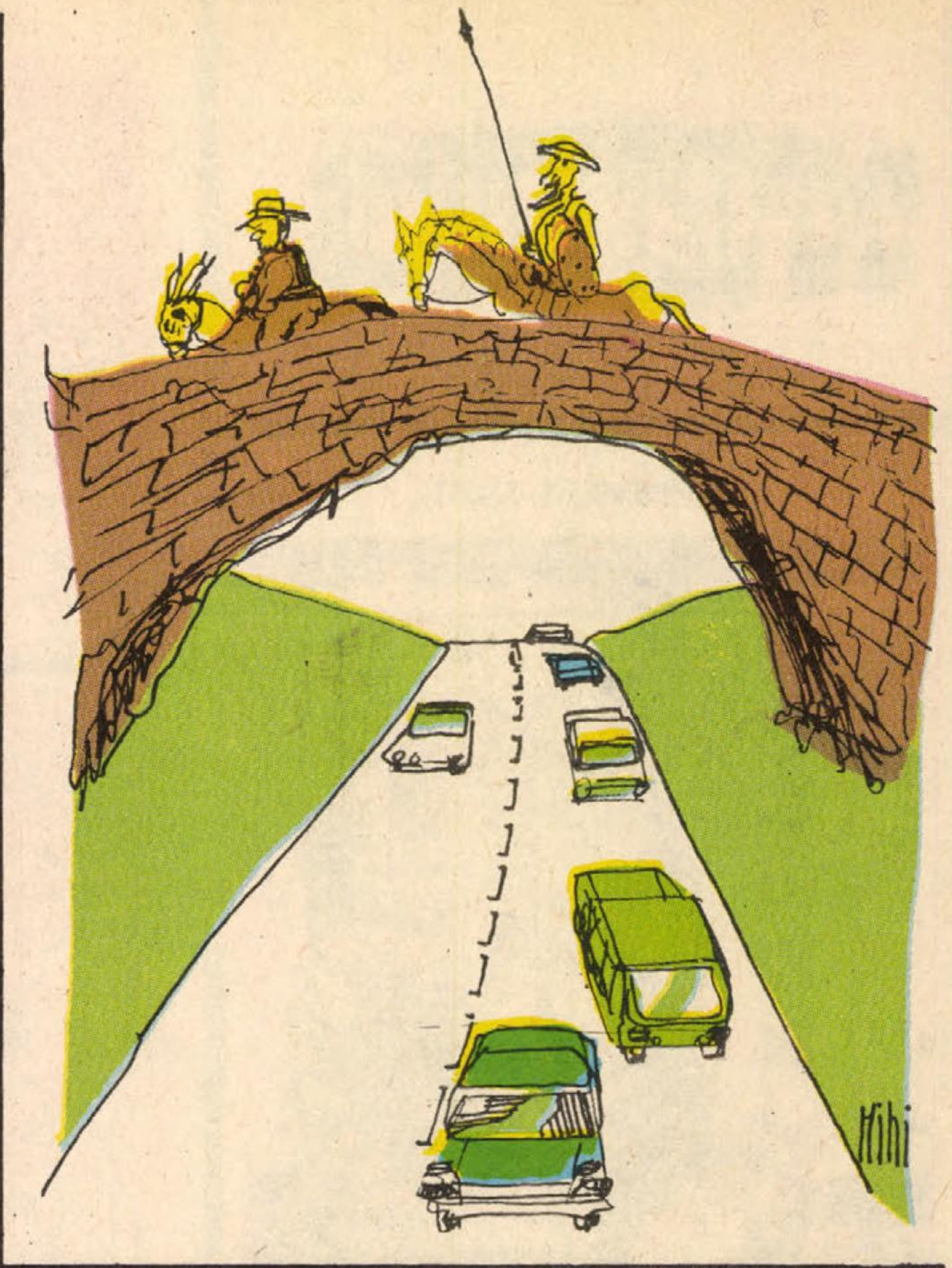

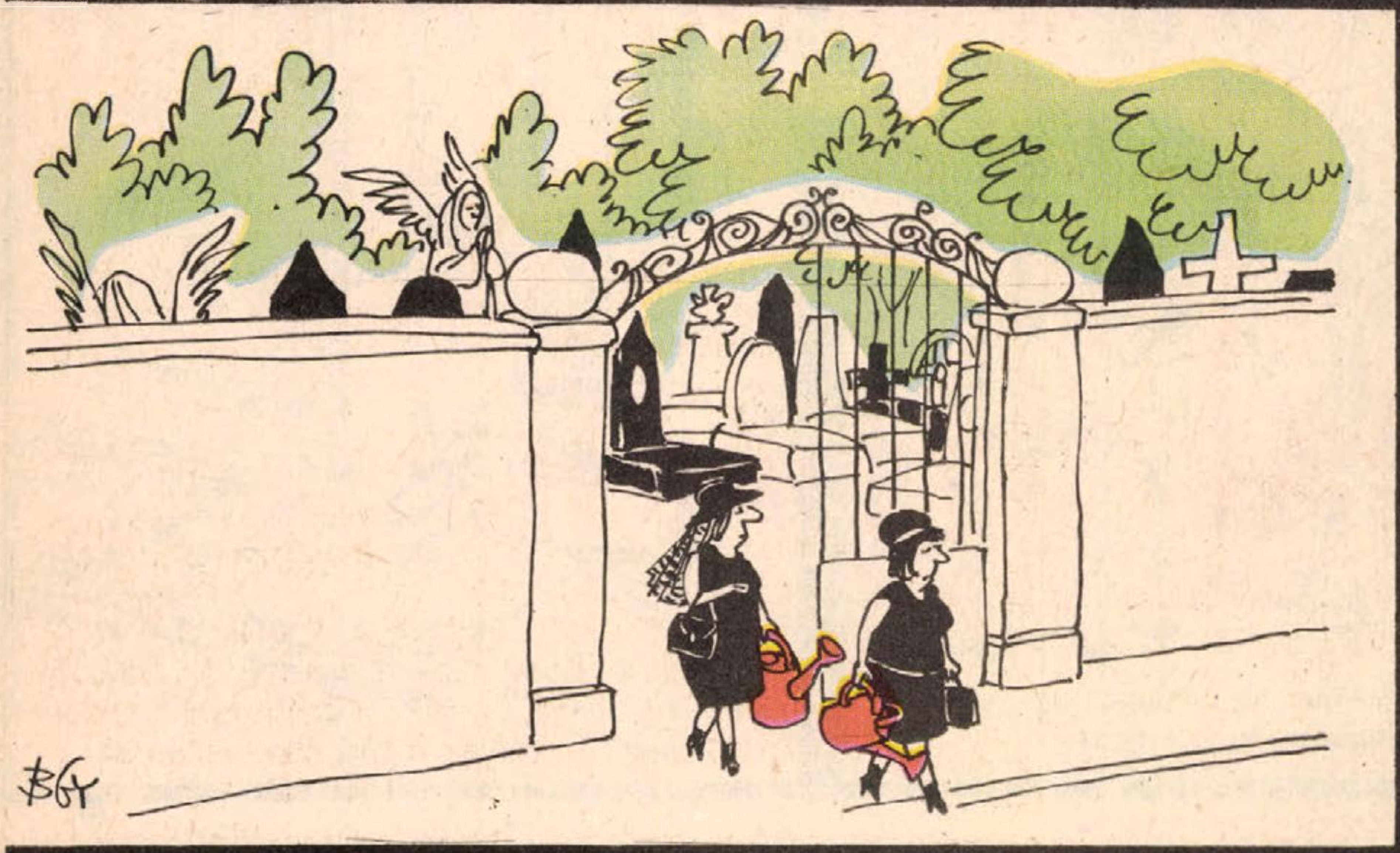
ÁDÁM és ÉVA

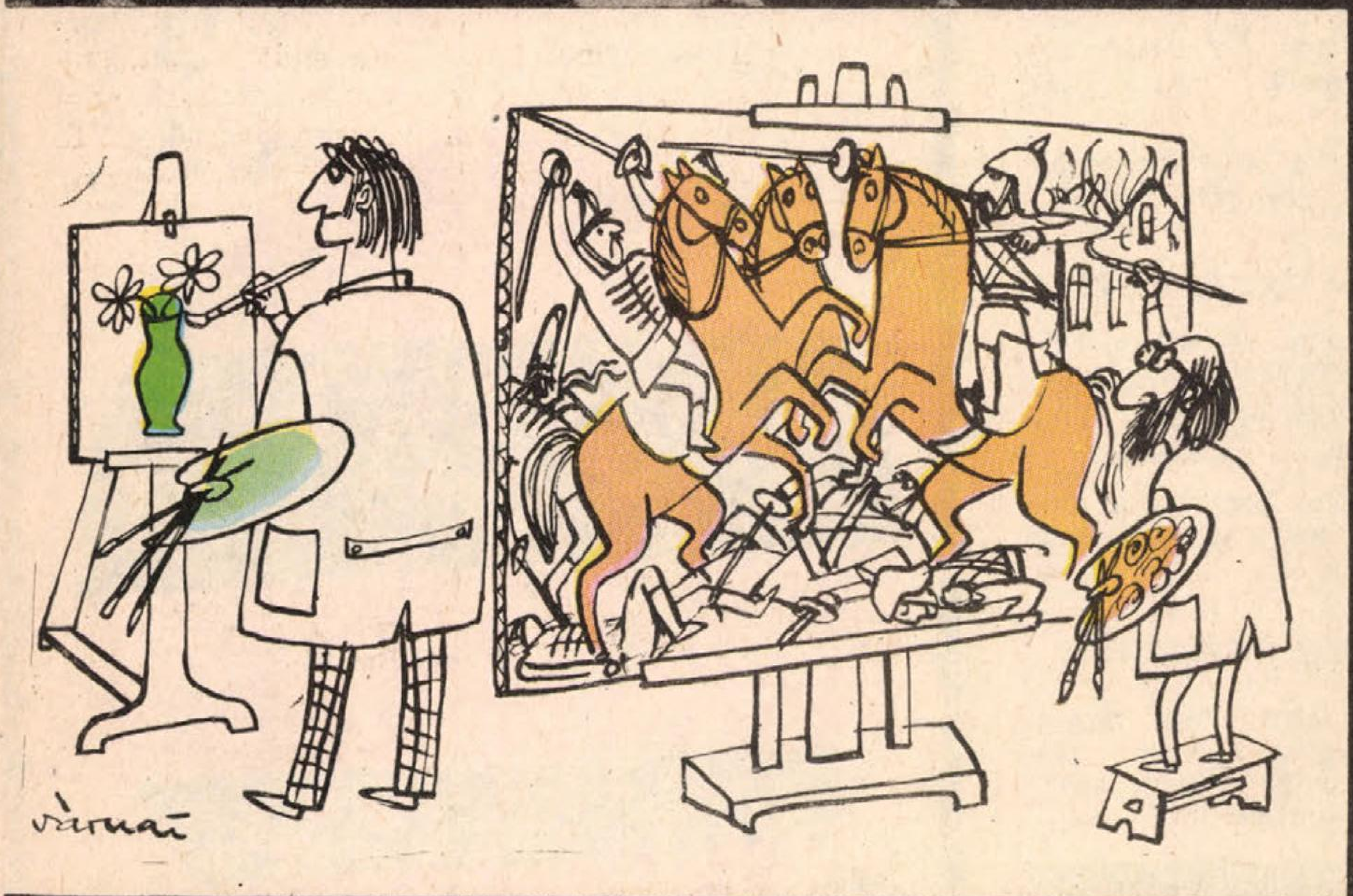

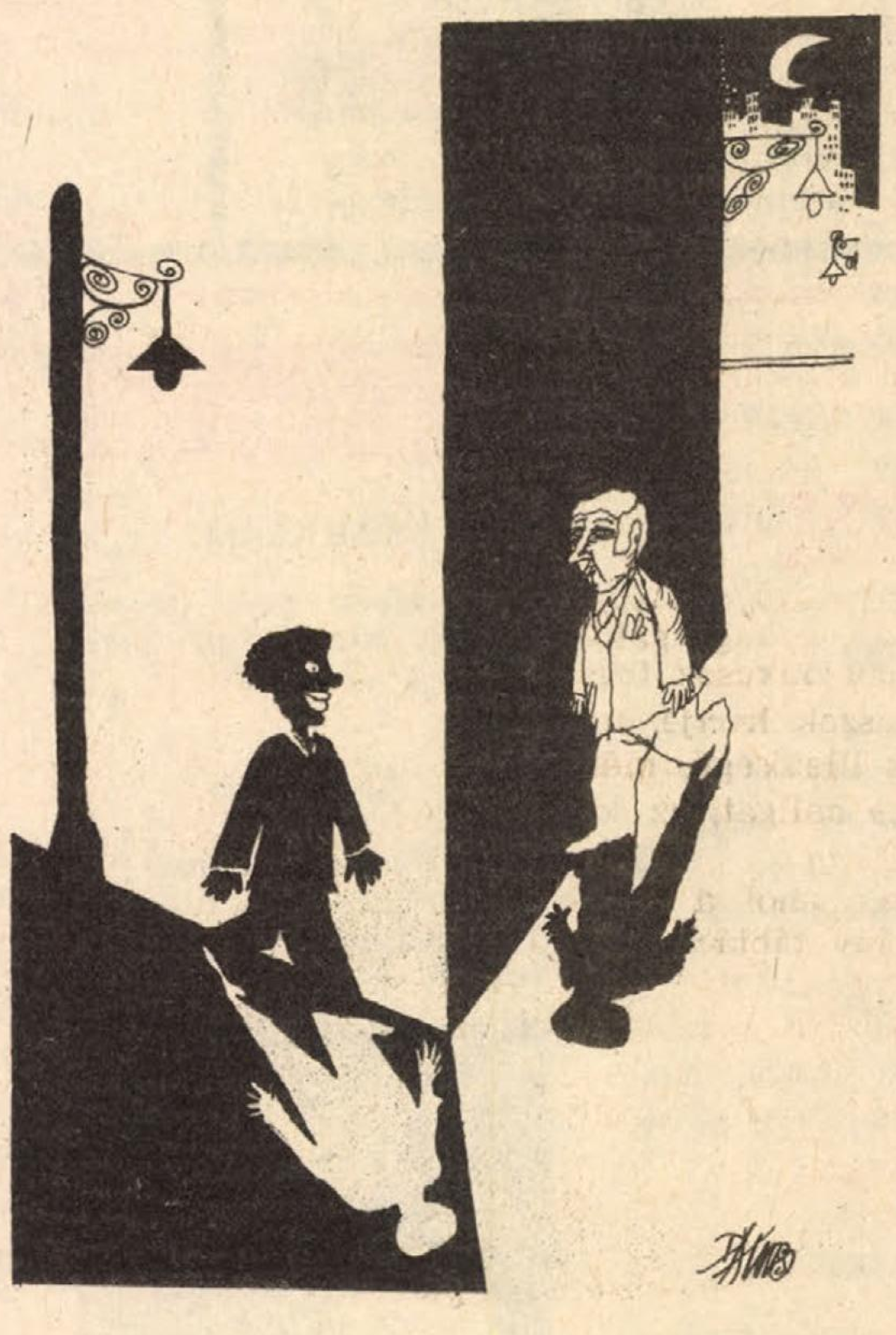

KONTRASZT

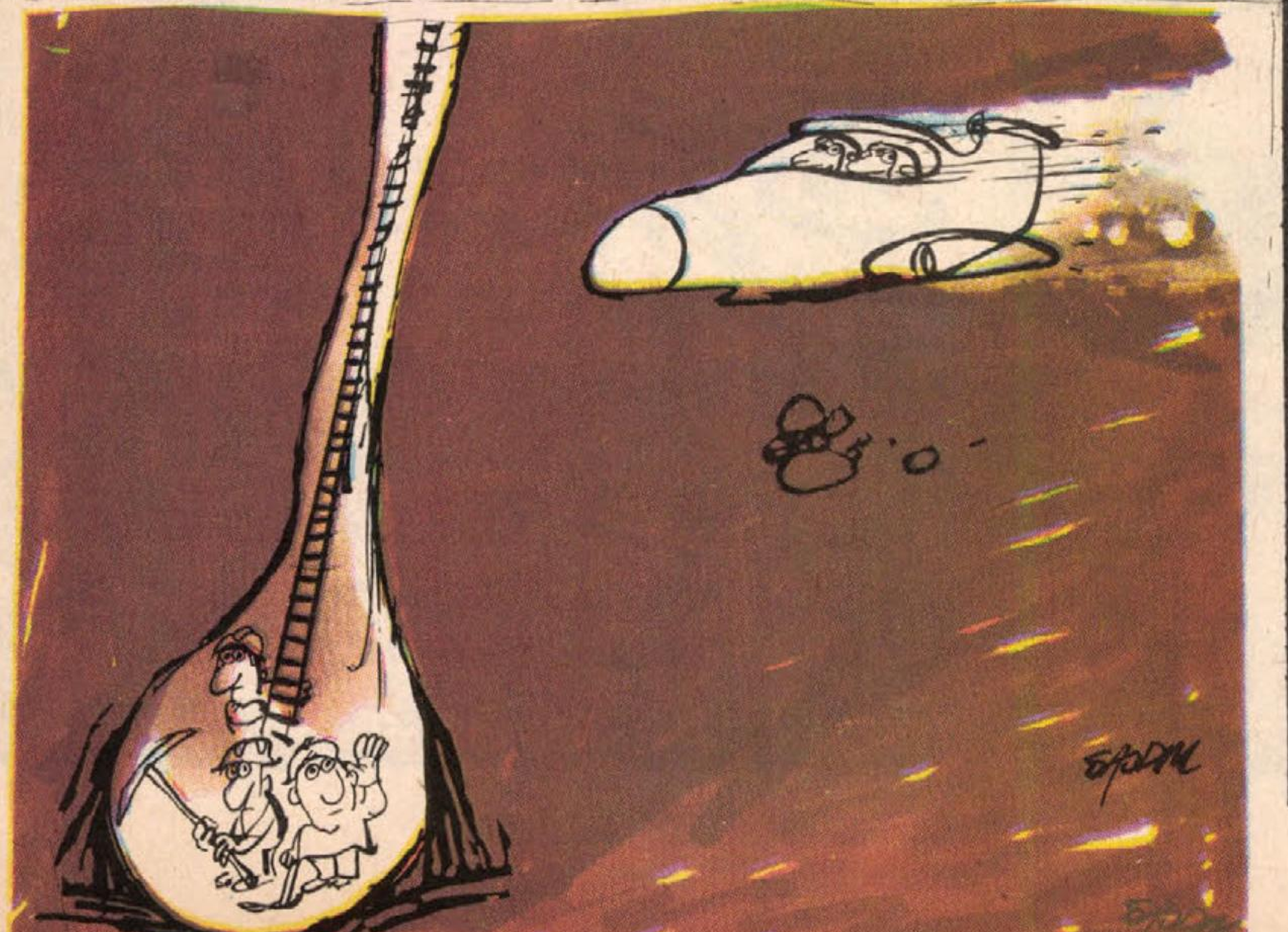

BALÁZS-PIRI
BRENNER
VÁRNAI
HEGEDÜS
DALLOS
SAJDIK
FÜLÖP

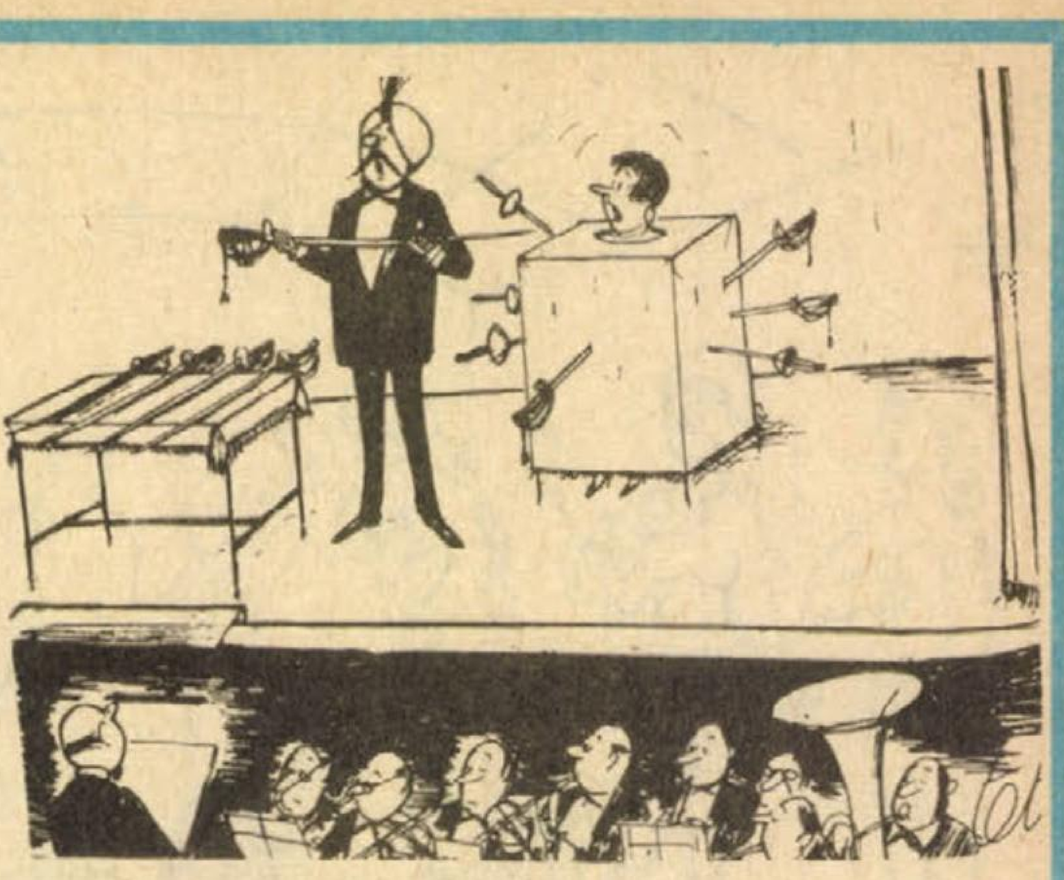

IMPORT HUMOR

JAVÍTHATATLAN KÖLYÖK

– Igyekezzél egy kicsit a fűrészeléssel, Berthold, álmos vagyok...

BANKRABLÁS ELŐTT

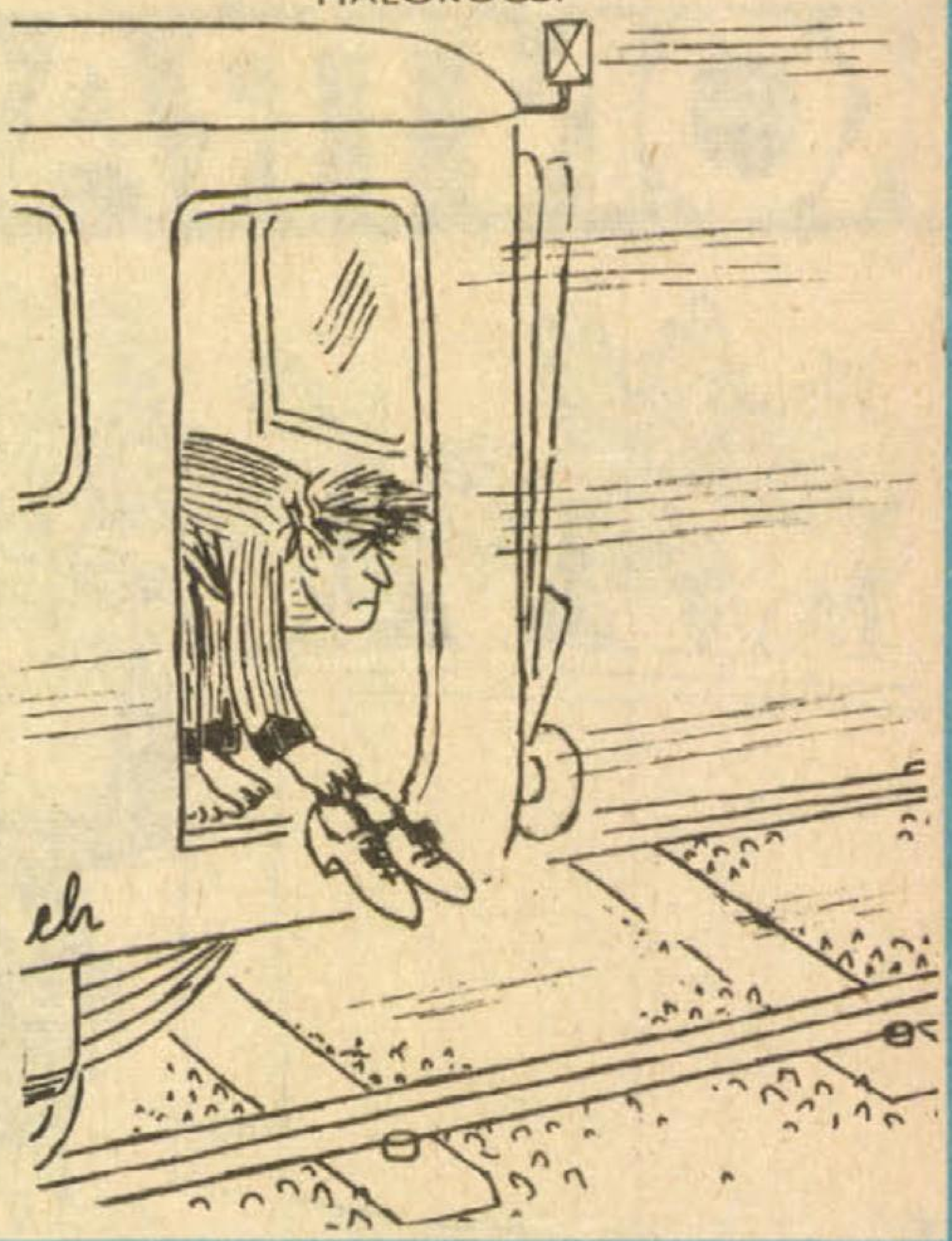

– Tehát önnek teljesen mindegy, hogy a fekete női harisnyának hányas a száma?...

– Anyucikám, ha hiszed, ha nem, a lottó-jutalomsorsoláson nyertem!

HÁLÓKOCSI

ÜZLETBEN

— Mit parancsol?

— Mindegy. Az a fő, hogy valami hiánycikk legyen!

HIÚSÁG

— Még egy-két évig kicsit selypítsél, játsszál csörgővel, mert nagyon öregítesz — kérte kamaszfiát a hiú mama.

MAI IDŐK

— Mit tud maga, barátom, az életről?! Most nősült először!

ERDŐ

— Kedves, barátságos kis házikóban szeretnék lakni, egy erdő közepén.

— Annyira imádja a természetet?

— Nem mondhatnám. De ott nem járnak autók, villamosok, s így kevesebb a közlekedési baleset.

GŐG

— Én a filmjeimet a családomnak és a szűk baráti körömnek készítem. Nem alacsonyodom le odáig, hogy közönségfilmet forgassak — mondta gőgösen a filmrendező.

SZILÁNKOK

BÜSZKESÉG

— Velem nem tolnak ki. Én hitelesített mércével is csalok.

ABSZURD

— Kikapós ember a férjem. Lehet, hogy a gyermekünknek sem én vagyok az anyja?!...

ŐSZINTESÉG

— Megmondom őszintén, nem sokat értek az operához, csak azért járok operába, mert ott énekelek.

FANTASZTIKUS!

— Önök szerződésben vállalták, hogy az építkezés befejezésének végső határideje 1975. december elseje. S íme, már szeptember 8-án átadták a létesítményt. Ki a felelős ezért?

SZIGORÚ SZÜLŐ

— Fiam, ha jövőre leérettségizel, kapsz két autót.

— S ha megbuktatnak?

— Akkor csak egyet!

PESTEN TÖRTÉNT

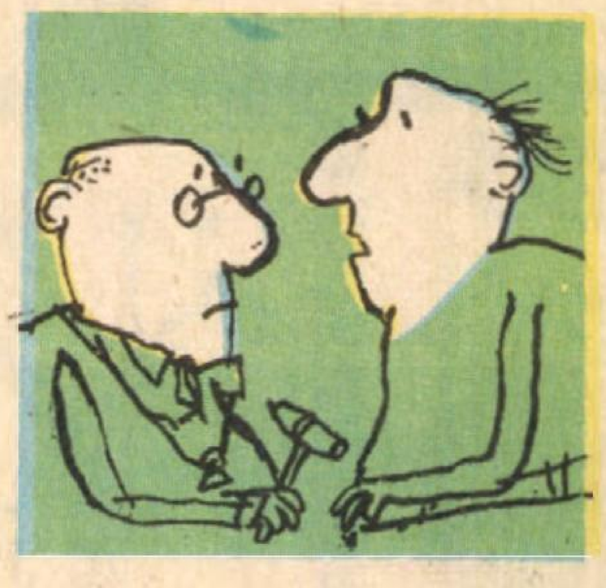
— Látja ott azt a magas férfit? Fogadni mernék, hogy külföldi.

— Miből gondolja?

— Már egy órája követem az utcán és nem szemetel...

IDEGORVOSNÁL

— Doktor úr, napok óta olyan nyugodt vagyok. S ez engem szörnyen nyugtalanít!...

GYÜMÖLCSÜZLETBEN

— És ha a felesége leszek, nem tesz majd hibás, ütődött árut a zacskóba?

— Sajnálom, de ezt nem ígérhetem. Más a szerelem és más az üzlet.

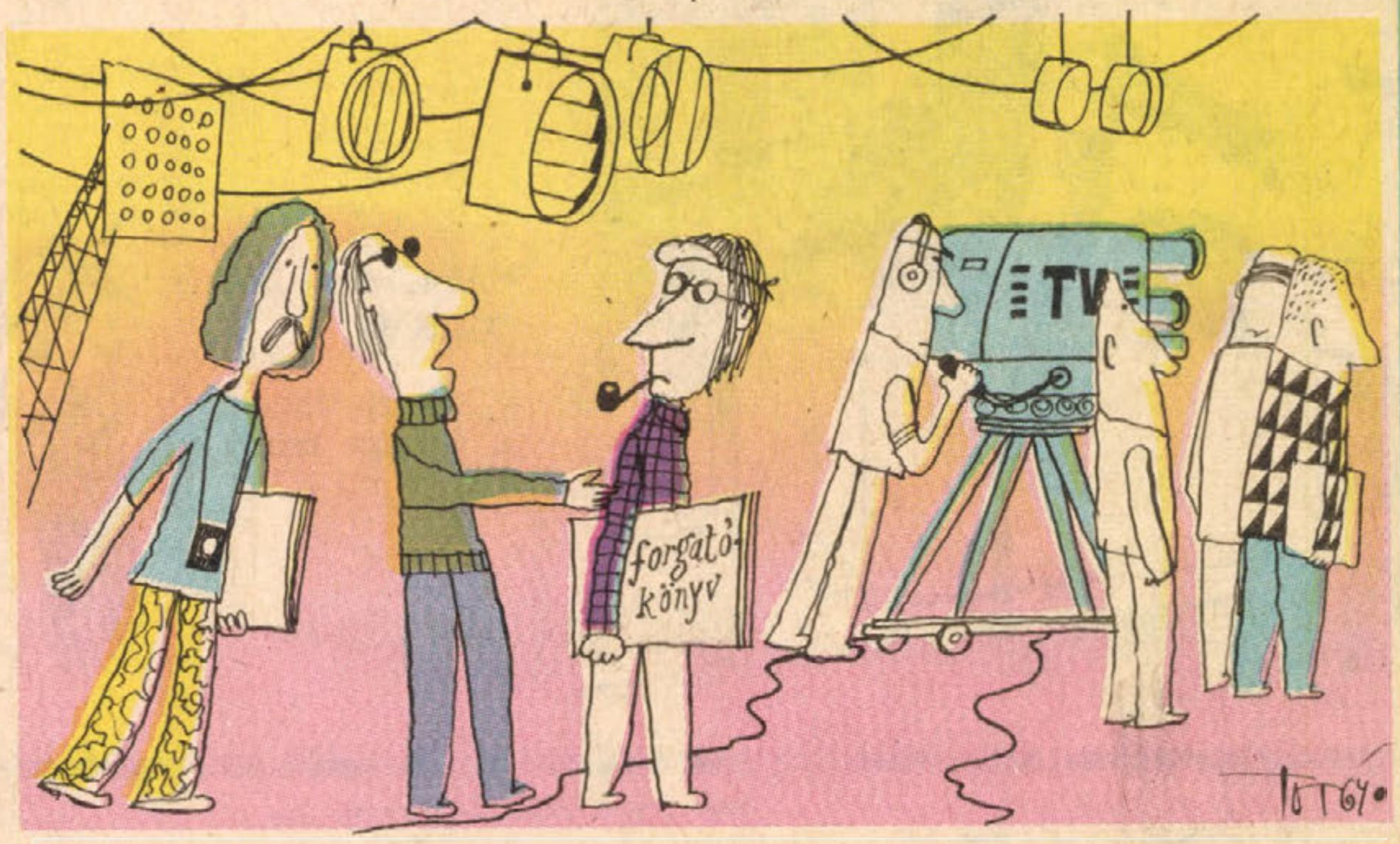
Galambos Szilveszter

REKLAMÁCIÓ

– Azonnal fizessék vissza a hajóút költségeit!

A TÉVÉSOROZATOK TITKA

– Ez a második rész gyengén sikerült. Csináljunk gyorsan egy harmadikat!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Miért ordítozik? Még hozzá se nyúltam a fogához!
— Tudom, de rajta áll a lábamon!!

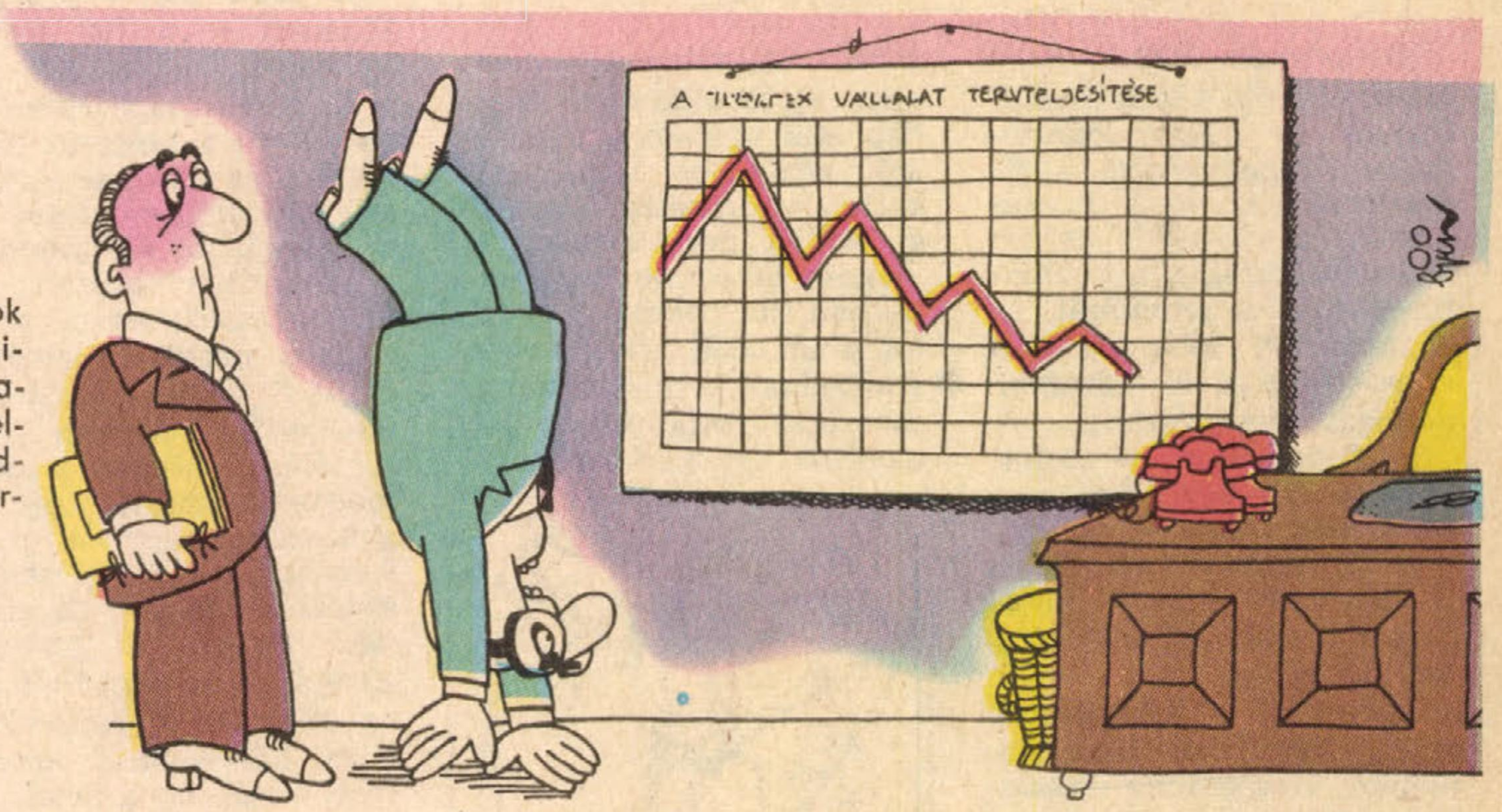
— Képzeld, mama, ma délután, tánc közben, négy fiatalember megkérte a kezemet.
— És te?
— Kettőnek igent mondtam.

TABLÓ

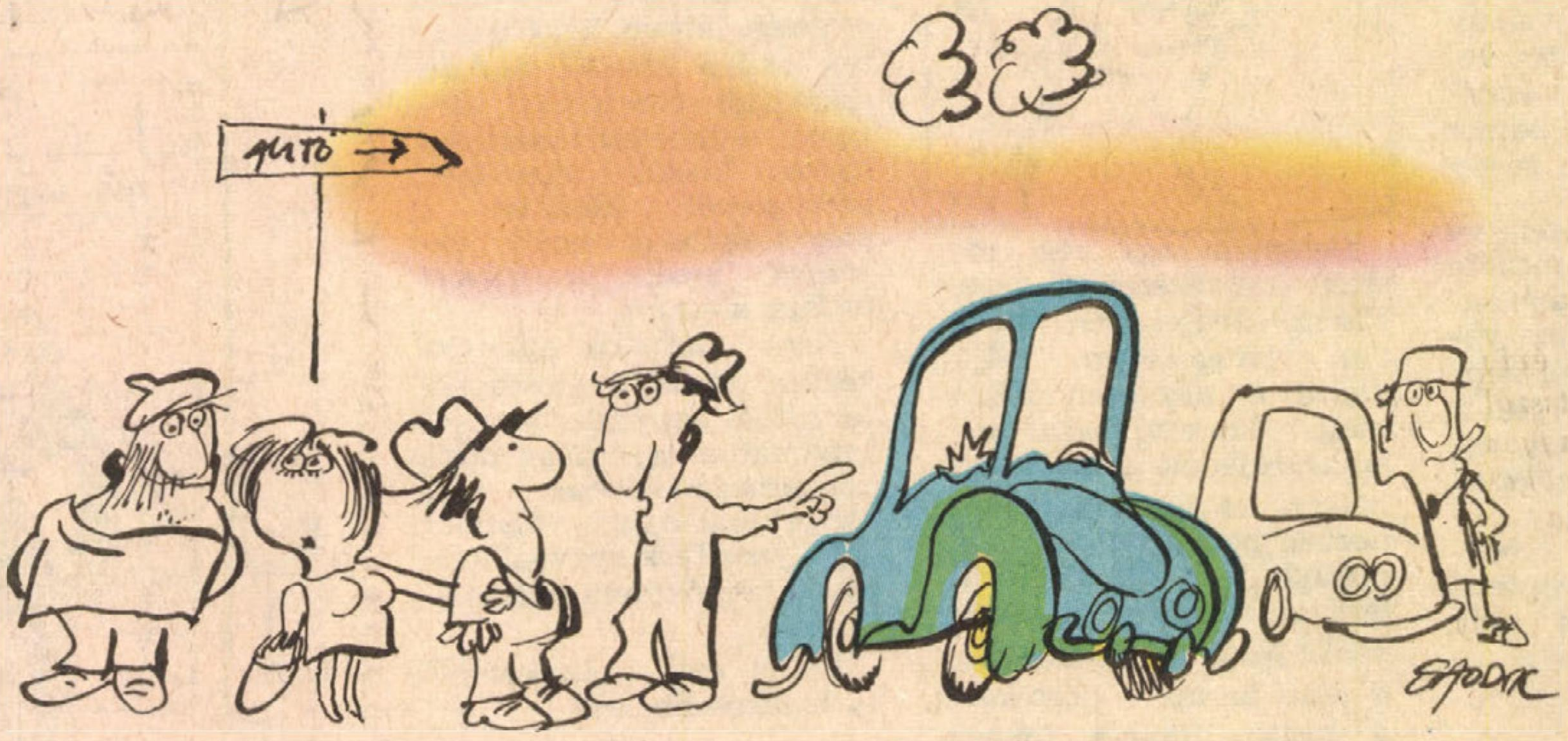

NEZŐPONT KÉRDÉSE

– Nem látok én itt semmiféle lemaradást a tervteljesítésben, kedves kartársam . . .

AUTÓBÖRZE

– Ezt vegye meg, ennél sohasem jön kísértésbe, hogy 140 kilométerrel menjen!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Te, Ági, nem akarsz velem papástmamást játszani?
— Nem. Anyuka megtiltotta, hogy lármás játékot játsszunk . . .

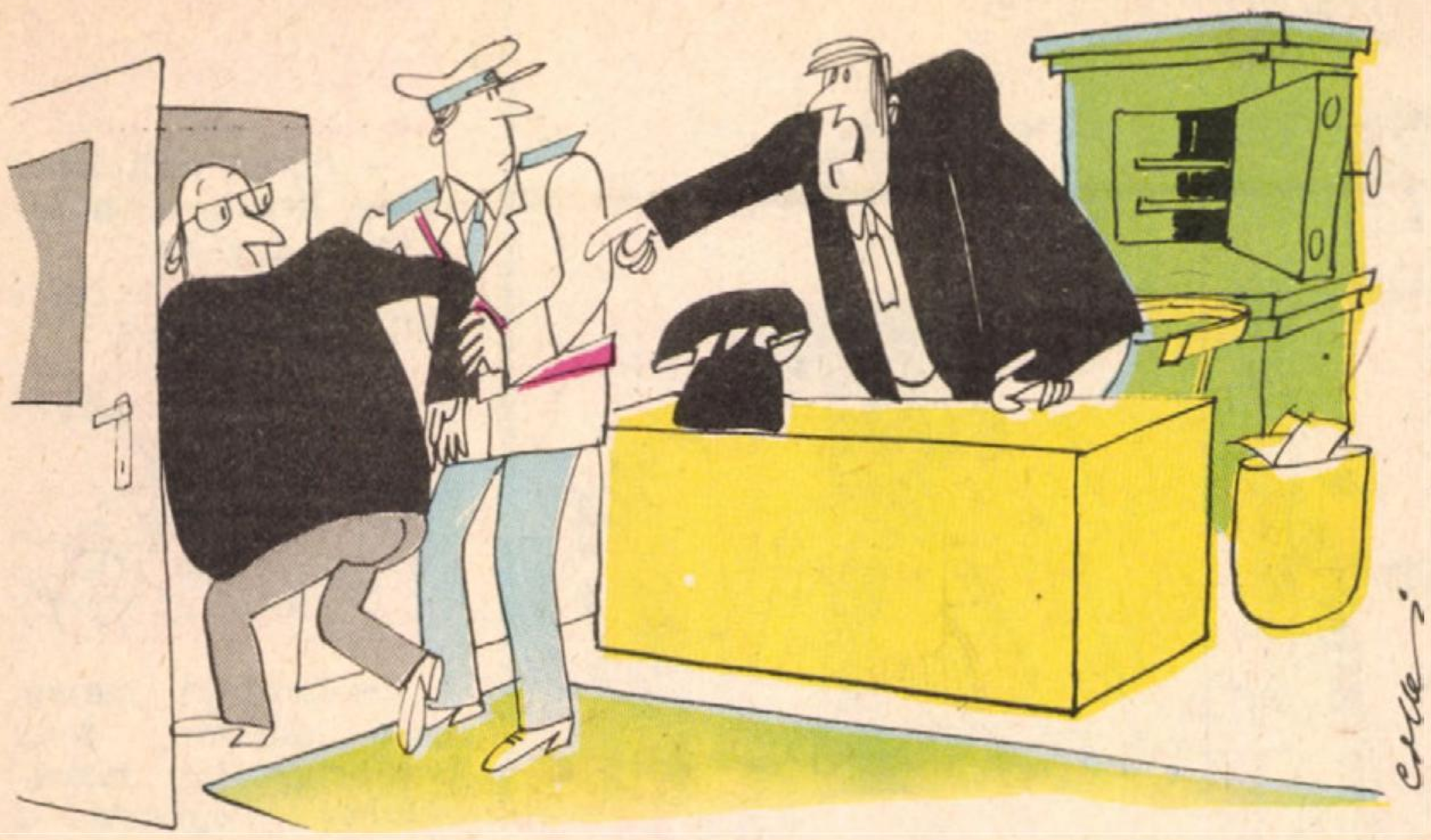
•

— Ilike, edd meg a paradicsomos káposztát!
— De anyuka, tudod, hogy nem szeretem!
— Gondold azt, hogy szereted.
— Akkor inkább azt gondolom, hogy már megettem.

Itt levágandó!

Ez a küldemény bérmentesítés nélkül adható fel

POSTAHIVATAL

HÁLÁTLAN BEOSZTOTT

– És az ultiban is folyton csalt!

ÓVINTÉZKEDÉS

Meg ne kívánják a vevők.

A KARKÖTŐ

85 esztendős Böbe néném esztendők óta panaszkodott ízületi- és csigolyabántalmaira. Végigkóstolta a fizikoterápia minden misztériumát, a víz alatti és víz fölötti masszázst, a reumafürdő ájtatos rituáléját, de az átmeneti jobbulás halvány jelein kívül tartósabb változást nem észlelt.

— Tudod, fiam — szólott hozzám egy-egy kúra csodavárásai után —, az orvostudomány a mai napig is adósunk ízületi fődarabjaink cserélhetőségeinek felfedezésével.

Következő látogatásom során fordulatot észleltem néném állapotában. Kedélye visszatért, ismét a régi derűs Böbe nénit láthattam, akinek orcájáról a fájdalom glóriáját valami jótékony angyal mintha lesöpörte volna és ismét kedvenc ételeit, a borsos tokányt, a hagymás rostélyost majszolta.

Kérdésemre lelkendezve elárulta, hogy barátnője protekciójával egy mágnesezett reumakarkötőt vásárolt, amelyet éjjel-nappal viselve ízületi bántalmai szűnőben vannak, étvágyával együtt lelkének derűje is visszatért.

Megvizsgáltam a csodaékszert. Laikus szemmel semmi szembetűnőt nem találtam rajta. Sok szerencsét és jó egészséget kívánva elbúcsúztam.

Egész este örömmel gondoltam egyetlen élő nénikém újjászületésére. Másnap alig vártam a munkaidő végét és elindultam karkötővadászatra. Végül is az ördög nem alszik, jómagam is benne vagyok a korban, ha ízületeim e pillanatban még nem is roszszalkodnak, nem árthat, ha megelőző céllal én is felcsatolok egy karkötőt.

Beléptem egy régi maszek órás-ékszerész ismerősöm szentélyébe. Előadtam látogatásom célját, amire ő tüzetesen beszámolt a karkötő hazai konjunktúrájának alakulásáról.

— A cikket csempészek hozták be — kezdte mondókáját —, 30—35 forintért vesztegették darabonként. Amikor látták, hogy a piac harap a portékára, a terítés ütemét fokozni kezdték és a gazdasági élet törvénye menten hatni kezdett. A sárgarézből készített karkötő ára zugban ma már 300—400, sőt — a kivitelezés luxus jellegétől függően — a 700 forintot is elérte.

E tájékoztató után lemondtam a karkötő vásárlásáról és hajdani távolkeleti útitapasztalataim bőségszarujához folyamodtam.

Valamikor hosszú időn át tanulmányoztam az egzotikus népek talizmán- és amulettvilágát. Most megelevenedett előttem a szigetvilág néhány gyógymódja: a reumát úgy gyógyították, hogy a nyuszi farkincáját a fájó testrészre kötötték vagy ragasztották. Másutt a kormorán zúzájából és bögyéből vagy az alligátor nyelvének finom hártyájából készített írral kenik be a beteg testrészt.

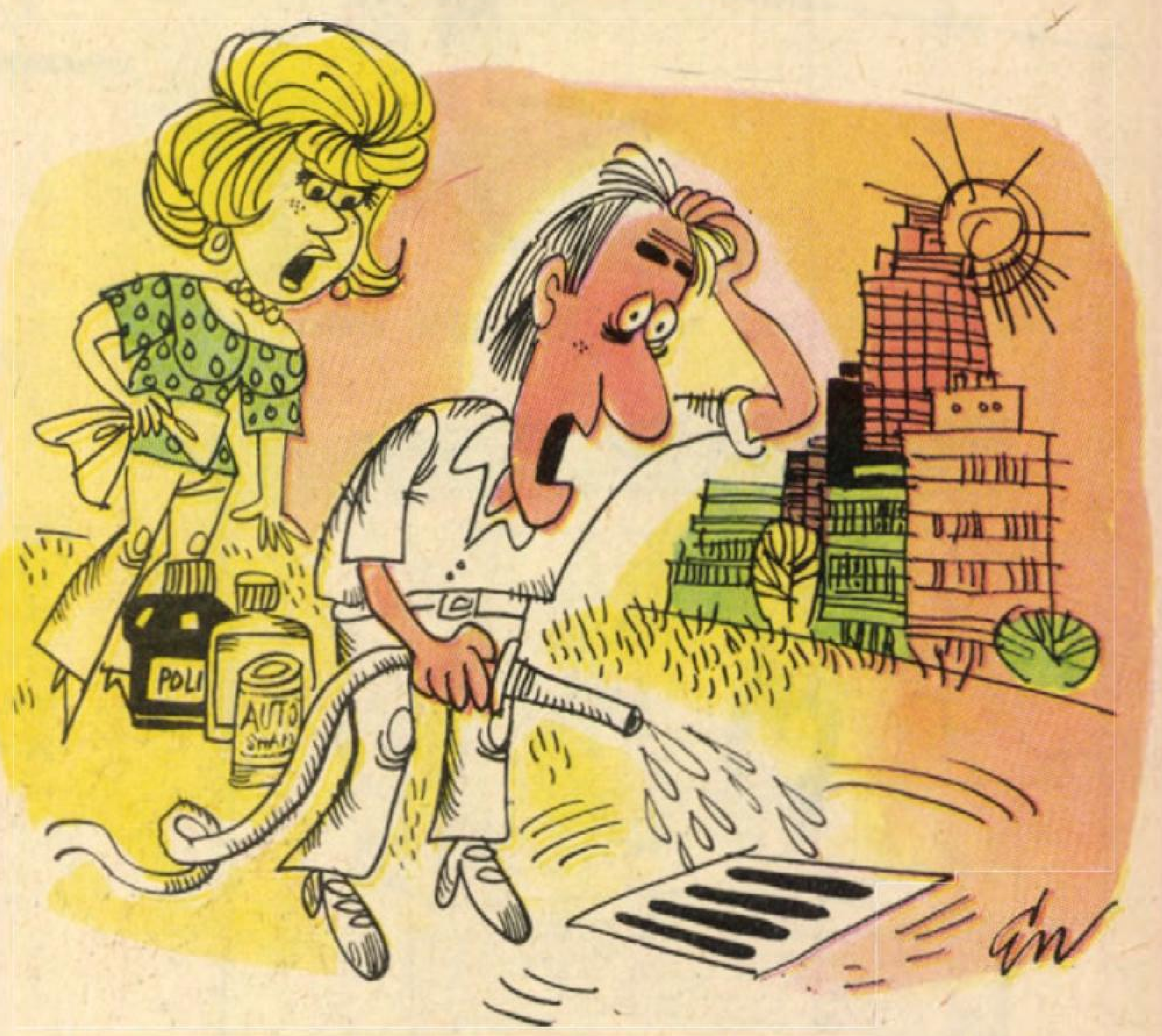
A leghatásosabb varázsszert azonban Szumatra szigetén láttam, ahol a batak vallás követői a datu (varázsló) vezetésével elevenen eltemetett ellenséges harcos kiásott tetemének porcogóiból készítik a pangulubalang nevű varázsírt, amely a rosszat örökre száműzi.

Nem várhatok ölbe tett kézzel, tehát óvatosságból felújítom egzotikus kapcsolataimat és egy nagy dózis kormorán-kenőccsel és pangulubalanggal, valamint egy nyuszifarkincával sebtében kiegészítem házipatikámat.

Talán még a karkötőnél is hatásosabb lesz.

Vincze Oszkár

ABSZOLÚT KISKOCSI

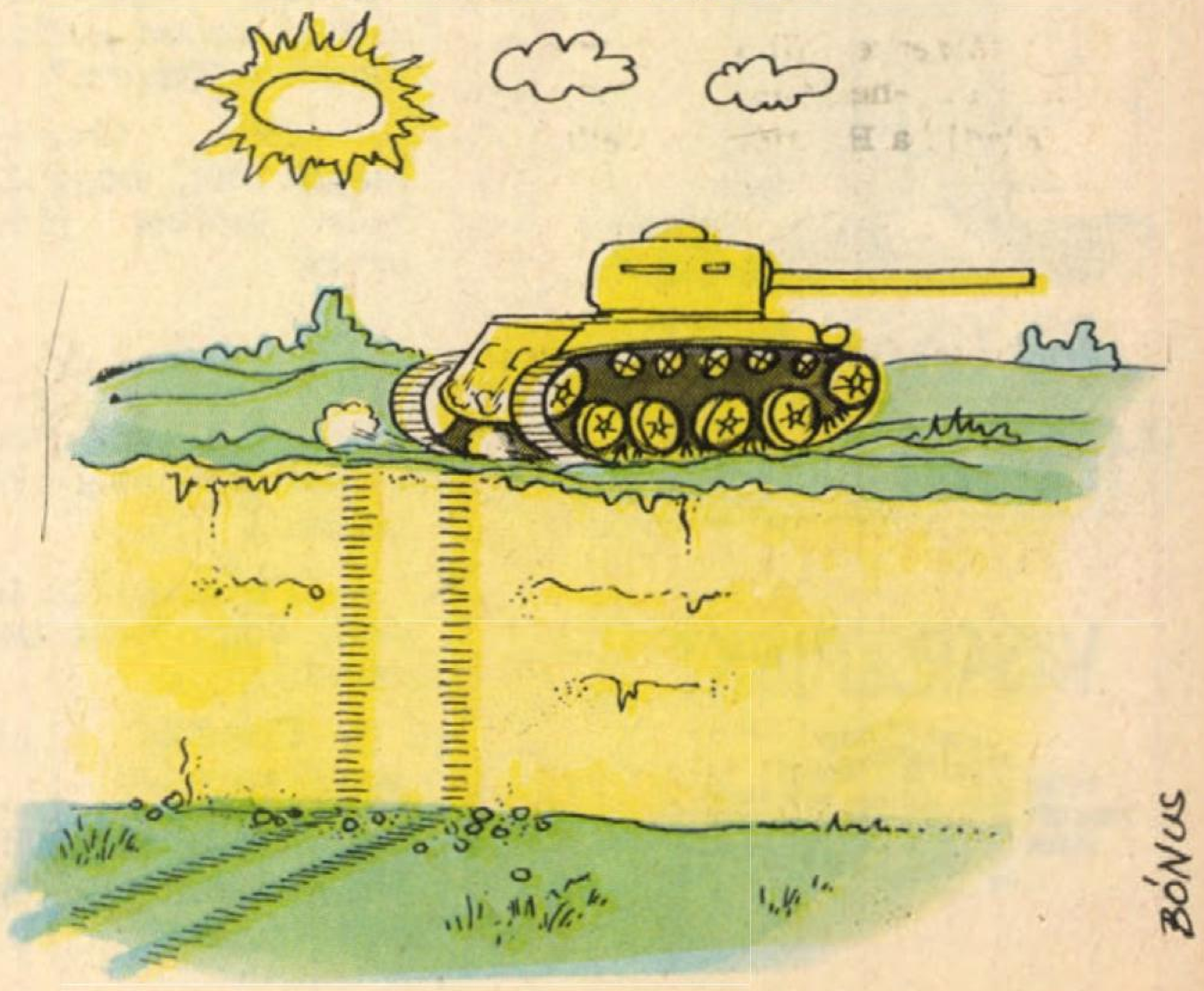
– Hányszor mondtam, hogy ne mosd a lefolyó felett!...

SZAKSZERVEZETI TITKÁR

– A vitában egy értékes döntetlent szeretnék elérni.

NEM ISMER LEHETETLENT

MEGRENDELŐLAP

197.................................. **hó 1-től megrendelem a Ludas Matyi című lapot,**

.... **példányban, az alábbi címre:**

A megrendelő neve: ....

Irányítószám: ☐☐☐☐ **város (község, falu)** ....

.... **utca** .... **hsz.** .... **ajtó.**

Az előfizetési díjat a nyugtával jelentkező kézbesítőnek fizetem.

..............................., **197**...................................... **hó** .... **nap.**

(Kérjük nyomtatott betűkkel kitölteni és a helyi postahivatalhoz eljuttatni.)

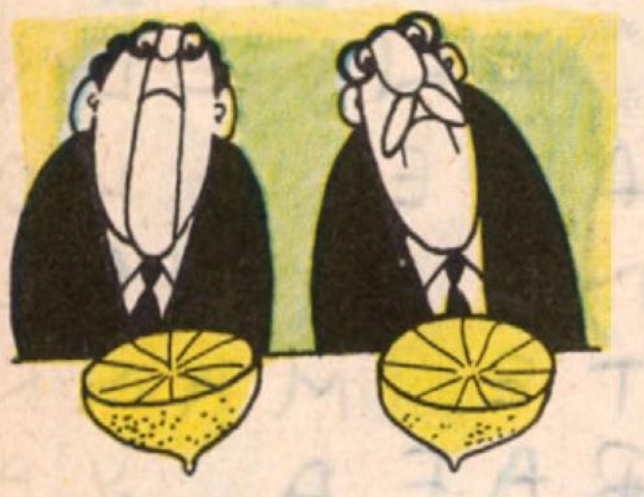
....

aláírás

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

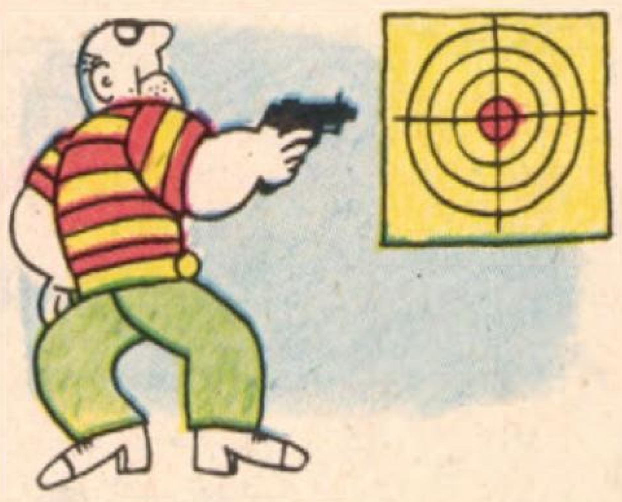
BOSSZÚ

Az angliai Altrincham kisvárosban 68 éves korában meghalt Edward Horley, vagyonos szén-nagykereskedő. A kerületi adóvégrehajtó, John Dean és a körzeti adóhivatal felügyelője John Anderson nagy örömmel fogadták, amikor az elhunyt ügyvédje, Ronald Keogh meghívta őket a szénkereskedő végrendeletének felolvasására. Azt remélték, hogy nekik is jut valami a vagyonos adófizető hagyatékából. Az ügyvédi irodában lezajlott eseményeket az adóvégrehajtó utóbb így mesélte el az Evening Standard tudósítójának: „Az ügyvéd mosolyogva fogadott bennünket és közölte, hogy az elhunyt rólunk is megemlékezett végrendeletében. Ezután elővett íróasztala fiókjából egy citromot, szemünk előtt kettévágta és a két félcitromot egy-egy nagy borítékba helyezte. A borítékok előre meg voltak címezve az én nevemre és az adóhivatali felügyelő, Mr. Anderson nevére. A név mellett mindkét borítékon a következő nagybetűs felirat díszelgett: „Ez a maguké — ezután ezt facsarják!"

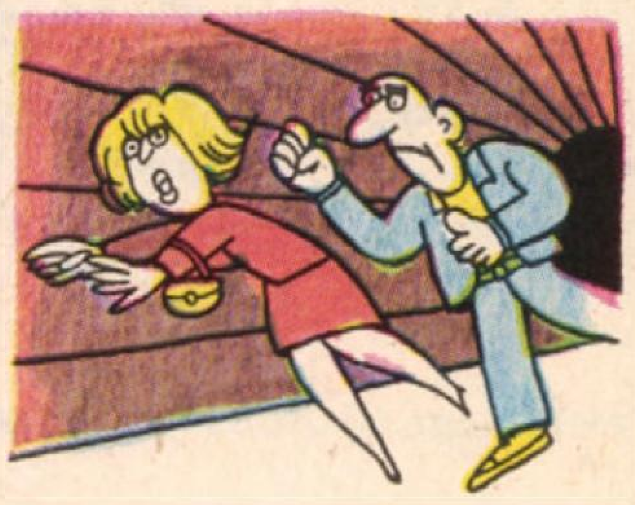
KÖZELHARC

Hirdetés a Rheinische Post nyugatnémet lapban. 177 centiméter magas, 26 éves férfi befolyásos ipari vezető mellett sofőri vagy testőri állást keres. Egyedülálló alkalom: német és francia idegenlégiós ejtőernyős múlt. Különleges kiképzést kapott céllövészetből és közelharcból.

FÖLDALATTI

New York állam legfelsőbb bíróságán Ellen Aronson asszony megnyerte perét az egyik nagy amerikai

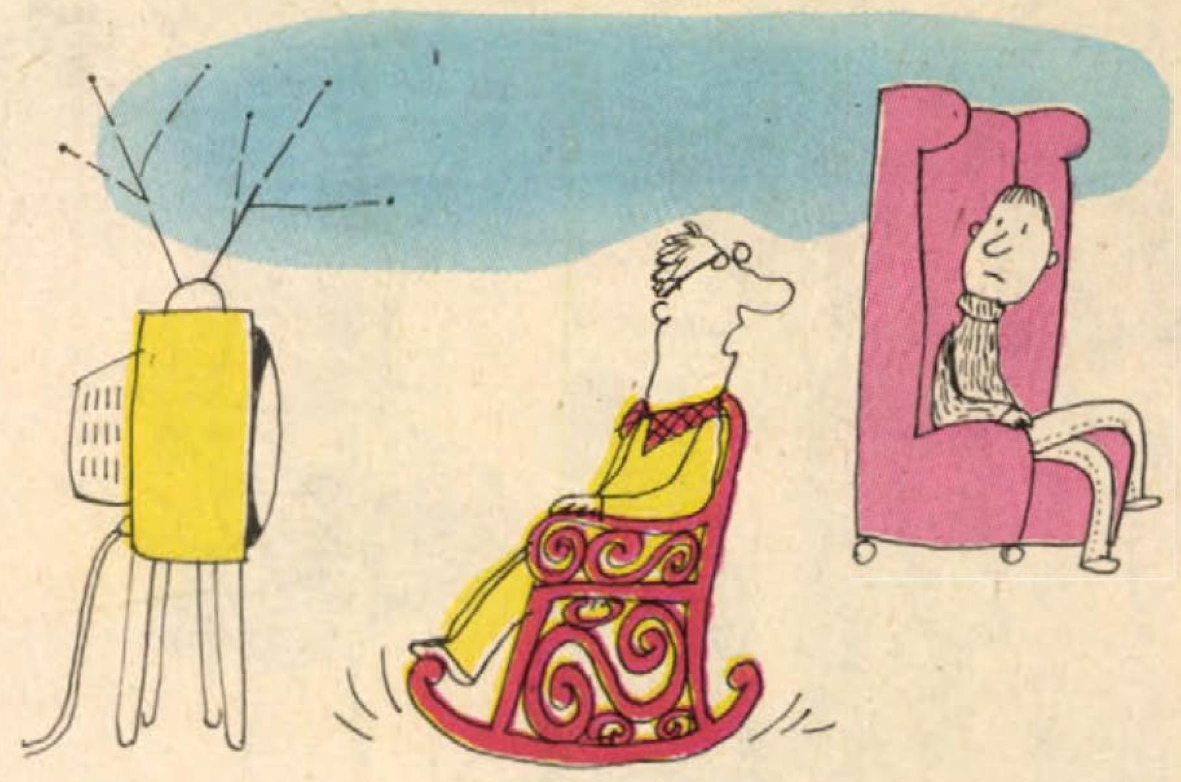
társadalombiztosítási társaság ellen. Aronson asszony a New York központjában levő Manhattan déli részén lakik és naponta földalattival volt kénytelen közlekedni munkahelyére, Bronx városrész egyik kórházába. Az utóbbi három hónapban a földalattin négyszer támadták meg. A négy támadásból három súlyos sebesüléssel végződött. Aronson asszony erre felmondta állását a bronxi kórházban — a társadalombiztosítási társaság azonban megtagadta a munkanélküli segély fizetését. New York állam legfelsőbb bírósága most a következő fogalmazásban közölte ítéletét: „New York városának sajátos viszonyai között a földalatti vasút használatától való félelem kielégítő ok arra, hogy valaki felmondja állását és ebben az esetben kötelező a munkanélküli segély kifizetése".

MEGFELELŐ EMBERT...

Az ausztriai folyókban és tavakban idén, e viharos és esős nyáron kétszáz ember vesztette életét. Stiria tartomány Vízbiztonsági Felügyelősége ezzel kapcsolatban a következő nyilatkozatot adta a United Press gráci tudósítójának: „A halálesetek magas száma arra kényszerítette bizottságunkat, hogy vizsgálatot indítsunk. Megállapítottuk: a halottak száma sokkal kevesebb lett volna, ha a tóparti és folyóparti strandok mentén szolgálatot teljesítő életmentők mindegyike tudott volna úszni. Megdöbbenve voltunk kénytelenek tudomásul venni, hogy az említett életmentők negyven százaléka nem tud úszni. Igyekszünk majd a hibát minél gyorsabban kijavítani."

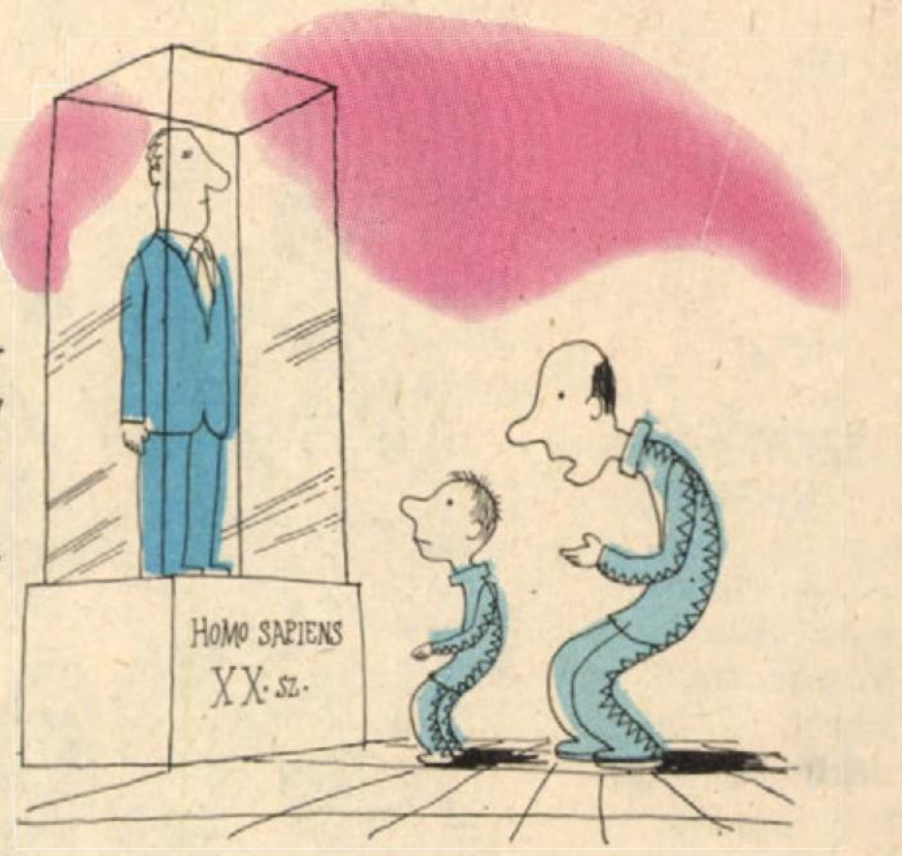
FIATALOK ÉS ÖREGEK

HINTASZÉKBEN *Tót Gyula rajza*

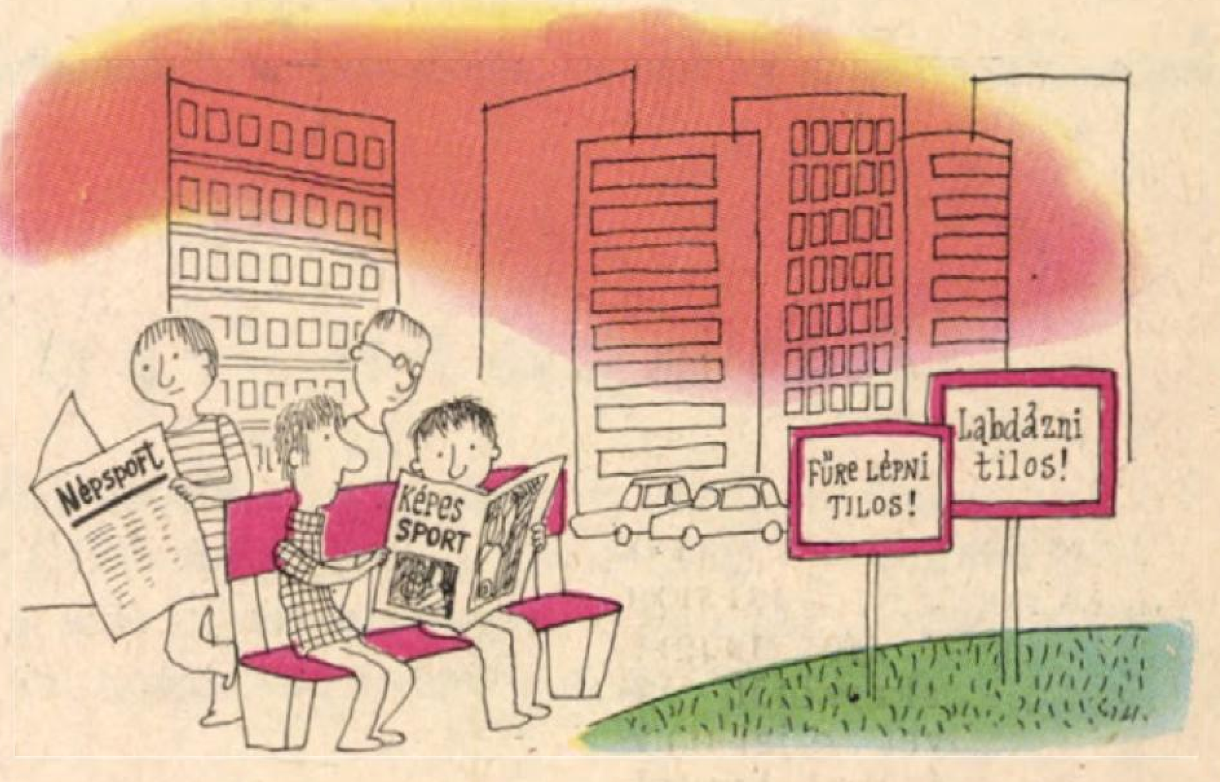
– Fiacskám, mozogj, mint az apád, különben elsatnyulsz!

MÚZEUMLÁTOGATÁS

– Most már elhiszed, hogy az őseink kiegyenesedve jártak és széles válluk volt?!

SPORTÉLET AZ ÚJ LAKÓTELEPEN

Ludas Matyi

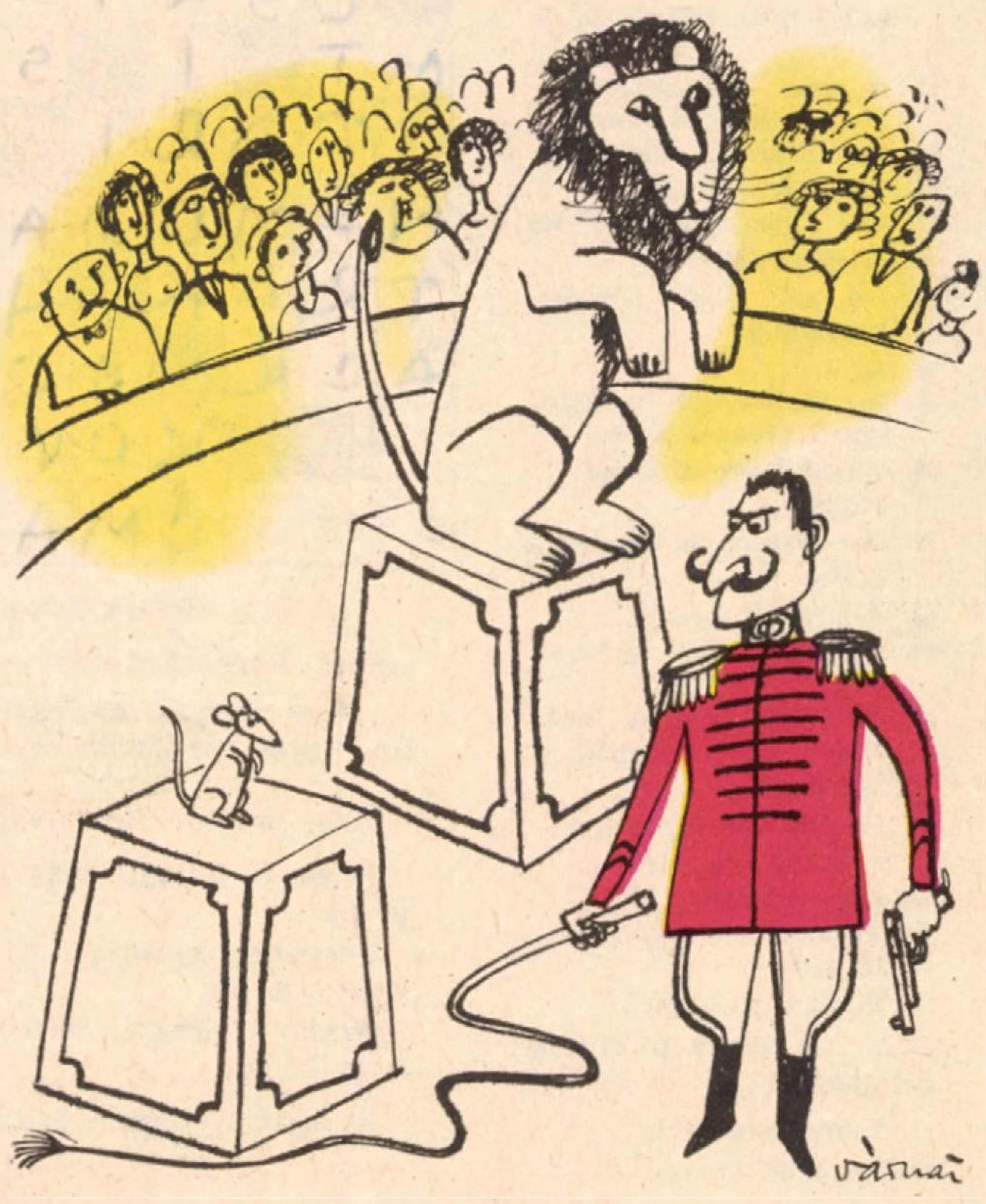
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

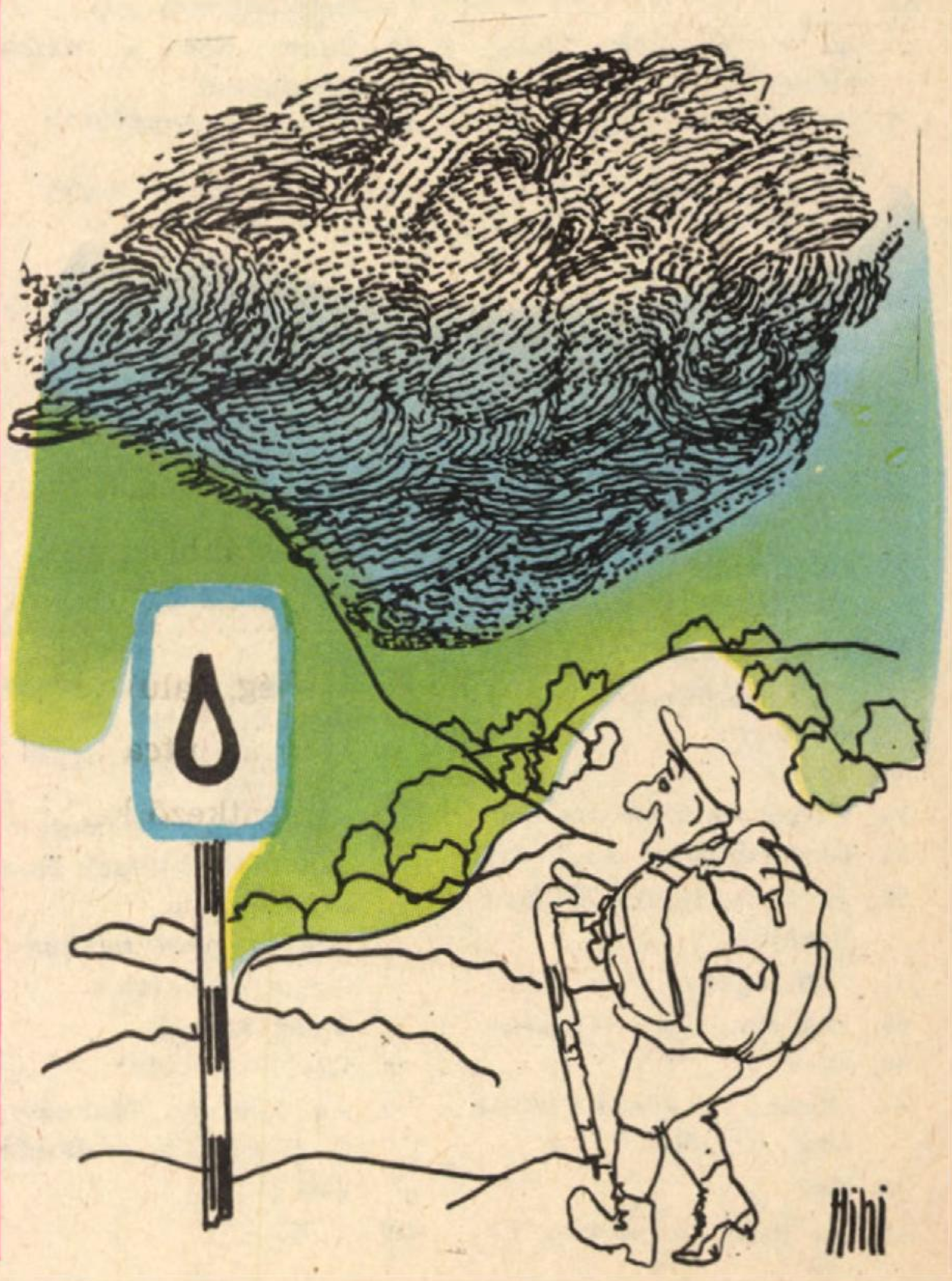
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, 1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2306/2-39 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

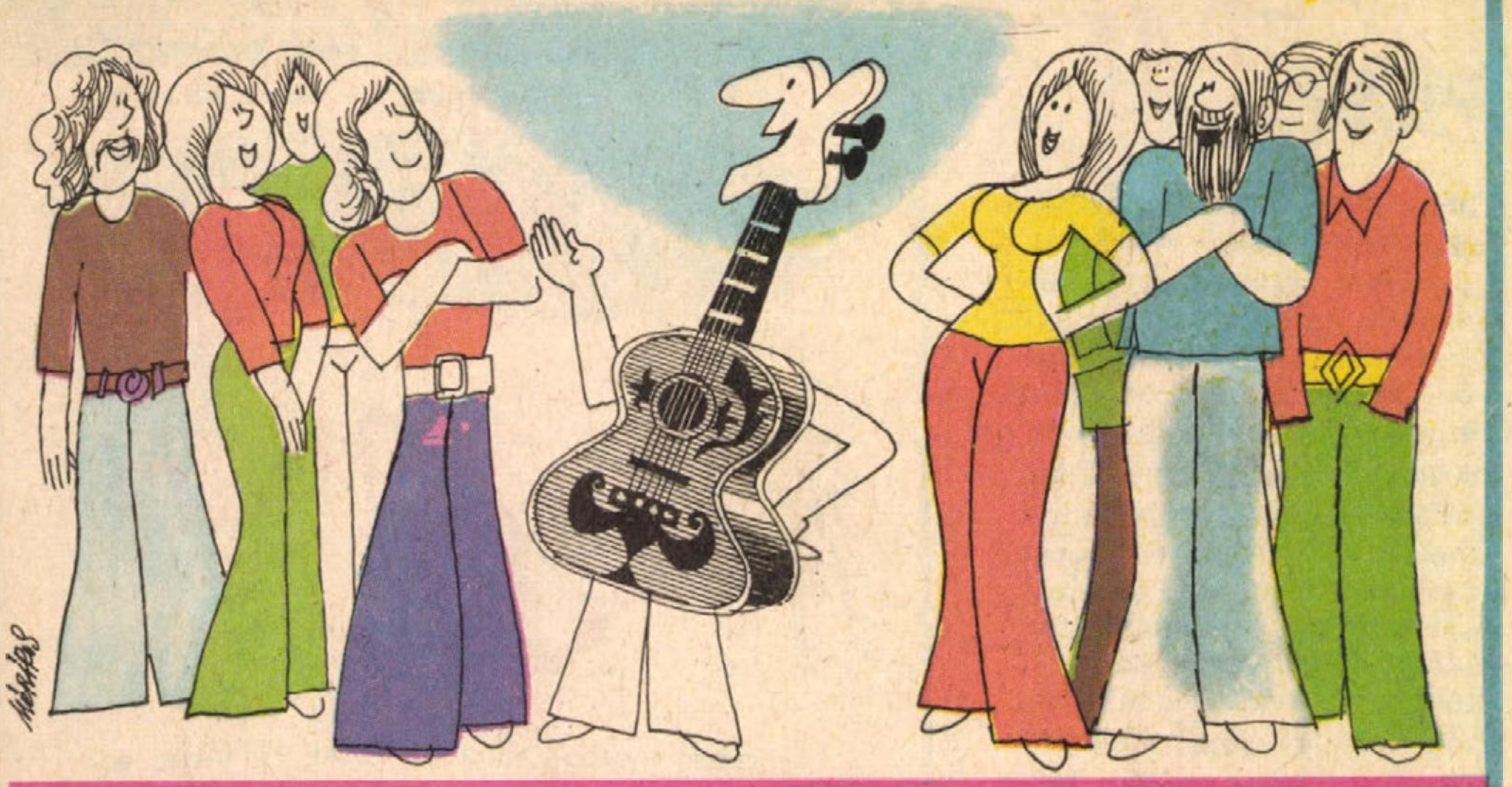
A NAGY ATTRAKCIÓ

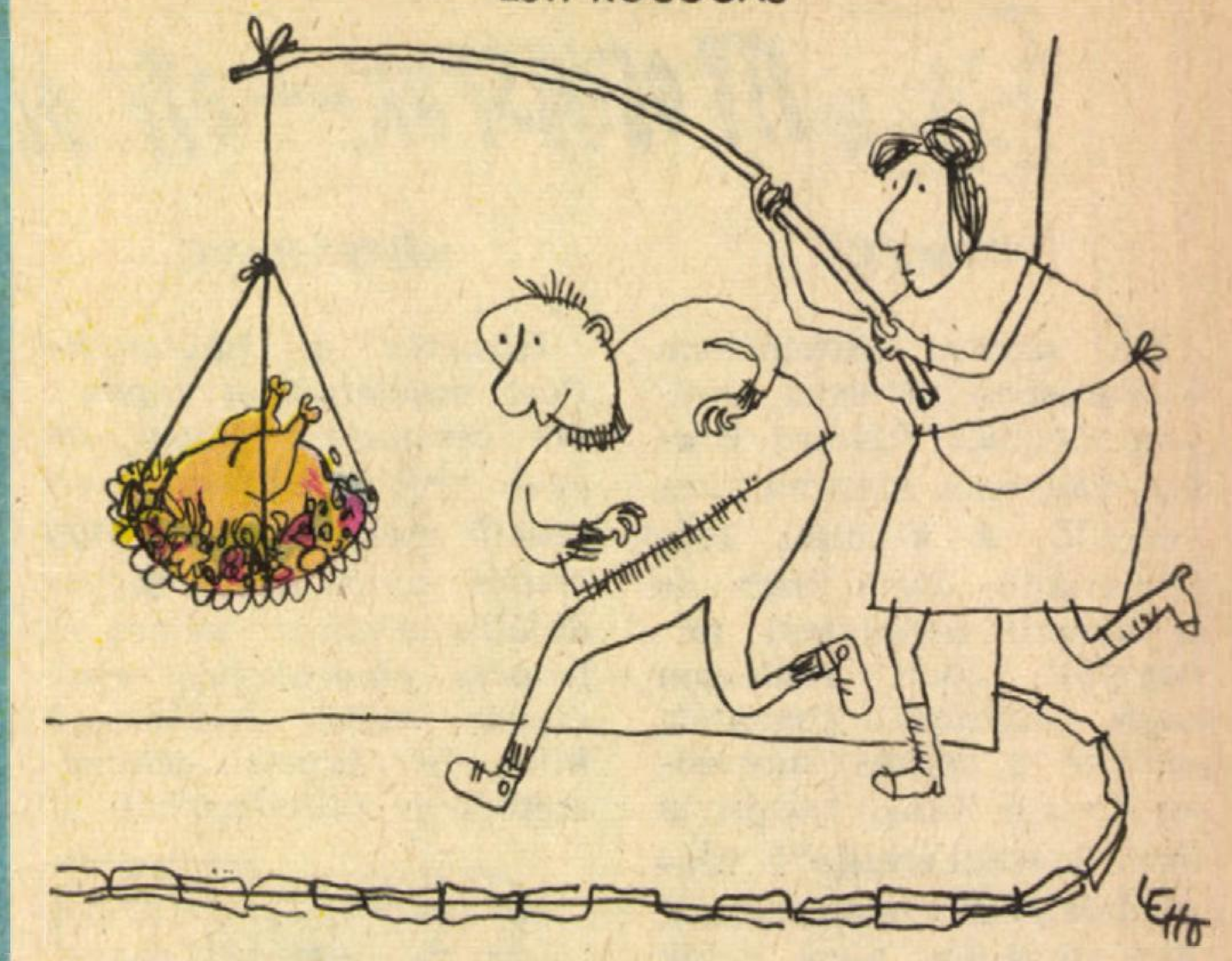
ESŐ, ZIVATAR VÁRHATÓ

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

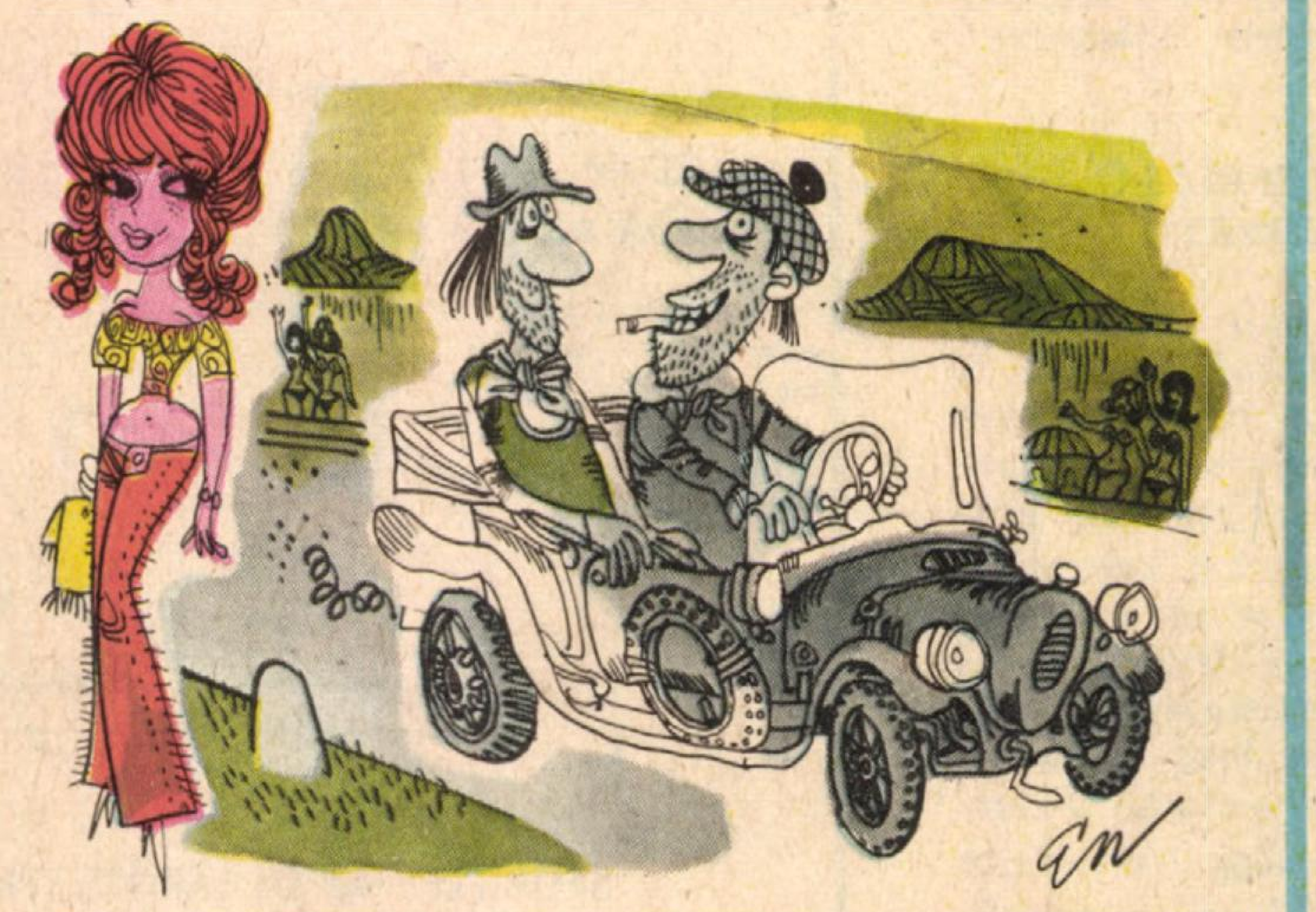

ESTI KOCOGÁS

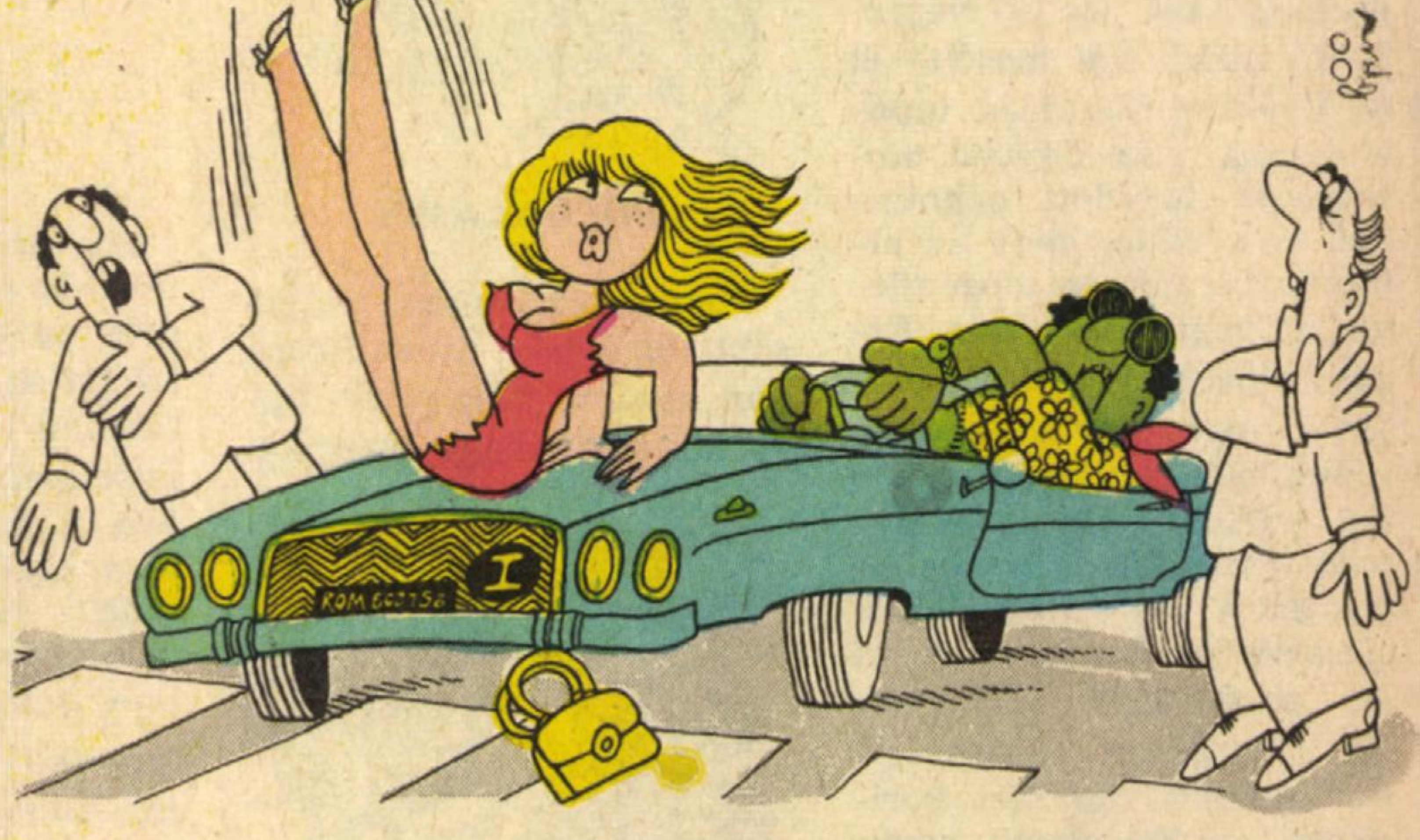

SZEPTEMBER VÉGÉN

– Ilyenkor már ezzel a tragaccsal is sikert lehet aratni a Balaton mellett...

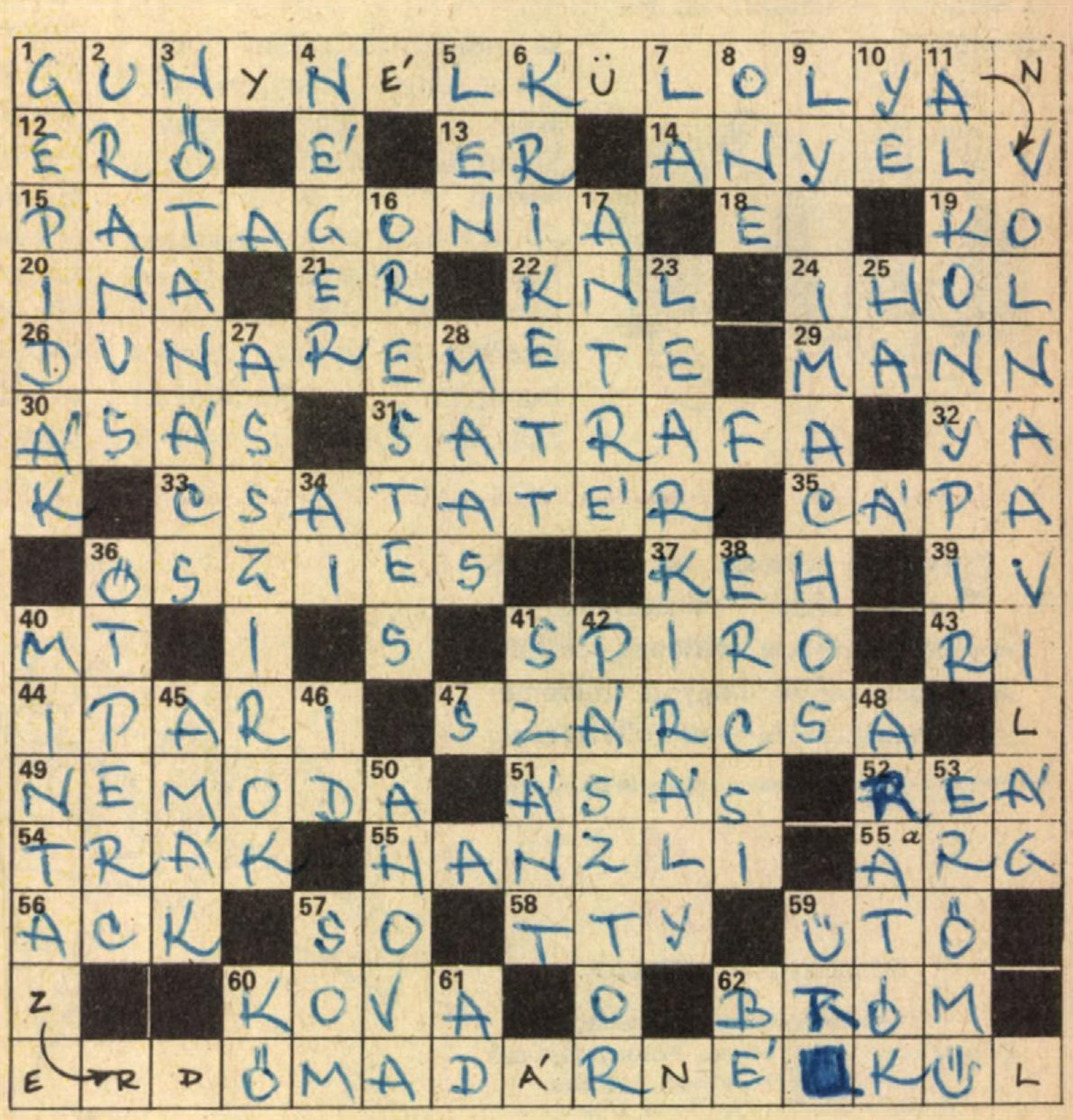

SZERENCSÉS KISLÁNY

Anatole France

lapunk hasábjaira illő aforizmáját tartalmazza rejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 40. sora. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb szeptember 29-ig, erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Egységben van az...
13. R
14. Az ízlelés szerve (névelővel)
15. Dél-Amerika egyik része
18. Mássalhangzó fonet.
19. Knock out
20. ... szakadtából
21. Német személyes névmás
22. K. N. L.
24. Íme, lám — népies szóval
26. Helység Győr—Sopron vármegyében
29. Századunk egyik legnagyobb prózaírója
30. Régész munkája
31. Csúnya, házsártos öregasszony
32. Y. A.
33. Vérrel öntözött terület
35. Barátságtalan nagy hal
36. Az esős, hűvös időjárás jelzője
37. Lóbetegség
39. Papiros mértékegysége
40. M. T.
41. Dum ..., spero (amíg élek, remélek)
43. Bőg
44. Az ilyen áram olcsóbb
47. Fekete színű vízimadár
49. ... Buda!
51. Kerti munka
52. Helyhatározó szó
54. Ókori nép a Balkán félszigeten
55. A sör összegyűjtött habja
55/a. ... umentum (érv)
56. A. C. K.
57. Ételízesítő
58. Kettőzött kettős mássalhangzó
59. A teniszjátékhoz kell
60. A kvarc népies neve
62. Fojtószagú, folyékony elem

FÜGGŐLEGES

1. A gótokkal rokon germán nép volt
2. A Naprendszer egyik bolygója
3. Társadalmi szervezet
4. Feketebőrű népek összefoglaló neve
5. Fontos ipari növény
6. Angol labdajáték
7. Olasz névelő
8. Egy — angolul
9. Az ókorban Makedónia és Kis-Ázsia uralkodója volt
10. Y. E.
11. A lemenő nap vöröses visszfénye
16. Agamemnon fia, Euripides drámájának főhőse
17. Bejárat — közkeletű francia szóval (fonet.)
23. Shakespeare tragédiája
25. Feltételes kötőszó
27. Egy ókori világirodalom lakói voltak
28. Hosszú folyó Nyugat-Európában
34. A. I.
36. A borbélynál megszokott várakozási idő
38. Nagyközség a Duna mellett
41. Barázdákra hasogatja a földet
42. Állatokat legeltet
45. Tésztára való (névelővel)
46. Az apát azonos nevű fiától megkülönböztető két betű
48. Fontos mezőgazdasági munkát végeznek
50. Helyhatározó
53. Villamosenergiát termelő üzem
57. Fanyar gyümölcs
59. ... ap (ki kell tölteni)
60. Építőanyag
61. Latin prepozíció
62. Az ebéd közepe

FÉLREÉRTÉS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Nem kérem, én egy ügyfél vagyok, de reggel óta járom az emeleteket."

100—100 forintot nyertek:

Sipos E. László, 4024 Debrecen, Csapó u. 15.

Forgács Lajosné, 1025 Budapest, Berkenye u. 12.

Szabó Gyöngyi, 6600 Szentes, Balogh J. u. 14/b.

A díjakat postán küldjük el.

```
nemkéreménegyü
doberdo opera g
evet  bos m lly
rekeszizom golf
el oz nonstop é
gloria nyárypál
garibaldi ea tv
e  tartu in oja
láp rg sündörög
oràniai nn ra y
tacitus n az mo
adoma zsellérek
jol volapük un
ázo áná egoista
romazemeleteket
```